

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1954]

(3) Rupees 30 lakhs under 'Medical', due chiefly to the increased expenditure on diet, medicines, etc., supplied in Government hospitals.

"Under 'Capital Account', supplementary appropriations are required for the construction of buildings for Polytechnics, maintenance of Cinchona Plantations and installation of a silk twisting plant in the Government Silk Filatures. Supplementary Grants for token sums are also proposed for four Irrigation schemes and three Electricity extension schemes.

"Further particulars are given in the Detailed Supplementary Estimates.

"With these words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House."

MR. SPEAKER :—"General discussion on the Supplementary Statement of Expenditure will be held on the afternoon of the 27th instant."

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1954-55—*cont.*

(1) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES—*cont.*

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Sir, before the Hon. the Minister for Industries and Labour begins to reply to the debate, I want to submit one thing. Yesterday, the hon. the Leader of the Opposition, while speaking on this Demand, made a number of charges against the Government. He mentioned one specific instance of a strike in the Namanasamudram Textile Mill in Pudukkottai. The nature of the charges is very grave. I disbelieve what the hon. the Leader of the Opposition has said. So, I want the Hon. Minister to give a detailed reply in regard to that point."

MR. SPEAKER :—"He will reply not only to this point, but other points as well. The hon. Member is anxious to hear about this point, but there are other hon. Members who are equally anxious to hear about some other points."

11-10 a.m. * THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Mr. Speaker, in the first instance, let me thank you and the hon. Members of this House for the generous manner in which you and they have conceded my request, yesterday. I must also take this opportunity for thanking the various hon. Members who have made suggestions, criticisms and observations. I shall try to reply to as many of them as possible. If I don't reply to some of them, it means that I have not got the proper and necessary information with me at the present moment, and if the hon. Members who had referred to those matters put supplementary questions on them, I shall try to waive notice and answer those points.

"Sir, I intended to answer the hon. Leader of the Opposition last. Since he is now leaving Madras by plane, I shall try to answer his points first.

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

“ With regard to the suggestion made by my hon. Friend Sri R. V. Swaminathan, I have to state that I have no information on the point referred to by him at the present moment. I am also inclined to believe that what Mr. Swaminathan says is correct. But unless I have facts, I cannot support him. This is one of the points on which I am not going to speak now. When I do not reply to this point, it is not because I am agreeing with Mr. Ramamurthi or with Mr. Swaminathan, but it is because of the fact that I had no time to get the necessary information.

“ Mr. Ramamurthi firstly complained of non-recognition of Unions. He knows, as well as I, that at the present moment, the Government under the existing Act, cannot compel any management to recognise a particular Union. Sir, he is also aware of the fact that a new Industrial Disputes Bill is already on the anvil and that has been talked about, discussed both in the Tripartite Committee as well as at the Ministers' Conference. There is a provision in it for the recognition of Unions and I am sure many of the defects in this regard pointed out by the hon. Members of this House will be remedied by incorporating suitable provisions in that Bill. That is why I do not agree in the first instance to the formation of a Committee to go into this question. Because I am fairly certain that whatever we may be able to achieve by the appointment of such a Committee can be and will be completely covered by the provisions of that new Bill.

“ Hon. Member Sri Ramamurthi referred to the question of the Pugalur Sugar Factory which belongs to Messrs. Parry & Co. We are not at the present moment concerned with what the Directors get or the share-holders get. It is a fact that the Factory was closed and at the request of the cane-growers, the management of the Company agreed to start it again on a three or four weeks' work basis for the purpose of producing sugar. The managements warned that the Factory will only work on a three-week work basis and also said firstly it may not be possible for them to take back all the employees and secondly they will not be able to pay the employees whom they will take on the old scale of pay. On this matter I know that the labourers have a definite cause for grievance; but what is the remedy? Surely, the remedy is not in resorting to hunger strikes before the gates of the Factory at Pugalur or in resorting to stay-in strikes, a new technique which they are now adopting and to which I shall refer later on. The proper course in such matters for the labour leaders is to report to the Government. Conciliation has to be tried in the first instance. I know it all takes time. But all those formalities with regard to procedure have got to be adopted. Hon. Member Sri Ramamurthi wants that immediately on the receipt of the report from the labour leaders in respect of a particular dispute, the Government must go into the Factory, take out the money and give it to the employees. I am afraid such a procedure is not followed even in Russia and so we cannot do it in Madras. (Cheers.)

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

" Sri Ramamurthi referred to the difficulties experienced by the workers of the Harvey Mills. I thought that disputes relating to bonus in these Mills have been satisfactorily settled by an agreement arrived at between the management and labour and that that agreement is working very satisfactorily for the last three years or so. Today, we are not concerned with the economic position of that Mill. The question that we have to consider today is whether the workers are satisfied with what they get. As a result of the agreement arrived at, I believe they are satisfied. When the Workers' Union and the management come to an agreement, how can the Government probe into the matter? I know at the present moment the matter has been re-opened. I am glad to say that the matter is under investigation. It is open to the Union to renew the previous agreement or to cancel it. The Commissioner of Labour who has gone into the question and who has considered its various aspects has opined that it would be advisable for the workers to continue the agreement for this one reason, if not any other, viz., the workers will get money in hand now itself. If, however, they want to cancel the agreement and go through the procedure laid down in the Act, by all means they can do it. But I must tell them that the matter may go before a Conciliation Officer, then before a Tribunal, then before the High Court and then before the Supreme Court. This means that for two or three years the employees cannot hope to get anything in their hand from the management. I therefore endorse the suggestion of the Commissioner of Labour that it is better and it is in the interest of labour that the agreement is continued. I am fairly certain that if the employees decide to continue that agreement, it will be in their own interest. If put to labour, they will agree, but labour leaders may not. However, they may take any decision that they like. This is a matter in which both the management and labour must reach some agreement. It is open to the employees to take or reject our advice . . . "

SRI P. RAMAMURTHI:—" Extending the argument of the Hon. the Minister for Labour, are we to take it that labour must accept whatever is offered by the management? Does the Hon. Minister mean to suggest that as it will take some time if these matters are referred to Tribunals, the High Court or other judicial bodies, labour must take whatever is offered by the management irrespective of the question whether the management acts justly, unjustly, in the correct manner or in the wrong manner? "

*** THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—**" I do not say like that. I said, ' Here is an agreement reached between the management and labour and which has been working very satisfactorily for the last two or three years. When all the other Mills in the State were facing a lot of difficulties, the workers of this Mill continued to be happy and continued to get their bonus all right.' If the hon. Member opposite wants that this Mill also should not have peace, it is open to him to deny it to this Mill. I do not wish to say anything more on this point.

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

“ Hon. Member Sri Palaniyandi referred to the incident that took place in Madukkarai in 1947. It is not a new incident. It took place in 1947 during the time of predecessor Government. At that time, the labour leaders, especially the Communists, wanted to upset peace and tranquillity in the land and therefore directed their agitation towards that end. The law of the land was applied to deal with that agitation and in that process some workers were imprisoned or detained. The management said that if the workers turned up within a particular date they would be taken and if they did not turn up within that date, they would be dismissed. The workers did not turn up within that date. In view of the fact that the Communists attempted to disturb and dislodge peace, the Government of that day took prompt action to maintain peace and order. Their action was perfectly correct and proper. Now, Sri Ramamurthi wants this Government to rake up all those old decisions and help him. I regret to say that this Government are not prepared to pull his chestnut out of the fire. We therefore refused to accommodate him in this matter. Sir, in the case of . . . ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, it is most slanderous to make charges against persons who are not guilty. It is not fair to make allegations against persons when those allegations have not been proved. Steps have never been taken to prove those allegations and establish that those persons were guilty. That being the case, to presume that they were guilty and to proceed on that basis is most unfair, Sir.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I never said that they were guilty. I only said that the Government of that day taking stock of the political situation and conditions then prevailing took certain action . . . ”

SRI N. GOPALA MENON :—“ I rise to a point of order, Sir. Is the hon. Leader of the Opposition in order to offer a running commentary on the speech of the Hon. the Minister for Labour? ”

MR. SPEAKER :—“ It is not a running commentary. He rose on a point of order and said what he wished to say.”

SRI N. GOPALA MENON :—“ It was only a running commentary, Sir.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I welcome the suggestion made by Sri Gopala Menon. When the hon. Members opposite were speaking yesterday, I was sitting with folded hands and with tempers controlled. All the time when they accused and attacked my department, its officers and myself, I was keeping quiet. I did not rise on points of order. But the way of the Communists is different.” (Cheers.)

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ The Hon. Minister cannot have the last word always.”

[23rd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Naturally I have the last word and that is the privilege of Ministers."

SRI P. RAMAMURTHI :—" I challenge the Hon. Minister to prove his allegations."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have heard the hon. Leader of the Opposition making wilder challenges."

(Hon. Members Sri P. Ramamurthi, Sri S. C. C. Anthony Pillai and one or two other hon. members were seen rising in their seats.)

MR SPEAKER :—" Order, order. The Hon. Minister is not yielding."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I gave the hon. Members opposite a very patient hearing and I never interrupted them. I am entitled to have the same freedom. I expect the hon. Gentlemen opposite to give me a patient hearing. But that is not the Communists' way. They are not prepared to listen to others. They only want to push their own views on others. We are not willing to accept such a position. (Cheers.)

" Sir, I can very well understand the speech of Sri Ramamurthi which he addressed yesterday to the gallery. I feel like excusing him and showing him some indulgence so that he may have the pleasure of satisfying some of his electorate comrades. Today, I am stating facts. Hon. Member Mr. Ramamurthi referred to the profits made by Companies and their Managing Agents. Is that matter within the competence of this House? It is a matter within the competence of the Central Government. That being the case, how can this Government rectify it? Sir, the Indian Companies Amending Bill which is before the Parliament envisages large-scale revision of the Company Law including the limiting of remuneration to be drawn by Managing Agents. Mr. Ramamurthi referred to Messrs. Parry & Co. Directors drawing fabulous commission. He has made the charge at the wrong quarters. This Government are not competent to enquire into that charge. Of course, we are interested in helping labour as much as possible and in seeing that their reasonable demands are met. We are also interested in the consumers and in seeing that any measure that we undertake is of some benefit to them. The poor consumers have also to be protected. Whatever it is, Mr. Ramamurthi has laid the charge at the wrong quarters. I can excuse him, because he is out of touch with modern politics. He knows politics of 1947. I wish hon. Member Mr. Kalvanasundram who is in better touch with these matters had spoken. Mr. Ramamurthi is an all-India figure."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Please don't try to create a division amongst us."

23rd March 1954]

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, there is no question of my creating divisions. I was only pointing out that Sri Ramamurthi is not in touch with present day labour problems and that he is still in 1947, forgetting that we are in 1954. I say that they had not led a proper movement at that time and having failed, they cannot complain now of unemployment, etc.

11-20
a.m.

“ Next, Sri Ramamurthi spoke of the Buckingham and Carnatic Mills and their profits. The figures he quoted were not quite correct though they were plausible and attractive. They could be smashed in two minutes. Sir, it was stated that in 1947, the amount realised by the sale of cloth was Rs. 3,65, 00,000 and the amount paid as wages and salaries to workers was only Rs. 1,06,00,000 I agree, I grant that. As against these figures, it was stated that in 1953, the amount realized by sale of cloth was Rs. 8,56,00,000 and yet the wages and salaries paid were only Rs. 1,85,000. I grant that also. It was also stated that the increase in wages and salaries was due to the increase in salaries of supervisory staff and not workers. It was again stated that in 1947, the establishment charges were Rs. 20 lakhs whereas in 1953 it was rupees 31,35,000 and it was asserted that the establishment charges mainly represented the overhead charges and not the wages of workers and clerks. Sir, the amount realized by the sale of cloth does not really and truly represent the quantity of cloth produced, because this depends on the price at which it is sold. The actual production of cloth in 1947 and 1953 in this company was 4,900,000 yards per mensem and 4,700,000 yards per mensem respectively which shows that there was a decrease in production in 1953 as compared with 1947. It must also be appreciated that in producing cloth, wages are not the only expenses. The major portion of the cost of production is raw material and stores and this account for more than 50 per cent of the cost of production. While in 1947, the cost of raw materials, etc., was only Rs. 2,25,00,000, in 1953, it was nearly Rs. 5 crores. In addition the company had to pay in 1953 Rs. 4,87,000 by way of interest on debentures. The Company's contribution to the Provident Fund in 1953 was Rs. 11,23,000 whereas in 1947 it was only Rs. 3,57,000. The bonus paid to employees in 1953 was Rs. 19,57,000 whereas in 1947 it was Rs. 6,84,000. The dividend paid to share-holders in 1953 was Rs. 19,44,000 and in 1947 it was Rs. 6,38,000. The Managing Agents' commission in 1953 was Rs. 9,77,000 while in 1947 it was Rs. 3,00,000. The net profit in 1953 was Rs. 87,97,000 while in 1947 it was Rs. 6 lakhs. I am quoting these figures, because I want to say that while there has been an appreciable increase in the net profit, there was also a corresponding increase in the income of the employers and the workers and it is not correct to say that the employees alone received all the extra profit.

“ Sir, I thought Sri Anthony Pillai was more interested than Mr. Ramamurthi in the workers of the Buckingham & Carnatic

[Dr. U. Krishna Rao]

[23rd March 1954]

Mills. But I saw one thing. When Sri Ramamurthi was making all these charges, my friend Sri Anthony Pillai was keeping quiet, because it was perhaps a commentary of him . . ."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது நண்பர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் எதிர் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் பி. அனாசு. சி. மில்குப்பற்றி தன் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார். கனம் மந்திரி அவர்கள் எண்ணுகிறபடி தோழர் அந்தோணிப்பிள்ளைக்கும், தோழர் ராமமூர்த்திக்கும் எந்த விதமான போட்டியும் கிடையாது. அப்படி ஏதாவது போட்டியைக் கூறிக்கேவண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்." (Opposition cheers.)

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"I am not one of those who are afraid of answering points. Let the Member bring hundred points, and I shall answer all the hundred points. I will not take shelter. Sri Swayamprakasam said that I was satisfying someone. True I am not able to satisfy him. But I am able to satisfy my conscience and my Government. That is more than enough for me."

MR. SPEAKER:—"May I tell the Hon. Minister whenever he refers to a Member on Benches opposite to him, he should say 'hon. Gentleman' and whenever he refers to a Member on his own side as 'hon. Friend'. Let him not confuse."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Thank you very much, Sir. But I repeat all hon. Members are my friends, good friends."

MR. SPEAKER:—"They may be. But I want the Hon. Minister to use Parliamentary terms."

*** THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:**—"I stand corrected by you, Sir. But the point I was trying to make out was that the hon. Gentleman Sri Anthony Pillai who is supposed to look after the welfare of the workers of B. & C. Mills did not raise his voice when there were statements contradictory and contrary to all accepted facts. I am just pointing out how the facts of the hon. Gentleman, Sri Ramamurthi, were not in accordance with facts accepted by the hon. Gentleman, Sri Anthony Pillai."

"Next criticisms were levelled against Mr. Lobo Prabhu. The hon. Gentleman, Sri Ramamurthi, is under a misapprehension when he thinks that Government Orders are passed by the Secretary. It is true that we pass orders, but it is communicated to the parties by the Secretary. Simply because Mr. Lobo Prabhu, the Secretary, signs an order, it does not follow that the order emanates from him alone. The hon. Gentleman, Mr. Ramamurthi, made an insinuation and a presumption—the insinuation being that the Minister of Labour is a non-entity, that he is pulled by the nose by the Secretary, that he looks to his Secretary for everything, that his policies are formulated by the Secretary, etc. I shall deny all these charges. It is left to hon. Members to decide."

23rd March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Sir, the Hon. Minister is not in order in misrepresenting the hon. Member, Sri Ramamurthi. தோழர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லியதன் உள்நோக்கத்தில் இல்லாத ஒரு கற்பனையை செய்து ஸ்ரீ லோபோ பிரபுவைப்பற்றி மிகைப்படுத்தி கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும்போது நேரில் சொல்லுவதுதான் சரி.”

MR. SPEAKER :—“ ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இருந்து அவர் முன்னால் explain பண்ணுவதுதான் சரி.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லாத ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். நண்பர் மாறுபட்ட கருத்தைக் கூறுகிறபடியால் அது கூடாது என்றுதான் என் point of order-லே குறிப்பிடுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இருக்கும்போது personal explanation கொடுப்பதுதான் நல்லது.”

* **THE HON. DR. U. KRISHNA RAO** :—“ Sir, the question was raised whether Mr. Lobo Prabhu had the authority of this Government in making that statement. Let us examine this question. At Nainital his performance was applauded by the Labour Minister, the Hon. Sri V. V. Giri, as having made a contribution, a substantial contribution to the proceedings of that council. At Delhi, Mr. Lobo Prabhu made a certain statement and said that before this could be done, he must have the views of the Madras Government. What is wrong in this, Sir? True, I have given my officers liberty to say what they feel as they feel. Otherwise, in a democracy we cannot work. I have given my Secretary absolute right to express whatever he feels. But the ultimate decision is with the Minister. For all actions, I am answerable to this House, I am answerable to the Government and it is not Mr. Lobo Prabhu. Therefore, let not hon. Members go away with the impression that if an order is passed, it is the Secretary's order, though I may tell this House, that the order is signed by the Secretary.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, is it not a fact that questions of policy should first emanate from the Hon. Ministers and the others should put it into practice afterwards and not *vice versa*? ”

* **THE HON. DR. U. KRISHNA RAO** :—“ Well, when Ministers think of policies, they consult a number of persons, they consult the departments, they consult gentlemen, official and non-official—they may be Members of this House also—and in coming to a decision, they use their discretion and intelligence. There is nothing wrong in that. I am sure that the hon. Gentleman, Sri Kurup, has no objection to my taking the advice of half-a-dozen people and using my discretion in the end. I, therefore, feel, Sir, that these interruptions—I have no objection to hon. Members interrupting me for getting explanations—are extending the time of my reply. I hope that it is not the intention . . . ”

[23rd March 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ On a point of order, Sir. I want to know from the Hon. Minister for Labour whether Mr. Lobo Prabhu went there to explain his own view or the view of this Government? ”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Usually we send directions but sometimes opinions may be asked on the spur of the moment, when the officers concerned will have to take the initiative and express their opinions on their own responsibility.” (Interruption from Sri S. C. C. Anthony Pillai.)

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member should not interrupt the Hon. Minister. The Hon. Minister did not interrupt him when the hon. Member was speaking on this Demand.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ When I was replying to some of the points raised by Mr. Ramamurthi, I do not know why he should butt in. (Laughter.)

“ Sir, a charge has been levelled against the Government that we are not referring certain disputes to Tribunals under the Industrial Disputes Act. Let me give the comparative figures for the years 1946–52, showing the number of disputes referred under the Industrial Disputes Act :—

Year.						Number of disputes.
1946 ...	...	...	...	...	...	1,319
1947 ...	...	...	...	...	...	2,514
1948 ...	...	...	...	...	...	4,551
1949 ...	...	...	...	...	...	4,831
1950 ...	...	...	...	...	...	7,263
1951 ...	...	...	...	...	...	7,461
1952 ...	...	...	...	...	...	7,868

Is this not sufficient to prove that we are not holding back any dispute? As far as possible we are sending it to the Industrial Tribunal.

“ Hon. Gentleman, Sri Anthony Pillai, said that we are not implementing awards. Let us take the number of awards published in 1953. In 1953, there were 210 awards, of which 12 awards related to the Andhra State. Out of the remaining 198 awards, 139 were completely implemented. The balance is 59. Of these 59 cases, one case is under appeal to the Appellate Tribunal. Six cases are under the examination of the Government, of which two cases relate to prosecution and recovery. This leaves a balance of 52 cases which are under correspondence. When I say ‘ correspondence ’, it means that the claims have been filed by the workers and the matter is being examined by the Government. It thus takes time to dispose of all the cases.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ The Government take two or three years to dispose of them.”

23rd March 1954]

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I shall take this opportunity to answer the charge that we have been partial to the European firms. No, we have not been partial to the European firms. Every European firm has been subject to appeals before the Industrial Tribunal in one manner and on one issue or another. If it is the intention of the hon. Member to wipe out the Europeans from their business, it is a different matter. It is not a matter for the State Government to decide, but it is a matter for the Central Government to decide. But I can tell the hon. Gentleman that the Central Government are inviting foreign capital to start new industries in this country. For what reason do they like that? It is with a view to see that our resources may be developed and India may get the benefit of it and a large number of workers may get employment. You know, we wholeheartedly support this policy of the Government of India, and, therefore, I feel that the suggestion of the hon. Gentleman should not, at the present moment, be considered as it goes against that policy.

“ I think, I have already taken a lot of time on speaking in general terms and let me now come to individual complaints made by hon. Members. My hon. Friend, Sri Mahalingam, referred to strikes and lock-outs. Sir, there were 101 strikes and lock-outs during the first nine months of the year in the composite State of Madras. Of these 101 strikes, 26 strikes relate to Textile, 6 relate to Jute, 12 relate to Engineering and 57 relate to Miscellaneous industries. There were 85 strikes and lock-outs during the last three months of the year 1953 in the Residuary State of Madras. The main causes of the strikes were the demands of the workers for reinstatement of discharged workers, increase in wages, bonus, enhanced dearness allowance and better service conditions.

“ Mr. Mahalingam also referred to the fact that Transport awards made in 1947 have not been implemented. May I tell him that the life of the award was one year but by a special Act of the Legislature, its life was extended? When it came up before the High Court, the High Court held that it was *ultra vires* and now the Supreme Court has reserved its judgment. So, I am unable to enforce it till the judgment of the Supreme Court is available.

“ Mr. Mahalingam also referred to housing in plantations and said that the Hon. the Minister for Revenue and myself visited the plantations. It is a fact that we both went there and we found the conditions there pretty bad. I addressed both the Management and the workers. I told the management that in the next few years at least a certain percentage of income must be set apart for the building of new houses. At the same time, I also told the workers that they should be a little more patient and I would do my best to see that houses are built for them.

“ He also referred to the bonus paid to the plantation workers. In 1952, the bonus was $6\frac{1}{4}$ per cent for tea and 4 per cent for coffee. In 1953, it was $8\frac{1}{3}$ per cent for tea and 4 per cent for coffee.

[Dr. U. Krishna Rao]

[23rd March 1954]

Conciliation was done but the workers have demanded a higher rate of bonus. The matter is under examination by the Government.

“ My hon. Friend, Mr. Kuppuswami, suggested that the Government should allow collection of union subscriptions to be made inside the factory to avoid clashes. The Government do not agree with this suggestion because they think that the present rule is the best under the present conditions and it is not desirable to change it. Even if it is changed, they may be accused of being partial towards one union or another. I must take this opportunity to thank Sri Govindan and Sri Krishnaswami Ayyangar for their very valuable suggestions.

“ Sir, the hon. Member, Sri Gopalan, referred to the Tripartite Committees. Now that the Tripartite Committees have been appointed to represent (1) Textiles, (2) Minor Engineering and (3) Cement industries. We would like to see what are the agreed conclusions before we give effect to our decisions.

“ The hon. Gentleman, Sri Palaniyandi—for whose view I have the greatest respect—I am afraid, wandered away from his scene of activity. As long as he is in Dalmianagar, he is all right but when he pokes his nose into other areas, he is in hot waters. He tried to make out that the Government were wrong in not referring the dispute of the workers of the Talayuthu Cement Factory to adjudication because the major union did not agree to it. Sir, he is a member of the Tripartite Enquiry Committee and I have reliable information that when the Secretary of the Tripartite Enquiry Committee questioned the labour leader referred to by the hon. Member as to the membership of the union supported by him, he admitted that its membership was 16. Such being the case, why should he now say that that union is a major union? I am not holding back any information as far as this aspect of the question is concerned. Now I have with me the membership figures as submitted by the Registrar of Trade Unions to the Commissioner of Labour. The figures are as follows :—

The Indian Cement Workers' Union (R. 1310)—896.

The Cements Workers' Union (R. 1319)—77.

In the face of these figures, does Mr. Palaniyandi think that the Cement Workers' Union is a major union? It is a question of mathematics.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ நான் முக்கூட்டுக் கமிட்டியில் அங்கத்தினரை இருக்கும்பொழுது தொழிலாளர்கள் 1,310 பேர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி பணம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். இது அல்லாமல் இன்னும் அதிகப் பணம் கேட்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒரு secret ballot வைக்க முடியாதா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, when the first information given by the hon. Member is wrong, I do not know how much value I can attach to the second question of the hon. Member which requires investigation. May be he is right. May be

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

I am wrong. But that could be ascertained only after an enquiry. I have answered a question this morning regarding the Pugalur Sugar Factory. I need not detain the House any longer over a discussion on the same. An hon. Member referred to the discharge of transport workers in Coimbatore. Unfortunately I could not answer a question which was put to-day having a bearing on the same. Sir, 66 workers were discharged from that transport organization. The matter was referred to a Tribunal. The Tribunal gave the award that the discharge of 61 of the workers was improper, unwise and bad. The management went in appeal before the Labour Appellate Tribunal. The Tribunal dismissed the appeal. Then they went in appeal to the High Court. There again the appeal was dismissed. Then they again went to the High Court in a Letters Patent Appeal. That matter is now pending before the High Court. The High Court has granted an interim stay. Does the hon. Member expect me to act when the matter is before the High Court and when the High Court has given an interim stay order? All the same I may inform the House that 55 of the workers have settled their differences with the management. I may inform the House that it is to the head of this concern that my friends on the Opposite side cast their votes during the recent election to the Legislative Council. (Interruption.) That is what I read in the papers. They have told the Press that they would vote for him."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன இதே அடிப்படையிலாவது அவர்கள் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக ஒரு விதமான நல்ல எண்ணமும் காட்டவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"This is not a point of order but an observation of the hon. Member. I hope I am correct or may I ask, you, Mr. Speaker whether I am right in calling Mr. Kalyanasundram as 'hon. Member'."

MR. SPEAKER :—"Call him as 'hon Gentleman'." (Laughter.)

*** THE HON. DR. U. KRISHNA RAO** :—"When the matter is pending in the Court, it is for the Court to give their decision. If I do anything now, I might be prosecuted for contempt of Court. But I know my hon. Friend does not mind my being prosecuted for contempt of Court."

"The hon. Member, Sri Krishnan, has pointed out the difficulties experienced by the beedi workers in Malabar. We have referred two cases to the Tribunal. When the Tribunal has given a decision, we shall be able to do something in the matter."

"I shall now come to Mr. Anthony Pillai. Mr. Speaker, Sir, he used such a fine and such a parliamentary language that even you, Sir, were forced to intervene and bring him to order. I do not want to descend to that level. Suffice it for me to give the facts. Mr. Anthony Pillai has said that he was giving facts. I may categorically say that what all he has said were those emanating from the mouth of a disappointed and disgruntled person."

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

I shall repeat it by saying that those were the utterances of a disgruntled and disappointed person. He referred to the Sharada Mills. Here again I must inform the House that so long as Mr. Anthony Pillai is the leader of the Binny & Co. labourers, he is a good labour leader. But once he comes out of it and pokes his nose in other matters, he is no longer that good labour leader but descends to the level of the other hon. Member Sri Palaniyandi. (Laughter.) Sir, in the case of Sharada Mills, the Tribunal's award had to be scrutinized. The workers took a very long time in filing their claims. The management did not co-operate. So Government were obliged to accept the figures and ordered the Collector to collect the dues as arrears of land revenue through revenue recovery proceedings. There are the facts."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Again I must inform the Hon. the Minister for Industries and Labour that he has been badly advised with regard to the facts by his officers. The Government did not take action for two years after the workers of the Sharada Mills were discharged. It has taken the Government two long years to get back the dues through revenue recovery proceedings. Meanwhile the workers have not been benefited at all. They were left to starve after being discharged. The Hon. Minister must give correct facts when he says he is giving facts. Only after the workers went on strike and were dismissed and after their appeal, the Government took action. For two years, the workers had to wait patiently for the Government to take action. These are the facts."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Well, Sir, perhaps what the hon. Member says is considered by him as 'facts'. He will not concede what I say are 'facts'. Maybe he is right. Maybe I am right. Maybe both are wrong. But I say this. My information is based upon the facts that are placed before me by the authorities. Therefore I presume my information is correct because it can be challenged in courts on legal grounds. My friend is at liberty to do so."

" Sir, Parry & Co. have been a source of headache to me, my Friend, the citizens of Madras and hon. Members of this House. It has been complained that Government did not agree to the just demands of the workers of Parry & Co. on the ground that it would upset the economic wage level. Let me inform the House that Parry & Co. gave a cash bonus of 20 per cent of the basic salary and contribution to the provident fund which was equal to 10 per cent. So the total bonus which the company gave to the workers amounts to 35 per cent, which is equivalent to 3½ months' wages. Looking into the figures we said that it was a fair contribution. Sir, my Government have got the Labour Commissioner, who has got under him a number of Labour Officers. The Labour Officers who go about ascertaining facts regarding industrial disputes report to the Commissioner. It is the Commissioner who scrutinizes the papers. They have all done their job with the best of

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

intentions and with the best of motives. Therefore I will have to treat the observation of the hon. Member, Sri Anthony Pillai, that the Government and the Commissioner of Labour are interested in Parry and Company, with the contempt it deserves.

“My Friend made much of the fact that these matters were referred to Tribunals in Bombay and Calcutta and that the salaries of employees were raised from Rs. 75 to Rs. 300 in Calcutta and from Rs. 75 to Rs. 250 in Bombay. Sir, prior to 1951, the staff employed in Calcutta were treated as employees of an engineering firm. A dispute arose in 1951 saying that they were members of a commercial firm and the Tribunal, Mr. Patil gave them increased salaries. On what basis did Mr. Patil order increased salaries for the employees? It is on the basis of what I have now recommended, viz., that the increased salary should be in uniformity and in consonance with the *surrounding wage level*. Therefore Mr. Patil gave an award which was in the neighbourhood of Rs. 60 to Rs. 70. What happened in Bombay? An agreement was reached between the workers and the management on the question of payment of wages, bonus, etc. Only on one matter, viz., the age for retirement and gratuity on leaving service, the management and the labour leaders could not arrive at an agreement. It was decided on these items that a reference could be made to the Tribunal. As yet there has been no reference to Tribunals. These are hard facts. Here again I must point out that what Mr. Anthony Pillai had just observed is all wrong and that his statement is just moonshine.”

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Again I am afraid that the facts that have been served to the Hon. Minister through his officers are all wrong. In the matter of the dispute between the management of Parry & Co. and their employees in Calcutta, firstly the dispute was referred to the Engineering Industrial Tribunal. Subsequently on the employees claiming that their's was a commercial concern, it was referred to another Tribunal. What is it that the Tribunal held? It held that the wages awarded to other commercial establishments should be made applicable to the Parry & Co. employees. What is the demand of the employees of Parry & Co. here? The demand is the same as the one that the employees of the Calcutta firm demanded, viz., that they should be paid as much as the employees of Messrs Beardsell and Rallis as awarded by a Tribunal. When such was the just demand of the employees in Calcutta, the Tribunal's award upheld their claims. But what did the Government do here? Instead of referring the case to a Tribunal, they are adopting their own policy. These are the correct facts.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, I submit that the reason which the Madras Government gave for not revising the salaries was based on the salary that firms of a similar nature were paying to their employees in Madras. The Tribunal about which so much was said by the hon. Gentleman Mr. Anthony Pillai followed that very same principle and gave the award with

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

reference to the salaries paid to their employees by firms of a similar nature in Calcutta. There is nothing wrong in it. I am mentioning this to show that the award which my Friend Mr. Anthony Pillai quoted does not at all support him. I should thank him for quoting that award, because it only supports me.

"Hon. Gentleman, Mr. Ratnam complained that Harijans were not taken in bus transport and that one Mr. Bhatt was not taking sufficient number of Harijans in the Buckingham and Carnatic Mills. I submit that these points are not covered by this Demand and I have no answer to give. Perhaps when the Demand relating to transport is taken up, I may be able to answer the first point.

"Hon. Gentleman Mr. P. Jeevanandam referred to Indian-made pencils and grievances of hotel workers and bus workers. He wanted the resumption of the tram service. But the question is as to who will run it. He wanted the Government to run it. We say we have no money. If Mr. Jeevanandam is prepared to provide the capital, we shall consider the suggestion. With regard to bus drivers, he may take it up when the Transport Demand comes up.

"There is only one more aspect which I want to discuss. Sri P. Ramamurthi spoke about the industrial truce and the hon. Gentleman Mr. Anthony Pillai also referred to it. I have that resolution before me. It reads as follows :—

"This conference considers . . . mutual discussion of all problems common to both and a determination to settle all disputes without recourse to interruption or slowing down of production should be the aim of employers and labour . . . that this should ensure a fair return on capital, improvement industry and reasonable reserve for the maintenance and expansion . . ."

The love that my two Friends have for this resolution of 1947 in 1954 makes me rather suspicious. I have got to add that the appeal is not to the Government. It is an appeal that labour and managements should come together, settle their differences, increase production, labour should not indulge in stay-in or go-slow strike, the managements should give more, the Government should provide all facilities for the settlement of disputes. I maintain that we have not swerved even an inch from that path; we stand for peace and amity between the employers and labour.

"One more word and I have done. Hon. Gentleman Mr. Anthony Pillai said that I was a poor Minister of Labour. That is his estimate of my capacity. But that does not count much. I am here in this House not due to his patronage or sympathy. I represent 25,000 voters of Georgetown. I am here in the Government along with 118 Friends of the Party which has formed the Government. It is not for Mr. Anthony Pillai or for anybody else to say that I am a useless Minister. The Hon. Chief Minister has thought it fit to put Industries and Labour in my charge. Mr. Anthony Pillai may feel that Industries should not have been given to me or Labour should not have been given to me. That is a matter for settlement with the Chief Minister. But the decision of the Chief Minister to entrust these two portfolios to a single

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

Minister has a great deal of vision in it, because it enables the Minister to weigh in the same scale the excessive demands of the labour and the excessive obstructiveness of managements. To that extent I feel I have done my duty. I feel that my Friends have not made out a case that the Madras Government have failed in their labour policy. I know that if I appeal to the Opposition to withdraw the cut motion, they will not withdraw. I therefore ask this House to turn down the cut motion and pass my Demand."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the allotment of Rs. 14,67,400 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus :—

Ayes—62.

Sri S. T. Asityan.
 " S. C. C. Anthony Pillai.
 " K. Aranganathan.
 " T. S. Ardhavari.
 " O. Chengam Pillay.
 " Dr. G. Chitrambalam.
 " P. Chokkalingam.
 " D. Dasarathan.
 " Gajapathi Reddy.
 " P. K. Gopal Krishnan.
 " K. P. Gopal n.
 " K. C. Gopalan Unni.
 " A. Govindaswamy Nayagar.
 " P. Jeevanandam.
 " M. Kalyanasundram.
 " P. Kandaswami Gounder.
 " M. Kandaswamy Kander.
 " S. Kan laswami Gounder.
 " C. H. Kanaran.
 " M. Kattimuthu.
 " O. Koran,
 " R. Krishnan.
 " P. Kuvhirama Kidav.
 " C. Kunhirama Kurup.
 " V. Madanagopa .
 " K. Mahavan Nambiar.
 " K. B. Menon.
 " K. Moidu.
 " Moo iah Thevar.
 " Motia a Kudumban.
 " U. Muthuramalinga Thevar.

Sri A. Muthuswami.
 " M. Narayana Kurup.
 " M. Narayanan Nambiar.
 " T. C. Narayanan Nambiar.
 " S. Pakkirisami Pillay.
 " M. Palaniyandi.
 " Palanimuthu.
 " N. K. Palanisami.
 " N. Paramasiva Udayar.
 " S. Radhakrishnan.
 " K. T. Raju.
 " S. Ramalingam.
 " K. V. Ramaswamy.
 " S. S. Ramaswami Padayachi.
 " N. Rathina Gounder.
 " P. Rathi laswami Pillai.
 " V. Senka anarayana Menon.
 " A. Senapathy Gounder.
 " T. Shunmugam.
 " N. Sivaraj.
 " K. T. Sriharan.
 " A. K. Subbiah.
 " M. P. Subramaniam.
 " S. Swamikannu.
 " S. Swayamprakasam.
 " S. Vadivelu.
 " A. Veloo.
 " C. Velukkan.
 " P. Venkatesha Sholagar.
 " M. Venugopala Gounder.
 " K. R. Viswanathan.

Noes—101

Sri C. Ahmed Kutty.
 " Aiyyanar.
 " T. Ananta Pai.
 " Anto y Peter.
 " A. Appu.
 " R. S. Arumugam.
 " S. Arumugam Pillai.
 " S. R. Arumugam.
 " V. Arumugam.
 " K. H. Bomman.
 " M. Chaitan.
 " S. Chellapandian.
 " P. C. Chellathurai.
 " C. V. S. Chinnaaswami Naidu.
 " Chinnaaswami Thevar.

Sri V. Chinnaaya.
 " AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
 " V. Darmalinga Nayakar.
 " T. P. Elumalai.
 " W. J. Fernandez.
 " Ganapathi.
 " N. Gopal Menon.
 " G. G. Vinan.
 " K. Ishwar .
 " H. M. Jagannathan.
 " M. Jagannathan.
 " T. M. Kaliannan.
 " M. Kandaswami Padayachi.
 " V. K. Kannan.
 " P. G. Karuthiruman.

23rd March 1954]

Noes. - 101—cont.

- Sri M. K. Kempai Gounder.
The Hon. Dr. U. Krishna Rao.
(Minister).
Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
„ V. Krishnaswamy Padayachi.
„ R. Krishna-swami Naidu.
„ Kun i Mohammed Shaffee
„ R. Kuppaswami.
The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan
Nair (Minister).
Sri S. Lakshmana Gounder.
„ N. Mahalingam.
The Hon. Sri. M. A. Manickavelu
Naicker (Minister).
Sri P. G. Manickam.
„ Manjaya Shetty.
„ M. S. Mogral.
„ Mahamed Salih Maraikayar.
„ N. Mounaguruswamy Naidu.
„ M. Muni Reddi.
„ P. M. Munuswamy Gounder.
„ C. Muthiah Pillai.
„ V. Muthu.
„ B. K. Nallaswami.
„ O. A. Nanjappa.
„ R. A. Nataraja Mudaliar.
„ I. C. Pais.
„ R. M. Palaniappan.
The Hon. Sri V. C. Palaniswami
Gounder (Minister).
Sri V. K. Palaniswami Gounder.
„ S. Panchaksharam.
„ R. S. K. Pandiyan.
„ B. Parameswaran.
„ K. Parthasarathy.
„ M. P. Periyasami.
„ N. Rajagopal.
„ C. Rajam Ramaswami.
„ K. Rajaram.
„ T. K. Rama.
- Sri M. R. Ramachandran.
„ A. Ramachandra Reldiar.
„ N. Ramakrishna Ayyar.
„ V. K. Ramaswami Mudaliar.
„ S. Ramasami Naidu.
„ A. Ramaswamy Thevar.
„ P. S. Ramaswami Naidu.
„ A. S. Sa ajananda.
„ A. M. Sambandam.
„ A. Sambasivam.
„ G. Samia Koorayar.
„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ T. V. Sannasi.
„ K. M. Seethi Sahib.
„ P. Selvaraja.
The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajes-
wara Sethupa hi (Raja of
Ramuad) (Minister).
The Hon. Sri A. B. Shetty
(Minister).
„ V. S. Sivaprasadam.
„ A. S. Subbaraj.
The Hon. Sri C. Subramaniam
(Minister).
„ I. K. Subramania Pillai.
„ N. N. Suvarna.
„ R. Than. av. lu.
„ M. D. Thiagaraja Pillai.
„ P. K. Thirumorthy.
„ K. Uppi.
„ P. Urkavalan.
„ G. Vaggesam Pillai.
„ A. Vaikuntam.
„ T. R. Varadan.
„ O. Venkatasubba Reddi.
„ S. Venkatarama Ayyar.
„ K. Venkatramana Gounda.
The Hon. Sri K. Venkataswami Naidu,
(Minister).
Sri S. C. Virupakshiah.

Neutral—Nil.

Ayes—62; Noes—101.

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 14,67,400 under Demand XXIII—Labour including
Factories.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XX—CO-OPERATION.

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister will now move
Demand XX—Co-operation.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Mr. Speaker, Sir,
on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation.’ ”

23rd March 1954] [Sri Dr. U. Krishna Rao]

“ The following items contribute to the expenditure under this Demand :—

(1) Pay and allowances of the Headquarters and District Establishments ;

(2) Pay and allowances of the staff employed for audit, execution, liquidation and supervision of co-operative institutions and of the staff employed in the co-operative training institutes ;

12-20
p.m.

(3) Amelioration work connected with Prohibition ;

(4) Post-war development schemes ; and

(5) Subsidies and grants to co-operative institutions.

“ The co-operative movement which started five decades ago with the modest objective of relieving rural indebtedness now embraces a diversity of interests and enterprises. There is not a major sphere of national economy which has not felt the vitalizing impact of the Co-operative department. In the production and distribution of the essentials of life, co-operatives have played a dominant role. I shall present a comparative table that will give a picture of the position as it was in 1947 and 1953 :—

	1947.	1953.
1 Number of rural credit societies ..	17,057	25,850
2 Number of agricultural societies..	11,375	17,201
3 Marketing societies.. ..	193	286
4 Milk co-operatives'.. ..	290	781
5 Weavers' co-operatives	659	1,191

“ With the increase in their strength, their transactions have also increased in a geometrical ratio and to-day they cover the economy of a major part of the middle class and rural population.

“ In rural co-operation, the Government's policy is to expand the existing rural credit societies in all economic spheres and to organize more such societies. We hope finally to bring at least 50 per cent of the villages and 30 per cent of the population under the ‘ co-operative umbrella ’. As I have mentioned before, seventeen thousand and odd rural credit societies are catering to the short-term requirements of agriculturists. A new step was taken when these societies were made the agencies to implement the food production schemes of the country.

“ Supply of easy credit (short-term and long-term) is a very important work of the Co-operative department.

“ Short-term credit is provided by the Madras State Co-operative Bank at the apex with 16 central co-operative banks in the districts. The Reserve Bank of India sanctions credit limits to the co-operative central banks to be drawn on the security of the Government,

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

" Long-term credit is provided by the Madras Co-operative Central Land Mortgage Bank through its 73 primary land mortgage banks in the Madras State after partition.

" A margin of $2\frac{1}{2}$ per cent is maintained between the Central Land Mortgage Bank's borrowing rate on debentures and the rate charged on the ultimate borrowers. Till November 1951, the bank floated debentures at 3 per cent and lent to primary banks at $4\frac{1}{2}$ per cent which, in their turn, charged interest at $5\frac{1}{2}$ per cent on loans to their members. The Central Land Mortgage Bank has recently floated its 49th series of debentures for Rs. 40 lakhs at $4\frac{1}{2}$ per cent per annum. In the matter of valuation of lands offered for mortgage, the pre-war values are collected with the addition of 25 per cent.

" *Co-operative Stores.*—The policy regarding the consumers' co-operatives continues to be one of consolidation rather than expansion. Societies which were beyond revival were weeded out. Commodities usually handled by primary stores are foodgrains, groceries, cloth, drugs and medicines and infant foods, etc. Consumer stores also undertake procurement of goodgrains. With the decontrol of foodgrains in 1952 and withdrawal of intensive procurement operations, the Central Stores have to face a new situation. Government have permitted these to deal in foodgrains in free market subject to certain conditions. The future of the Central Stores lies in developing their sales of foodgrains. Central Stores having resources have been advised to purchase large quantities of paddy during harvest time, to have them milled and to supply the rice to the member and other stores. Government have recently entrusted to co-operative wholesale stores the distribution of quinine through primary stores and multi-purpose co-operative societies for sale in rural areas.

(1) *Prohibition (amelioration work).*—The Co-operative Department has been looking after this since 1948. The shift has now gone from the recreational to the constructive aspect of the ameliorative work. The main features consist of (1) provision of alternative sources of employment to ex-tappers; (2) anti-drink propaganda; and (3) issue of licences to tap sweet toddy for jaggery manufacture, etc.

(2) *Co-operative workshops for ex-servicemen.*—There are at present four timber workshops, two metal workshops and one engineering workshop functioning in several districts of the State. Concessions have been given to these ex-servicemen workshops. All encouragement is given to produce useful articles for consumption. As many of these were not satisfactorily working, we appointed a Special Officer to review the working of these. His recommendations are being examined by Government.

(3) *Land colonization societies.*—The policy of the Government is to assign compact blocks of waste lands to co-operative land colonization societies. Financial assistance for payment of share capital, purchase of manure and agricultural implements, purchase of bulls, supply of seeds is given.

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

(4) *Milk supply societies and unions.*—These have also done good work. They supply milk to jails, hospitals, child welfare centres and to the general public. The Government have exempted the milk supply depots from section 7 (1) of the Madras Shops and Establishments Act. They have also ordered that in the case of sales of milk by these societies, sales tax should be levied only at one point, that is, at the stage of sale to the actual consumers. Members of these societies are given interest-free loans for the purchase of milch cattle.

(5) *Weavers' co-operative societies.*—These are also doing very good work. These are affiliated to the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society which arranges for the distribution of yarn to them and for the marketing of the finished products. As the House is aware of them, I need not go through the many measures undertaken by the Central and the State Government for the benefit of these handloom weavers' co-operative societies.

(6) *The Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies.*—These were first started in 1946 in Malabar with producers and consumers as members for the purpose of procuring surplus foodgrains available with the producers and for the distribution of locally procured as well as imported foodgrains and also other essential articles, such as kerosene, cloth, etc. These are under the administrative control of the Collector of Malabar who is vested with the powers of the Registrar under the Madras Co-operative Societies Act. Consequent on the decontrol of foodgrains, these P.C.C. societies cease to function as procuring agents, but continue to be distributing agents of imported foodgrains. These are gradually being converted into other types of societies like marketing societies and their control will gradually be transferred to the Registrar of Co-operative Societies one after another.

(7) *Marketing societies.*—These societies are engaged in the sale of goods produced by the co-operative institutions and others. The services of these societies are being utilized to an increasing extent for the distribution of manure and agricultural implements. The Government have been helping them with loans at a concession rate for the construction of godowns. A scheme for the grant of subsidies to the extent of 50 per cent of the cost of construction is also in force. These godowns are utilized for the storing of produce on the security of which loans are advanced by the societies.

“There are other societies like tenants and field labourers societies, agricultural improvement societies, irrigation societies, land reclamation societies, fishermen societies and motor transport societies for civilians, etc.

“There are to-day 2,802 Harijan societies. Besides these, 4,895 Rural Credit Societies have admitted 76,958 Harijans and other members of the Backward Classes as their members. These societies issued loans to the extent of Rs. 16.54 lakhs during 1952-53.

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

"The Scheduled Class Societies also continued to enjoy concessions and financial help from Government, namely, (1) scriptory grant not exceeding Rs. 30 per month per society, (2) exemption from the payment of fees leviable for the registration of documents, (3) exemption from contribution from their net profits to the audit fund and (4) grant of lease of land and waste lands of Government at favourable rentals.

"*Co-operative collective agricultural farms.*—These societies hold lands by freehold or on leasehold. The lands are cultivated on the societies' accounts by its members who are paid wages. The yield belongs to the society. The profits after meeting expenses are divided as in every other co-operative society and the members are given a bonus on the wages earned. In the two places where collective farming was tried, I must say, it was not a very great success. However, more attention will be paid in this direction in future.

"Sir, I think I have given a summary of the activities of the department and I move that the Demand be granted."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

12-30 p.m. 'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation.'

"I must tell the House that the lunch hour for the House will be from 1-30 p.m. to 2-30 p.m. Therefore, the House will rise at 1-30 p.m. The Hon. Minister will reply to the debate at 3 p.m."

* DR. K. B. MENON :—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.'

"Sir, the Hon. Minister, in moving the Demand, has placed before us a glorious report of expansion of the co-operative movement in the State. I am not so much worried about the rate of growth of co-operative societies in the State as about the way in which the co-operative movement is conducted in our State. I am afraid that we are not going on right lines and I feel that a premature growth without proper foundation is apt to ruin the movement in the country as a whole. While moving the cut motion in the Budget before the last one, I placed before the House certain views that I had about the co-operative movement. Since I placed those facts and views before the House and before the Hon. Minister, I have not seen any big changes or effective changes brought about in the fundamentals of the movement in the State. (At this stage, Sri A. Ramaswami Tevar occupied the Chair.) Those of us who are interested in the movement and who feel that the movement has a potentiality which can and should be used in this country, feel a little discouraged and disappointed that those who are in charge of control and guidance of the movement in the State have not a clear grasp of what the movement stands for, what it is all about and what the ideologies and purposes of the movement are. It is that that makes us a little sceptical about the future of the

23rd March 1954] [Dr. K. B. Menon]

movement in this State. As I said, I brought to the notice of the Hon. Minister, when I spoke on a cut motion during a previous Budget discussion, that the movement, particularly in Malabar, was going into the hands of the capitalists and that the capitalists were trying to control the co-operative movement by creating interlocking directorates. I am not meaning the interlocking directorates in the technical sense in which that term is used, but I am meaning it in the sense that the presidents and directors of key societies like the wholesale society and the land banks and district banks happen to be the same persons. I understand that the presidency of the district bank is falling vacant and that the directors or important persons in the wholesale society are aspirants to that position. If there is an interlocking of that type, I am afraid that it will lead to considerable abuse. It is necessary in the interests of protecting the movement from being misused and used in the interests of a class that proper legislation should be enacted. I also feel that there is lack of proper guidance in the producers-cum-consumers' co-operative societies. There has been defalcation in a number of societies, for example, in the societies in Parli and Meenangadi. Defalcation in the Nnambur Society is the latest one. Even in the Pallikarai Society which was managed and run by an official of the department (by the Co-operative Registrar and Sub-Registrar), there was a huge defalcation and the members had to suffer. In this connexion, I may invite attention to the defalcation in one of the societies that deserves to be investigated, namely, the Varode Multi-purpose Co-operative Society near Ottapalam. I understand that loan applications are forged, that many items of money are not properly entered in the book and that very many irregularities of this type are taking place. It is a sad commentary on the working of the department and more so when the department has projected its own men into almost all the societies. The expenditure on the staff of the department in the last one year or so has increased to such a tremendous extent that there is no justification why these societies should be allowed to go astray as they are allowed to to-day. When societies defalcate and when there are such huge losses apart from the loss to which the members are subjected in the normal course of business there is a corresponding demoralization in the public mind. To-day, the co-operative movement—and I may speak with authority as far as Malabar is concerned—has absolutely no status and it is almost one of the most corrupt movements that one has in this country. When the public mind is associated so closely with the co-operative movement which is full of corruption, I wonder what future the movement will have.

“Again, I am interested in criticizing the movement from the policy point of view and in this connexion, I would point out what has already been pointed out, namely, that one of the mistakes that the Ministers are making is that they are leaving the policy-making to the officials. Policy-making is entirely the responsibility of the Minister and I do not believe that any officer, however, top-ranking he may be, has any business to lay down the policy or anticipate the mind of the Minister. And it is this that has been partly responsible for this lapse in the co-operative movement in our State.

[Dr. K. B. Menon]

[23rd March 1954]

12-40 p.m. I believe and I know that the co-operative movement is a people's movement, a poor man's movement and that it is devised in order to give effective voice to the members of the co-operatives and that there should be no restriction upon the voting powers of the members. The principle of 'one man, one vote' has been there in the co-operative movement ever since the Rochdale pioneers. This fundamental and wholesome principle is being ignored and violated deliberately in many of the societies in this State. While speaking on this subject, I wish to confine my remarks to one particular society. Let me pick out one of the premier co-operative societies in the State, viz., the Triplicane Urban Co-operative Society and explain the constitution and working of that society and how far the rules and regulations of that society conform to the basic and fundamental principles of the co-operative movement in this State.

"As far as their membership fee goes, I understand that it is Rs. 5. Anybody who pays Rs. 5 can become a Member of that Society and be entitled to all the privileges of a Member. Section 26 of the by-laws of that Society lays down restrictions on the right of the Members to vote. It says that a Member to become eligible for voting must have purchased at least goods to the worth of Rs. 50 from the Society."

SRI N. GOPALA MENON :—Sir, I am sorry to interrupt the hon. Member. I think the Triplicane Urban Co-operative Society to which he is making a reference is a private Society. There are about 25,000 members who can very well take care of themselves. The Government are not contributing one pie to the Society. The Society is getting large deposits from shareholders and if anything is said against the Society which will in any way tend to depreciate or lower the prestige of the Society in the eyes of the public, I think it will be a matter on which the hon. Member will not be privileged to speak. It is a private Society which is not a concern of this House. It is entirely governed by its own rules. We cannot go into the working of the Society. How the Society works is a matter in which the members of that Society alone can be interested. The Government have no interest in the matter and this Assembly also has no interest in it."

* DR. K. B. MENON :—Sir, I beg to submit that as long as the word "co-operative" is added to the name of the Society, it is subject to the control of the Registrar of Co-operative Societies and the Government. The affairs of the Society and the accounts of the Society are subject to the audit of the Co-operative Department. The Department can guide and control the affairs of the Society. Inasmuch as its accounts are audited and its affairs are controlled by the Department of the Government, I believe I have every right to criticise the working of the Society and to bring the defects to the notice of this House.

"I was referring to Section 26 of the by-laws of the Society which places certain restrictions. Under this Section, the members are required to purchase goods to the value of Rs. 50. Moreover,

23rd March 1954] [Dr. K. B. Menon]

the list of Members is expected to be published by the Board of Directors. When they publish this list, they do not give the addresses of the members. Though it is said that the books will be open for inspection by the members, the members know how much inconvenience the staff can give before they allow the members to look into the books. Because of this, many members do not take the trouble of going through the books. I feel that this restriction on the members with regard to their eligibility for voting is quite unwarranted.

“ Next to the right of the members to vote which is one of the basic and fundamental principles of the co-operative movement comes the question of the ‘ General Body.’ The general body in a co-operative movement as well as in any other, is the most supreme body which has the final voice in all affairs concerning the Society. Of course, the Registrar has got the power of veto. But that power is very restricted in its scope. He can exercise that power only when the general body goes counter to the accepted by-laws or the fundamental principles of the Society. The general body of the T.U.C.S. is very peculiar. I think there are 32 branches and the membership, I believe, runs to several thousands. The affairs of the Society are conducted by a Representative General Body which is elected from among the members of all branches. They have a system of panchayats. The branches elect these panchayatdars. Five members form the Representative General Body of the Society and it is those people who have been conducting its affairs in the last 15 years or so. They have not given even a single opportunity in the last 15 years for the general body to meet. I repeat that the general body of the T.U.C.S. has not met even once in the past 15 years to pass the budget or to scrutinise the accounts or to know whether the instructions and directions of the Government are properly followed and adhered to. The Registrar of Co-operative Societies is not or has not been unaware of what has been going on in this Society. He knew very well that the representative governing body was carrying on its affairs and that the general body never met in the last 15 years. He knew also that the Society was running counter to the basic principles of the co-operative movement. In a circular letter, dated 30th January 1952, which he addressed to the Societies he has clearly stated as follows :—

“ A representative general body is only a matter of convenience and the full general body should not be ignored on that account. The Registrar therefore directs that there should be opportunities for the full general body to meet on occasion though the representative general body might meet more frequently. In supersession of the instructions issued in the circular cited, the following amendments to the by-laws are therefore suggested.”

Therefore the Registrar cannot plead that he was not aware of what was going on in the T.U.C.S. He cannot plead that he did not know that the general body has not met. To supplement the circular of the Registrar, I would like to quote the audit report of the Sub-Registrar of the Society when he audited the accounts of

[Dr. K. B. Menon]

[23rd March 1954]

1951. I do not wish to read the full text of the audit report, but would like to read a few extracts from it in support of my argument. He says,

'While in all other co-operative institutions in the State, every Member of an institution has a right to vote and can have his say in the matter of its administration here in T.U.C.S. Ltd., every one of its members has no such right . . .

'While in other co-operative societies it is the general body which has to elect or remove the Board of Directors, delegate its powers to that body, here in the T.U.C.S. Ltd., the general body has no such powers at all. It is a handful of privileged members who elect the Board of Directors here and it is a committee called the Office Committee which practically runs the administration of the Society through the Managing Director . . .

'To put it in a nutshell, the general body in the T.U.C.S. Ltd., has not been given the proper place it is entitled to but has been relegated to the position of an auxiliary to the Board.'

12-50
p.m

"That is the way the T.U.C.S. is being conducted and that is the way, I understand, some other societies in the State are conducted. Some large societies like the M. & S.M. Co-operative Bank—I have not checked the information and I am subject to correction—I understand, from the meagre information I have been able to gather, are in the same situation. I would like to ask the Registrar whether he is running a co-operative movement or is it a corporation that he is managing; is he the head of an important institution, the head of a peoples' movement in this country or not? What is he doing? Has he not understood and realised the restriction of the voting rights of the members, the restrictions on the General Body? These are vital factors that influence not only the day-to-day work of the societies, but that affects the very life of the movement in this country. I would like the Hon. Minister to take particular note of these things, if it has not been brought to his notice so far and deal with the matter and correct the situation as soon as he can.

"Now, next to this, there is in the T.U.C.S. what are known as depots. These depots were started some 10 years ago during the time of evacuation and then handed over to the T.U.C.S. The T.U.C.S. took up these depots and began exploiting the situation to their best advantage by enrolling a large number of members in these depots. These depots are doing very heavy business, and yet none of these depots has been affiliated as branches of the T.U.C.S.; though they also collect the same membership fee. The members have no right to determine the policy of the organisation. Their only right is to receive dividends. I wonder whether this is not prostitution—if I may use that word, if it is parliamentary to use that word—of the very basic ideals of the co-operative movement? Why is it so all these 10 years—it is not one or two or three years, but it is 10 years—since the depots were handed over by the Government to the T.U.C.S.?"

The Chairman sounded the gong.

"It is the Registrar again who should have seen to it that the deposits after they were handed over to the T.U.C.S. were developed into branch societies.

23rd March 1954] [Dr. K. B. Menon]

" Since my time is running short, I must proceed to another subject. I wish to say just one word about the Malabar District Co-operative Producers' and Sales Society. There is a crisis in that society. That society was started in 1936 with a membership of 61. It has to-day 6,500 members. Its share capital runs to Rs. 1,79,000, its reserve fund is Rs. 70,000, bad debt reserve is Rs. 32,000 and investment is Rs. 1½ lakhs. That society is a marketing society, I admit. The Government allowed the society to advance credit loans and in June 1952, the Registrar passed an order refusing to allow credit loans to be given by this society and refusing even to allow it to grant money on the basis of produce in the private godowns. I can understand the order, but I question the wisdom of that order, which has come after having allowed the society to build itself up for the last so many years. I understand the reason why the Registrar is refusing this, because he says that it is only a marketing society and credits should be advanced only by the Credit Societies. It is true. But the Government must remember that Wynaad is a place where a lot of cash crops are produced and that it is not possible for small village societies to advance sufficient loans and therefore until and unless these village societies are built up and they are provided with enough capital, it will be ruining and undercutting the very economic foundation of that area of Wynaad, it will be ruining the economics of that part of the country, to pass an order all on a sudden preventing that society from granting loans. I therefore request again the Hon. Minister to go into that question and see that the cultivators are not ruined, that some adjustments are made and some subsidiary institutions are built up and brought up in order to advance loans to the cultivators there.

" With these few words, I move the cut motion, namely,

' That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.' "

* DR. G. CHITRAMBALAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு இயக்கமானது ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் தொடர்புள்ள ஒரு முக்கியமான இலாகா என்பதாகும். இந்த இலாகா நேர்மையான அதிகாரிகளால் நடத்தப்படவேண்டும். ஏனென்றால் பொதுமக்களால் பங்கு போடப்பட்டு அவர்கள் மூலமாக ஏற்பட்ட ஒரு நிர்வாகம் அப்படி ஏற்பட்ட ஒரு நிர்வாகத்தை சர்க்கார் அதிகாரிகள் திறம்பட நடத்த வேண்டும். இல்லையேல் பங்குதாரர்களினுடைய பணம் பாழாய்ப் போய்விடுமென்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மோட்டார் டிரான்ஸ்ஸ்போர்ட் கோவாபரேடிவ் சொசைடி பங்குதாரர்கள் எல்லாம் மாஜி ராணுவ மோட்டார் தொழிலாளர்கள் ஆவர் இதில் Deputy Registrar ஆக இருப்பவர் ஸ்ரீ இருதயசாமி இவர் நடத்துகின்ற கோவாபரேடிவ் சொசைடி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவினும் liquidation நிலையில் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதைப்பற்றிகூட கனம் பிரதம மந்திரியிடம் திருச்சியில் வந்தபோது எடுத்துரைக்கப்பட்டு ஒரு மகஜரும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் நடவடிக்கை எடுத்தாரோ இல்லையோ

[Dr. G. Chitrambalam] [23rd March 1954]

அதைப் பற்றி ஒரு தகவலும் இல்லை. இதில் திருச்சி மாஜி ராணுவ மோட்டார் தொழிலாளர் கோவாபரேடிவ் சொசைடி மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதன் ஊழில் வெளிப்படுத்தவும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துமைக்கவும் பங்குதாரர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். Deputy Registrar ஸ்ரீ இருதயசாமி மற்ற அதிகாரிகளையும் தீர விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக திருச்சியிலே அர்பன் கோவாபரேடிவ் சொசைடியின் சில அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்தக்காரர்களை அமர்த்தி பணத்தை விரயம் செய்திருக்கிறார்கள். ரூ. 35,000 வரையிலும் இருந்த வியாபார ரிசர்வ் பணத்தைச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஒரு Special Deputy Registrar ஐ ரூ. 500, 600 சம்பளத்தில் பங்குசம்பியாக வைத்திருந்தார்கள். கடைசியில் அந்த சொசைடியிலிருந்த ரிசர்வ் நிதியையும் செலவழித்துவிட்டார்கள். ஆதலால் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மணப்பாரை கோவாபரேடிவ் ஸ்டோரின் தலைவரும் காரியதரிசியும் சேர்ந்து ஒரு லக்ஷம் ரூபாய்வரை கையாடியிருக்கிறார்கள். இவர்கள்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. ஸ்ரீ J. C. Rana-ம் மணப்பாரையில் நடந்த வெள்ளி விழாவிற்கு வந்திருந்தார். இந்த விதமாக ஒரு லக்ஷ ரூபாய் வரைக்கும் ஏழைகளின் பணம் நாசமாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆதலால் அரசாங்கம் false சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்த அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பிறகுதான் தலைவர் மீதும் காரியதரிசி மீதும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“பெட்டவாத்தலையில் ஒரு Sugar Mill ஆரம்பிக்கப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இது கூட்டுறவு முறையில் நடத்த மந்திரி ஆதரவு கொடுப்பது என்று தெரிகிறது. பாரி கம்பெனி முத்தையா செட்டியார் போன்ற முதலாளிகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த Co-operative Department ஐப்பற்றி இந்து தர்ம பரிபாலனம் என்ற மாதாந்திர சஞ்சிகையில் புகார்கள் வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சட்டசபை மெம்பர்களுக்கும் இந்த புகார்களைப் பற்றி தெரியவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைக் கவனித்து ஆவனசெய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருச்சி சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ் : இதில் ஊழல்கள் நிறைந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி புகார் நிறைய இருக்கிறது. குறிப்பாக ஸ்ரீ விஸ்வநாதன் செட்டியார் (Joint Registrar) ஸ்டோர் Assistant Secretary ஐ வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் Supercede பண்ணுவேன் என்று மிரட்டினார். இந்த ஸ்டோர்ஸ் நிர்வாகம் சரியாக நடப்பதில்லை. மந்திரி அவர்கள் உடனடியாகக் கவனித்து திறம்பட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. K. RAMA :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சிலவார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இச்சபையில் ஒரே ஒரு விஷயத்தில் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. கைத்தறி நெசவாளர் விஷயத்தான் அது. கைத்தறித் தொழில் நம்பி வாழும் தொழிலாளர்கள் வாழ்வதற்கும் அத்தொழில் நிரந்தரமாக நடைபெறுவதற்கும் வேண்டியன செய்வதே முக்கியமான காரியம். நம் சர்க்கார் முழு மனதான் இதை செயலில் நிறைவேற்ற முன்வந்திருப்பதைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டும். இந்தச் சபை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் கைத்தறி தொழிலுக்காக கலர் சேல்களையும், வேஷ்டிகளையும் ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இது உள்ள அம்சத்தைச் சரிவர புரிந்துகொள்ளாமல் ஓர் அளவுக்கு மாத்திரம் அனுமதித்திருக்கிறது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இதே எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வரிகள் மூலம் சில முயற்சிகள் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

23rd March 1954]

[Sri T. K. Rama]

தவிர இந்தத் தொழில் நிலைத்திருக்க, ஐக்கிய சங்கங்கள் மூலமும் நேரடியாகவும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பல முயற்சிகளும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தப்பகுதி விஷயத்தை கவனிப்பவர்கள் இன்னும் உண்மையைச் சரிவர உணராமல் சென்னை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நடவடிக்கைகளில் குறைசூறியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. அவர்கள் குறை கூறுவதைத் தவிர்த்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் 60 லட்சம் மக்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று ஓரா எண்ணத்தைக்கொண்டு பார்த்து, இப்போதுகூட இந்தத் தொழிலுக்காக சேலகனையும், வேஷ்டிகனையும் ஒதுக்கிவிடலாம். இவ்விதம் ஒதுக்கப்பட்டால் நமது ராஜ்யம் அரசாங்கம் மற்ற முயற்சிகளை விட்டுவிடலாம். சேலகனையும், வேஷ்டிகளையும் கைத்தறியாளருக்கென்று ஒதுக்குவதுபற்றி மறுபடியும் யூனியன் சர்க்கார் புனராலோசனை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கைத்தறி ஜவுளி வெறும் பிரசாரத்தில் மட்டும் ஜனங்களுடைய உண்மையான அபிமானத்தைப் பெற்றுவிட முடியாது. ஓரளவுக்குப் பெறலாம். ஆனால் சென்ற வருஷங்களில் கைத்தறி நெய்ப்பவர்களும் கைத்தறித் துணியை வியாபாரம் செய்தவர்களும் வியாபார முறைகளை நல்ல விதத்தில் அனுஷ்டிக்காமல் செய்த சில தவறுகளுக்காக இந்தத் துணியினுடைய மகிமையும், கவர்ச்சியும் குறைந்துவிட்டது. மறுபடியும் ஜனங்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப்பெற வேண்டுமென்றால் துணி நன்றாக இருக்கவேண்டும். துணியில் குறித்திருக்கிற அகலமும் நீளமும் சரியாக இருக்கவேண்டும். மிக முக்கியமானது மோஸ்தர்தான். சாயம்—நன்றாக இருக்கவேண்டும். உறுதியாகவும் இருக்கவேண்டும். ஐக்கிய சங்கங்களுக்கு பல இடங்களில் சாயத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாயத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துபவர்கள் அந்தத் தொழில் முறையில் சாதாரண பயிற்சி உள்ளவர்கள்தான். படித்து பட்டம் பெற்று பிறகு அனுபவத்தில் வந்தவர்கள் அல்ல. அதனால் அங்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சாயக்கணக்கை பரிசீலிக்கும் மேற்பார்வைக்கும் ஈடுபடுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். இரண்டு சத விதம் சாயம் போடப்பட்டதா அல்லது அரை சத விதம் சாயம் போடப்பட்டதா என்று பார்ப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? சாதாரண ஆடிட்டர்கள்மென்டால் இதைப் பரிசீலிக்க முடியுமா என்று கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரண சிறு சாயக்காரர்கள் approved dyers ஆக பதியவைத்துக்கொண்டு டைரக்டர்களுடைய விருப்பத்தை அனுசரித்து சாயம் போடுகிறார்கள். Co-operative department இதுசம்பந்தமாக கோயம் பத்தூர், மதுரை, சென்னை போன்ற பெரிய இடங்களில் சாயத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி அவைகளை இயந்திர சாதனங்களைக்கொண்டு நல்ல முறைகளை அனுஷ்டித்து நடத்தி, மற்ற approved dyers களையும் இப்பொழுது இருக்கும் சாயச்சாலைகளையும் இதில் இணைத்துவிட்டால், சாயம் உறுதியாக போடப்படுவதற்கு வழி செய்ய முடியுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் பெரிய Factories மூன்று உண்டாக்கி சிறு சிறு factoryகளை அத்துடன் இணைக்கச் செய்வது நம்பிக்கைக்கு இடம் தரத்தக்கதாக செய்யவேண்டும். இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யுமாறு கனம் மந்திரி அவர்களையும் Registrar அவர்களையும், State Co-operative Handloom Society நிர்வாகத்தினரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Society களில் பதியப்பட்டிருக்கும் நெசவாளர்கள் மொத்தத்தில் ஐந்தில் ஒருபாகம் கூட இருக்க முடியாது. ஆனால் Society களிலுள்ள நெசவாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகைகளும் அனுகூலங்களும் இருக்கின்றன. பதியப்படாமலிருக்கும் நெசவாளர்களின் தொகை மிக அதிகமாகும். இவர்களையும் Society களில் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் குறிப்பிட்ட அளவு வருஷம் வருஷம் முயற்சி செய்கிறார்கள். பத்து ரூபாய் மெம்பர் சந்தா போட 200 மெம்பர்கள் கொண்ட Society-யில் 10 நெசவாளர்களுக்குத்தான் அவர்களின் சொந்த முதலீட்கொண்டு வேலை கொடுக்க முடிகிறது. புதியதாக ஆரம்பிக்கப்படும் Society களுக்கு லில்லா பாங்குகள் மூன்று மடங்குதான் கடன் அனுமதிக்கின்றன. அப்படியில்லாமல் ஐந்து, எட்டு மடங்கு கடன் அனுமதித்தால் அதிகமான நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். புதிய Society களுக்கு Reserve Fund இல்லாமலிருப்பதாலும் ஆரம்ப நிர்வாகச் செலவு அதிகமாயிருக்குமாதலால் லாபம் எதிர்பார்க்க முடியாமலிருப்பதாலும், மூன்று

[Sri T. K. Rama]

[23rd March 1954]

மடங்குக்குமேல் கடன் அனுமதிக்க முடியாதென்று ஜில்லா பாங்குகள் கூறுகின்றன. மதுரையில் ஏற்கனவே பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. புதிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு இது ஒரு தடையாகக் கருதப்படுகிறது. பெரிய நகரங்களில் வார்க்கு ஒன்று இரண்டு சங்கங்கள் இருந்தால்தான் அவைகள் மேலும் நெசவாளர்களை பதிவு செய்வதற்கு உதவியாயிருக்கும். ஏனென்றால் ஒரு சங்கத்தில் 200 மெம்பர்களுக்கு மேல் சேர்த்துக் கொண்டால் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுப்பது கஷ்டம். ஜில்லா பாங்குகள் அதிகமான தொகை கடன் கொடுப்பதற்கு மறுக்கின்றன. ஓரளவுக்குத் தான் நெசவாளர்கள் Society களுக்கு கடன் கொடுக்க முடியுமென்றும் அதற்கு மேல் அவர்களால் கடன் கொடுக்க முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தனியாக தங்களுக்கு சர்க்கார் கடன் வசதி செய்தால் நெசவாளர் ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகபட்சமாகக் கடன் கொடுப்பதற்கு தயார் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஏற்கனவே சர்க்கார் பலவித உதவிகள் அளித்து வந்தாலும், நெசவாளர் Society களிலுள்ள எல்லா மெம்பர்களுக்கும் வேலை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் அவர்களுக்கு மேலும் கடன் வசதிகள் செய்யவேண்டும்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair).

“சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வகுக்கும்பொழுது ஒரு தொகை செலவு செய்யப்படுமென்று ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ஏற்கனவே இருக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாதா என்பதைப்பற்றி கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் ஒரு லிசேஷ அம்சமாக எடுத்துக்கொண்டு அதற்காக புதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து நிர்வாகச் செலவை அதிகப்படுத்தக்கூடாது. உதாரணமாக cess ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அதில் வரும் தொகை நேரடியாக நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கே செலவு செய்யப்பட்டால், அது ஒரு கணிசமான தொகையாக இருக்கும். ஆனால் இந்தத் தொகையை செலவு செய்வதற்காக ஏற்படும் நிர்வாகச் செலவை கணக்கிட்டுப் பார்க்கப் போனால் உண்மையாக நெசவாளர்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணா, 5 அணா தான் கிடைக்கிறது.”

1-15
a.m.

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ Mr. Speaker, Sir, the Co-operative Movement has not been a success as far as the district of Malabar is concerned. From the experience of the Producer-consumer Co-operative Societies which have been functioning in the district and from the long list of misappropriations and prosecutions that were mentioned by my hon. Friend, Dr. K. B. Menon, it would appear how miserable a failure was the experiment that was tried in extending the co-operative movement to the field of consumption and distribution of foodstuffs in the district. Now that the Societies have been organized and are in existence with large reserve funds, it has become necessary for the Government to examine, how best the societies can be utilised and how best measures can be formulated for minimising the losses the unfortunate shareholders, who have purchased shares in these societies, are incurring now. Every day, the societies are losing a lot of money and are drawing money from their reserve funds on account of the present operation of the societies. Instead of converting these societies into marketing societies, I would suggest to the Government that they may be converted into multi-purpose Co-operative societies, as they were originally contemplated. By doing so, many of the difficulties under which they are labouring now may be overcome and they can be enabled to carry on business in various directions according to local conditions and according to the discretion which the Societies might exercise to their best advantage. Pending the final solution of the question of the conversion

23rd March 1954] [Sri K. M. Seethi Sahib]

of these societies, I would request the Government that these societies may be permitted to deal in any legal produce like paddy and other minor agricultural products available in the localities where these societies are working. Unless such concession is given to them, the vast reserve funds which these societies are having will be completely depleted and the unfortunate shareholders will not only lose their money but will also lose the last shreds of their confidence in the co-operative movement. It will be a very great loss for the State indeed because the co-operative movement is really a movement which should progress from step to step, and such bitter experience will take away the incentive from the public to co-operate with the co-operative movement and make the movement a success.

“ As far as my district is concerned, the necessity for encouraging the formation of co-operative farming societies has to be emphasised. The experience of a few such societies that have been formed in the district, has not been one of encouragement at the hands of the Government. A co-operative farming society was formed at Kadapuram in Ponnani taluk. An application for registration of that society was sent. But even now the registration has not been effected. The Government have not allowed this society to be registered up to now with the result that the endeavour on the part of the people to have such societies is given a setback. These societies are not given the encouragement they deserve.

1-20
p.m.

“ We have been urging again and again on the floor of the House that the Co-operative department should be more vigilant and careful in checking the management of the societies to prevent fraudulent misappropriation and embezzlement of the funds in the Producer-cum-Consumer (P.C.C.) Societies in Malabar. If only the checking and supervision by the auditors of the department had been effective, these misappropriations could have been minimized if not completely averted. Thousands of rupees which had been defalcated could have been saved, if only the auditors and other concerned officials of the Co-operative department had been a bit vigilant in their supervision and checking of the accounts and the affairs of these societies. Even several prosecutions in regard to misappropriation of funds of societies could not be sustained because the records had not been properly checked and as such did not reveal the correct figures. I respectfully submit that there should not be a repetition of such mistakes or omission on the part of the departmental officials to check those mistakes then and there at the time they audit the accounts of the societies. The Government should see to it that mismanagement and misappropriation of societies' funds are put an end to, at least in future.

“ I should submit that the representation of backward communities, especially the Muslim community, in the Co-operative department has not been adequate. Neither in the Co-operative

[Sri K. M. Seethi Sahib] [23rd March 1954]

department nor in the institutions under the control of Government, is the representation of Muslims adequate. I would request Government to give greater representation for Muslim in the Co-operative department and its allied institutions.

"We have been insisting on the opening of a co-operative training institute in Malabar. Government have expressed their difficulties in opening a separate institution for Malabar. Let me again draw the attention of Government to the necessity of opening such an institution to cater to the needs of the co-operative minded people of Malabar.

"I want to make one more suggestion. Government should explore the possibility of organizing co-operative societies for the beedi workers in Malabar. Unfortunately the beedi workers have been exploited by certain political parties. It is time Government step in and organize co-operative societies of beedi producers so that their difficulties might be obviated and they may not be exploited by interested political groups. I would also request the officers of the Co-operative department to organize co-operative societies for the jaggery workers. Representations have been made to Government by the ex-tappers in Ernad who are jaggery producers for allowing them to form a co-operative society. But I am afraid they are not getting proper direction and help from the officers of the department. These people are generally ignorant and require guidance from the officers of the department for forming such societies."

MR. SPEAKER :—"Hon. Member's time is up."

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—"I would therefore request the Government to do whatever is possible to help and relieve the distress of the jaggery producers."

1-25 P.m. * SRI N. PARAMASIVA UDAYAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி ஜில்லாவில் ஜனங்கள் அநேகமாக குறைந்த வட்டியில் கடன்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு என்று கூட்டுறவு சொசைட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்பட்டிருக்கும்போது குறைந்த வட்டியில் கடன்கள் வாங்கவேண்டும் என்றால் கிராமங்களிலுள்ள கர்ணங்களிடமும் மணிய காரர்களிடமும் சொத்துமதிப்பு சர்ட்டிபிகேட் ஒன்று வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை அவர்களிடம் கேட்டால் சொத்துக்களை பத்து அல்லது இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே சாசனம் வாங்கி இருந்தாலும்கூட அப்படிப்பட்ட சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனினன்றால் உடனடியாக அங்கு பட்டா மாறுதல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. பத்து ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கிராமங்களில் கடன் வாங்கவேண்டும் என்றால் முதலில் சங்கத்திற்கு மனுக் கொடுத்து பிறகு சங்கத்தில் சாங்ஷன் செய்தான பிறகு பாங்குக்குச் சென்று அங்கு சாங்ஷன் ஆகி, அதன் பிறகு பத்திரம் ரிஜிஸ்டர் பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த மாதிரியான சொத்து மதிப்பு சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள், 'உங்களுக்குப் பட்டா கிடையாது, அதனால் உங்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாது' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் இரண்டுமாத தவணையில் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கம் ஒங்குவதற்கும் மார்க்கம் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை என் ஏற்படுகிறது என்றால் அங்குள்ள கிராம உதயோகத்தர்களாகிய கர்ணங்களுக்கும் மணிய காரர்களுக்கும் போதுமான சம்பளம் கொடுக்காததால் இம்மாதிரி அவர்கள்

23rd March 1954] [Sri N. Paramasiva Udayar]

உடனுக்குடன் பட்டா மாறுதல் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தும் விஷயம் இந்த மான்யத்தில் வராது.”

*** SRI N. PARAMASIVA UDAYAR :—**“ அவர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் கூட்டுறவு முறையில் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்குவதற்கு உதவியாக இருப்பார்கள். அவ்விதம் செய்து இந்தக் கூட்டுறவு முறையை உண்மையாக நடத்தி வைக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக எனது தொகுதி திருச்சி ஜில்லா மணப்பாறை யூனியனில் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவர் சுமார் லட்ச ரூபாய் வரையில் மோசடி செய்திருக்கிறார். அவர்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அவர் யூனியனுக்கு பிரசிடென்ட், சென்ட்ரல் பாங்குக்கு டைரெக்டர், அவர் பாங்கிற்கு எக்சிசியூட்டிவ் கமிட்டி மெம்பர் கூட. இப்போட்பட்டவர் ஒரு லட்ச ரூபாயை மோசடி செய்திருக்கிறார். மற்றும் அநேகம் பேர்வழிகளிடம் பொய் புரோ நோட்டுகள் கூட எழுதி வாங்கி இருக்கிறார். பொய் பத்திரங்கள் தயார் செய்திருக்கிறார். இந்தச் சங்கத்தை ஒருவரும் சரியானபடி செக் பண்ணுவது கிடையாது. கணக்குகளைச் சரிவர பார்ப்பதும் கிடையாது. அவர் சங்கத் தலைவராக இருக்கிறார் என்பதனாலும், யூனியன் பிரசிடெண்டாக இருக்கிறார் என்பதற்காகவும், பாங்கு டைரெக்டராக இருக்கிறார் என்பதற்காகவும் இதுவரையிலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அவர் இன்னும் பொய் ரிக்கார்டுகளைத் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர்மேல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்தி நிறைய மக்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளை விவசாயிகள் கணக்குகள் கேட்கும்போது அவைகளைத் தாமதமில்லாமல் கொடுக்க கிராம அதிகாரிகள் தயாராக முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

[(After lunch—2-30 p.m.)]

*** SRI N. RATHINA GOUNDER :—**“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு என்கின்ற தலைப்பின் கீழ் கனம் டாக்டர் மேனன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப்பிரேரணையின் மீது நான் பேச முன் வந்துள்ளேன். நான் பேசுவதற்கு முன்னால் ஒவ்வொருவரும் பேசியதை நன்றாக உணர்ந்து அதன் பேரில் கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அத்துடன் அதற்குத் தகுந்த முறையில் அந்த இலாக்காவின் அதிகாரியான மிஸ்டர் ரயன் அவர்களும் நீண்டகாலமாக சென்னை மாகாணத்தில் கூட்டுறவு சங்கங்களை நல்ல முறையில் நடத்துவதால் அதைக் கண்டு எல்லோரும் போற்றுகிறார்கள், மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவரும் வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. அதற்காக நான் சொல்ல வேண்டிய விஷயம் அதிகமாக இல்லாதபோதிலும் நான் சொல்லும் சில விஷயங்களுக்கு அவர்கள் மதிப்புக் கொடுத்து அவைகளைச் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ முதலாவதாக நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டியது முக்கியமான விஷயம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது கவர்ன்மென்ட் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து

[Sri N. Rathina Gounder] [23rd March 1954]

கொண்டு வந்தாலும் கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்க முன் வந்தால் அவர்களுடைய எல்லாப் பிரச்சினைகளும் தீர்ந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்தில் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கோயம்புத்தூர், சேலம், காஞ்சிபுரம், கரூர், மதுரை ஆக இந்த ஐந்து முக்கியமான இடங்களில் தான் நெசவுத்தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலோர் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கேவலமான வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு அங்கங்கே கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுத்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலமாக ஒவ்வொருவரும் நூல் வாங்கி அதை நெய்து ஜீவனம் செய்யலாம். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் நூலை முதலாளிகளிடம் வாங்கி நெய்தாலும் கூட அப்படி நெய்த சரக்கை குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஏழ்மை நிலைமையை உத்தேசித்து எந்த விலைக்குக் கேட்டாலும் கொடுத்து விடுவார்கள் என்று குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனித்து கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நான் திருச்சி ஜில்லா கரூரைச் சேர்ந்தவன். அங்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லவே முன் வந்துள்ளேன். கரூர் நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அதனால் தான் முதலாளிகள் அவர்களுடைய நெய்த துணிகளைக் குறைந்த விலைக்குப் பெற்றுக் கொண்டு போக ஏதுவாகிறது. அதனால் நெசவாளர்கள் பட்டினியாகக் கிடக்கும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதை நாம் கண் கூடாகப் பார்க்கலாம். ஆகவே கரூர் டவுனில் அவசியம் கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக அவர்களுக்கு குடிசைகள் கிடையாது. பலர் குடிசைகள் இல்லாமல் தாழ்வாரங்களில் இன்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்குச் சின்னச் சின்ன குடிசைகளைக் கட்டிக் கொடுத்து, அதையும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கட்டிக் கொடுத்து, அந்தத் தொகையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருப்பி வாங்கிக் கொள்ளலாம். அந்தப்படி அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் பெரிய நகரங்களில் 100 அல்லது 50 ஏக்கர் நிலங்களை எடுத்து அதில் ஏ. பி, சி, டி என்று 10 அல்லது 15 ஆயிரம் வருமானமுள்ள வீடுகளை கட்டுகிறார்கள். அவைகளை பணக்காரர்கள்தான் வாங்கும்படியாக இருக்கின்றன. அவைகள் பணக்காரர்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறதே யொழிய ஏழைகளுக்கு உதவியாக இல்லை. அதனால் 1,000 அல்லது 2,000 ரூபாய் வீடுகள் கட்டி அவைகளை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு கரூரில் போதுமான நிலங்களை வாங்கி சிறிய வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“திருச்சி ஜில்லா கரூர் தாலுகாவில் ஏற்கனவே மூன்று கூட்டுறவு யூனியன்கள் இருந்தன. அவைகள் கரூர் தெற்கு, கரூர் வடக்கு, அரவங்குறிச்சி என்ற மூன்று கூட்டுறவு சங்கங்கள். இப்பொழுது இரண்டுதான் இருப்பதாகக் கேள்வி. ஆகவே அந்தந்த பிரிக்காகளில் கூட்டுறவு யூனியன் அமைத்து அதிகப்படியான கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து கூட்டுறவு முறையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்க் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் அது கரூர் தாலுகாவிற்கும் வந்திருக்கிறது. குளித்தலை தாலுகாவிலும் இருக்கிறது. அது போன்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு தாலுகா (ஹெட்டகுவார்டர்) தலைநகரங்களில் ஒரு மார்ட்கேஜ் பாங்கு அமைத்து குடியானவர்களுக்கு அதன் மூலம் கடன் கொடுக்க

23rd March 1954] [Sri N. Rathina Gounder]

வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குடியானவர்கள், நிலத்தின் பேரில் கடன் கேட்டால் அந்த நிலத்தின் பெறுமானத்தை அனுசரித்து அதன்பேரில் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். கூட்டுப் பட்டா என்கிற காரணத்திற்காகப் பணம் கொடுக்காமல் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கஞ்ரில் முதலில் லோன் சேல் சொசைட்டி என்று அமைக்கப்பட்டு பிறகு அது மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி என்ற பெயரால் நடந்துவருகிறது. அது லாபகரமாக இல்லை என்று கணக்குக் காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு லாபம் வராமல் இருந்தது நிர்வாகத் திறமையின்மையால்தான் ஏற்பட்டதே யொழிய அது லாபகரமாக இல்லாமல் இல்லை. இன்றைக்கு குடியானவர்கள் அந்த சொசைட்டி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மையைக் கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதில் நஷ்டம் வருவதற்குக் காரணம் இல்லை. கஞ்ர ஒரு பெரிய தாலுகா, திருச்சி ஜில்லாவிலே உள்ள மூன்று முனிசிபல் நகரங்களில் அது ஒன்று. பெரிய வியாபாரஸ்தலம். அதனால் அங்கு நஷ்டம் வராது. நிர்வாகத்திறமைக் குறைவினால்தான் அப்படி ஏற்பட்டிருக்கும். இதைக் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஏதாவது தவறுதல்கள் அதில் இருந்தால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் பிரிக்கா தலைநகரத்திலும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக சாமான்களைக் குறைந்த விலைக்கும் நியாயமான விலைக்கும் விற்பதற்கு சர்க்கார் முன்வந்து ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லா முனிசிபாலிட்டி தலை நகரங்களிலும் கூட்டுறவு பால் சப்ளை சொசைட்டி நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கிராமங்களிலிருந்து வரக்கூடிய பாலில் தண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது குழந்தைகளுக்குப் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. இவ்விதம் தண்ணீர் விட்டுக் கொண்டு வருவதைத் தடுக்க வேண்டும். தண்ணீர் கலந்த பால் விற்பவர் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் கூட்டுறவு பால் பண்ணை விருத்தியடைய முடியும். மேலும் தனிப்பட்ட பால் வியாபாரிகளுடன் எதிர்த்து நின்று வியாபாரம் செய்ய முடியும்.

“இப்பொழுது சிறிய சிறிய பண்ணைகளை ஒன்று இரண்டு ஏக்கர்களில் நடத்துகிறார்கள். உள்ளபடி அதில் லாபம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது இந்த சிறிய பண்ணைகளில் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் கூட்டுறவு முறையில் பண்ணைகளை வைப்பதற்குச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். மாஜி மதுவிலக்குத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொடுத்து அதன் மூலமாக இவர்கள் கருப்பட்டிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். பிறகு அதை மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கும் உதவி செய்ய வேண்டும். அவர்களிடம் அதற்குப் போதுமான பணம் கிடைப்பாது. அதனால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அட்வான்ஸ் கொடுத்து அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI ANTONY PETER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 2-41 கனம் கூட்டுறவு மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மானியத்தை நான் P.M. ஆதரிக்கிறேன்.

“கிராமங்களையே பிரதானமாகக் கொண்ட எளிய குடியானவர்கள் நிறைந்த இந்திய நாட்டிலே கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வளர்ச்சியடைகின்றதோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாடு அதி சீக்கிரத்தில் முன்னேறும் என்பதால் தான் அரசாங்கம் அதில் அதிக அக்கரை கொண்டுள்ளது என்று நான் நினைக்கிறேன். இக்கூட்டுறவு இயக்கம் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைய வேண்டுமானால் நாண்யமுள்ள நிர்வாகம் ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுது தான் மக்களும் அதில் நம்பிக்கை வைத்து நற்பலனையை முற்படுவார்கள். ஆகவே சுயநல எண்ணங்கொண்ட ஆதிக்கவாதிகளின்

[Sri Antony Peter]

[23rd March 1954]

நீடித்த அக்கிரமங்களை நிலைபெறச் செய்வதற்கு எதுவாயிருக்கும் சில விதிகள் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும். இவைகளில் முக்கியமானது 'கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத்தினராகச் சேரவிரும்புவோரின் கோரிக்கைகள் காரணம் எதுவும் கூறாமலேயே மறுக்கப்படலாம்', என்னும் விதி.

"இவ்விதியானது நெடுநாட்களாக தங்கள் விருப்பப்படி கை தூக்கும் அங்கத்தினர்களின் ஒரு கூட்டத்தை ஆதரவாகக் கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்தும் பொறுப்பற்ற போலிப் பிரதிநிதிகளான நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களான மேற்பார்வையாளர்களும் தணிக்கை அதிகாரிகளும் கூட உடந்தையாயிருந்து எண்ணற்ற மோசடிகள் செய்ய இடமளிக்கிறது. எனவே இந்த விதி தக்கவிதமாகத் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டியது அவசியம்.

"சமீப காலத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனையோ கூட்டுறவு சங்கங்களில் நடைபெற்றிருக்கும் மோசடிகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் இந்த துர்ப்பாக்கியமான விதி தான் என்பதற்கு எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

"இம்மோசடிகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் உடந்தையாயிருப்பார்களோ என்ற சந்தேகத்துக்கு இடமளிப்பதாயிருக்கின்றது. எங்கள் மணப்பாறை கூட்டுறவு சங்க மோசடி வழக்கு.

"நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு மணப்பாறை கூட்டுறவு சங்கத்தில் லக்ஷ ரூபாய்க்குமேல் பொய்க் கையெழுத்து, போலி தஸ்தாவேஜிகள் மூலம் கையாடல் செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு சர்க்காரது கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டு இன்னும் விசாரணை நடந்து வருகிறது, ஆமை வேகத்திலே.

"இதன் காரணமாக இச்சங்கத்திலேவரும் காரியதரிசியும் மணப்பாறை சங்கம் பொறுத்தவரையில் தங்கள் பதவிக்களைவிட்டு விலகிக் கொள்ளும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்ட பொழுதிலும், தலைவர் மட்டும் இம்மோசடிகளுக்குத் தான் பொறுப்பாளியாகாமல் தப்பித்துக் கொள்ளும் எண்ணத்தோடு இச்சங்கத்தின் பிரதிநிதியாக தான் மத்திய கூட்டுறவு சங்கத்தில் வகித்து வந்த நிர்வாகக் குழு அங்கத்தினர் பதவியை நீடித்து வகிக்க விரும்பியவதற்கு மாறாக மத்திய சங்க மகாசபை அங்கத்தினர்களில் சுமார் 700 பேர் கூடிய சபையிலே 7 பேர்களே இம்மோசடிக் கூட்டத்தின் தலைவரை ஆதரித்ததால் அன்றாட இப்பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

"இந்தக் கூட்டத்தை நடத்திய ஜில்லாக் கூட்டுறவு சங்கத் தலைவரே இதுபற்றிப் பேசும்போது, 'மணப்பாறை கூட்டுறவு சங்க மோசடி போல் வேறு எங்கும் என்றும் நடந்ததுமில்லை, நடைபெறப்போவதும்மில்லை. கால்கட்டைவிரல் ரேகைகள் கூடத் தஸ்தாவேஜிகளில் காணப்படுகின்றது. மோசடியிலும் பெரும் மோசடி இது,' என்று வர்ணித்ததோடு, 'மணப்பாறை கூட்டுறவு சங்கக் காரியதரிசி மட்டுமல்ல, தலைவரும் இதற்குப் பொறுப்புதாரியே' என்று தீர்ப்புக்கூறி அன்றாை இப்பதவியிலிருந்து விலக்கவேண்டும் என்ற சபையோரின் தீர்மானத்தை ஏற்று அவ்வாறே நீக்கிவிட்டதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார்.

"இவ்வளவும் நடந்த பிறகும் கூட மணப்பாறையில் இது சம்பந்தமான கணக்குப் பரிசீலனை நடைபெற்ற காலத்தில் சம்பந்தப்பட்ட சில சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் சிப்பந்திகளும், 'இந்தக் கையாடல்களுக்கு எல்லாம் காரணம் காரியதரிசியே தவிர தலைவர் அல்ல', என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்து மோசடி சம்பந்தமான குற்றத் குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ளச் சென்ற அங்கத்தினர்களிடத்தில் அதற்கிணங்க வாக்குமூலம் வாங்க முயற்சித்ததோடு இந்த மகா யோக்கியரான தலைவரைப்போல் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தை நடத்த எவராலும் இயலாது என்று பிரசாரமும் செய்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் இவ்வளவு அக்கரை கொள்ள வேண்டியதின் அவசியம் என்ன என்பது தான் பொது ஜனங்களுக்குப் புரியவில்லை. இதுசம்பந்தமாக நான் அதிக விஷயம் சொல்லக் கூடுமென்றாலும் கூட, இந்த வழக்கு கோர்ட்டு நடவடிக்கையில் இருப்பதால் நான் அதைப்பற்றிப் பேசுவது உசிதமல்ல என்று சர்க்கார் சொல்ல முடியும்.

23rd March 1954]

[Sri Antony Peter]

இருந்தாலும் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டம் ஒரு இருமுனை ஆயுதம். அதைச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு வகையாக உபயோகித்து வாடாடி வெற்றி பெறும் வழக்கறிஞர்களும் இருக்கிறார்கள். எனவே 'சட்டப்படி போதிய சாட்சியமில்லை' என்று சந்தேகத்துக்கிட மேற்படும் பொழுது சலுகை குற்றவாளிக்களிக்கப்பட்டவேண்டும், என்பன போன்ற எத்தனையோ காரணங்களைக் காட்டி குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். அதைப்பற்றி அக்கறையில்லை. ஏனென்றால் 'இவர்கள் இருவரும் குற்றவாளிகள்' என்ற தீர்ப்பை ஏற்கனவே ஜனசமூகம் வழங்கிவிட்டது.

"ஆனால் ஏற்குறைய ஐந்து வருட காலமாக இந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தைச் சர்க்கார் சார்பில் கண்காணித்து வந்த, மேற்பார்வையாளர்களும், தணிக்கை அதிகாரிகளும், இவ்வித ஊழல்கள் நடைபெறுவதற்குக் காரணமாயிருந்த தற்காக, அவர்கள் பேரில் கண்டிப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது அவசியம்.

"இது சம்பந்தமாக உயர்தர அதிகாரி ஒருவரை அனுசி, 'இந்தக் கையாடல் வழக்கு விசாரணை நடைபெறும் விதம் திருப்திகரமாயில்லை. சற்று கவனியுங்கள்' என்று நான் சொன்னபோது, 'எத்தனையோ பெரிய பெரிய சங்கங்களிலுள்ள இதைவிடப் பெரிய மோசடிகள் நடந்திருக்கின்றன, என்ன குடிமுழுக்கிப்போய்விட்டது. இந்தச் சங்கத்திலே கேள்வியற்ற நிறைய இருக்கிறது. எடுத்துக் கொடுத்து விடலாம்', என்று கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைக்கும் சம்பிரதாய வாதி போல் பதில் அளித்தார்.

"பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரி ஒருவரே இவ்வித அடட்சிய மனப்பான்மையுடனிருக்கும்போது இது சம்பந்தப்பட்ட ஏயை உத்தியோகஸ்தர்கள், குற்றவாளிகளுக்காக இன்னும் பரிந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும் கணக்குப் பரிசோதகர்கள் இவர்களெல்லாம், குற்றச்சாட்டுகளைத் தயாரித்துக் கொண்டு இருக்கும் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் போதிய ஆதாரத்துடன் கூடிய தஸ்தாவேஜிகளைக் கொடுத்துத் தவிர்ப்பார்கள் என்ற சந்தேகம் எழுகின்றது.

"எனவே இம்மோசடி வழக்கில் நீதி மன்றத் தீர்ப்பு ஏதுவாயிருந்தாலும் சம்பந்தப்பட்ட கணக்குகளைத் திரும்பவும் பரிசீலனை செய்ய பாரபட்சமற்ற ஒரு கமிட்டியையோ அல்லது இந்த இலாக்கா சம்பந்தமில்லாத சில கணக்குப் பரிசோதகர்கள் மூலம் சரிவர பரிசீலனை செய்து ஊழல்களுக்கு உடனடியாயிருந்த உத்தியோகஸ்தர்களைத் தக்கவிதமாகத் தண்டிக்கவேண்டும்.

"இது சம்பந்தமாகச் சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு முக்கியமான இக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI C. H. KANARAN :—“ ചിറ്റൂർ ഡെപ്യൂട്ടി റീജിസ്ട്രാർ, സർ, സഹകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ സംബന്ധിച്ച് 1953 ലെ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഭരണ റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ പറയുന്നുണ്ട്. ചുരുങ്ങിയ വരമാനം ഉള്ളവരുടെ വരവും കച്ചവടം ഒന്നിച്ചു സമ്പ്രദിച്ചു അവരുടെ പൊതുജനങ്ങളിനേയ്ക്കു ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളതാണ് സഹകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. വിരലാണ്ടായ സാമ്പത്തികതാല്പരങ്ങളും താല്പങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും സഹകരണപ്രസ്ഥാനം അവയെക്കൊണ്ടും ഏകോപിപ്പിക്കുമെന്ന റിപ്പോർട്ടിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു പറയുന്നുണ്ട്. ചിറ്റൂർ കച്ചവടക്കുളവരുടെ കച്ചവടക്കള ഏകോപിപ്പിച്ച് മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാരെ ഏരിപ്പിന്റെ നേരിടേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ താലൂക്കു ഏരിയയുടെ ഒരു കോർപ്പറേഷൻ ഏകീകരണത്തെ പരിശോധിക്കാൻ സാധ്യമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1950 ജൂൺ മുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തുള്ള റിപ്പോർട്ടാണ് ആൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വന്നു പരിശോധിക്കട്ടെയും, ചുരുങ്ങിയ വിവരങ്ങൾ തിരിയെടുത്തും, പണക്കാരെ മുക്തമാക്കുകയും കളവാടുന്ന നമുക്കു നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരെ സഹകരണപ്രസ്ഥാനം മൂലം എങ്ങനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയും എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് താലൂക്കു നല്ല പോലെ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും സംശയമാണ്. സൊസൈറ്റികളുടെ എണ്ണം വലുതായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ശരിയായിരിക്കാം, എന്നാൽ പ്രധാനമായി റൂറൽക്രെയിറ്റു്

2-50
p.m.

[Sri C. H. Kanaran]

[23rd March 1954]

സൊസൈറ്റികളുടെ കണക്കുകളെ നോക്കിയാൽ (1952-ലെ കോംപസിറ്റ് റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച്) ഏകദേശം ഏഴു കോടി രൂപയാണ് കൃഷിക്കാർ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അതു അന്നത്തെ നിലയ്ക്കു വളരെ പുരഞ്ഞിയാൽ സംഖ്യയാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഡോക്ടർ നാരായണസ്വാമി നായിഡുവിന്റെ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് ഇരുനൂറ് കോടിയിലധികം ഉറപ്പിക കൃഷിക്കാർ കടമുണ്ട്. അതായതു, ശരാശരി ഒരാളിന്നു 40.8 ക. കടം ഉണ്ട്. അങ്ങനെ ഇന്ത്യയ്ക്കു് ഉറപ്പിക കടമുള്ള കൃഷിക്കാർ ആശാസനമൂലം ഗവണ്മെന്റു നീക്കിവെച്ചത് വെറും ഏഴു കോടി ഉറപ്പിക മാത്രമാണ്. ഇന്നത്തെ നില വളരെക്കുറവെന്നും വ്യവസായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യ മാത്രമേ കൃഷിക്കാർ കടമായിട്ടു കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. 1946 ലാണ് കാരോ കൃഷിക്കാരന് ശരാശരി 40 ക. കടമുണ്ടായിരുന്നത്. ഇന്ന് അത് എത്രയോ വැඩിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷിച്ചേർത്തി ആരംഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വാങ്ങുന്ന കടങ്ങൾ ഇവിടെ കണക്കിലെടുത്തിട്ടില്ല. എല്ലാക്കൂടെ കണക്കുകൾക്കുമേൽ ഒരു വമ്പിച്ച തുക കൃഷിക്കാർ കടമുണ്ടെന്നു സ്പെഷ്യലാണ്. അതേസമയം അവർ വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു തുക മാത്രമേ കടംകൊടുക്കാൻ സഹകരണപ്രസ്ഥാനംമൂലം എപ്പോഴൊക്കെയുണ്ടുള്ളൂ. ഈ മട്ടിലായാ പണക്കാരുടെ ചുക്കണത്തിൽനിന്ന് കൃഷിക്കാരന് എന്തു രക്ഷയാണ് കിട്ടാൻ പോകുന്നത്?

“മാർക്കറിങ്ങ് സൊസൈറ്റികളെപ്പറ്റി ചിലതു പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. ചെറു കൃഷിക്കാർക്കു വളരെ ആശ്വാസവും രക്ഷയും നൽകാൻകൊണ്ടാണ് വളർന്നു സാധിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥപനം എന്നിട്ട്. കൃഷിക്കാരെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നല്ല വില വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു കഴിയും. ഇന്നു ലാഭം മുഴുവൻ ഇടനിലക്കാർ തട്ടിയെടുക്കുകയാണ്. മാർക്കറിങ്ങ് സൊസൈറ്റികൾ ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരന് അവൻ ഉപോഷിപ്പിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ ശരിയായ വിലയ്ക്കു വിറ്റുകൊടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ സ്ഥാപനം 1952-ൽ ആകെ 5,35,00,000 ഉറപ്പികയുടെ വ്യവഹാരം നടത്തിയെന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നു. എത്ര തുച്ഛമായ രേഖാതിലാണ് ഗവണ്മെന്റ് വിപ്രസംഹകരണ സംഘങ്ങൾക്കു പണം മുടക്കുന്നതെന്നു കാണുകാനാണ്. ഞാൻ ഈ കണക്കുകളുദ്ധരിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും ഉൾനാടുകളിൽ കൃഷിക്കാർക്കു കടം കൊടുക്കുന്നതിലും ശരി, അവരുടെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ വിറ്റു കൊടുക്കുന്നതിനും മാർക്കറിങ്ങ് സൊസൈറ്റികൾ രൂപീകരിച്ചു അവയ്ക്കു ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിലും ശരി ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ നയം മാനുഷികത്തോടുകൂടാ കൃഷിക്കാരനു രക്ഷയുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. ഇതിന് ഒരു വമ്പിച്ച തുകതന്നെ ഗവണ്മെന്റ് നിക്ഷിപ്യുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. വെറും പതിനാലു കോടി രൂപ മാത്രമാണ് കൃഷിക്കാർക്കു വായ്പ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അതുതന്നെ കൃഷിക്കാർക്കു സഹായകരമായ ഒരു നില മിഷണറോ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ വളരെ ചുരുക്കം സമ്പത്തു ഉണ്ടെ കൃഷിക്കാരന്റെ സൗകര്യം പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നു കാണാം. സൊസൈറ്റികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന പണംപോലും ചില പണമിടപാടുകാർ കൈക്കലാക്കി സ്വന്തം ലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതായി എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സൊസൈറ്റികളുടെ എണ്ണം തുച്ഛമാണ്. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ സൊസൈറ്റികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു് എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽപോര. ഉള്ള സൊസൈറ്റികൾതന്നെ എത്ര തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇന്നുള്ള അധികം സൊസൈറ്റികളും സാധാരണക്കാരന്റെ ഗുണത്തിന്നും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. സൊസൈറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സമൂഹ പരിവർത്തനം ആവശ്യമാണ്.

“ഗവണ്മെന്റിന് വളരെ വിചിത്രമായ ഒരു നയമുണ്ട്. സാമ്പത്തികാധിപത്യം വരുമ്പോൾ കടം കൊടുക്കാതിരിക്കുക, കൊടുത്ത കടം ബുദ്ധപ്പെട്ട് തിരിയെ അടപ്പിക്കുക—ഇതാണ് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം. അതേ റിപ്പോർട്ടിൽതന്നെ കുറിക്കുന്ന പറയുന്നുണ്ട്: ‘The slight fall is due to the cautious loan policy pursued by the Central Bank’ എന്ന്. എന്തെന്നിരിക്കെ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് സാമ്പത്തികാധിപത്യം വരുമ്പോഴായിരിക്കുമല്ലോ കൃഷിക്കാരന് അധികം ബുദ്ധിമുട്ട്. ആകാശത്തു അവരെ നിലനിറുത്തുകയവിടെയിൽ സഹായിക്കുകയും അവരുടെ നില നന്നാക്കുവാൻ കൊടുത്ത തുക മടക്കി എടുക്കുകയുമല്ല ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നത്. നേരെമറിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുവരുന്നകാലത്തു ബുദ്ധപ്പെട്ട കടം തിരിച്ചടപ്പിക്കുകയാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം. ഇതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാർക്കു എന്തു രക്ഷയാണ് കിട്ടാൻപോകുന്നത്? കടം കൊടുക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റിയു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. പത്തു മാസത്തക്കം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു

തൊല്പത്രങ്ങൾ ആണു സാധാരണ കടം കൊടുക്കുന്നതു. വാസ്തവത്തിൽ മൂന്നിനുമായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്—short term, medium-term and long term. 29 short term loan-നു ഒരു long term loan ഉം, 23 short term loan-നു ഒരു medium term loan ഉം ആണു കൊടുത്തുവന്നതെന്നു കണക്കുകൾകൊണ്ടു കാണുന്നു.

3 p.m.

“ இப்பொழுது இருக்கும் கூட்டுறவு சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு, கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பது சாத்தியமில்லை. இன்றைக்கு ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தில் டைரக்டர் சபை அனுமதியில்லாமல் மெம்பர்கள் சேரமுடியாது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1954]

டைரக்டர்கள் பார்த்து யார் சேரலாம், யார் சேரக்கூடாது என்று பாகுபாடு செய்து கட்சி பிரதி கட்சிகளை உண்டாக்கி அவர்கள் இஷ்டத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி மெம்பர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் நிலையில் இன்றைய சட்டம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கம் ஒற்றுமையாக இருந்தால் அவர்கள் அதிகாரிகளினுடைய தாக்குதலுக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது. ஏகோபித்து நிர்வாக சபை ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் அதை ஜில்லா அதிகாரிகளும், அதற்கு மேல் சர்வாதிகாரியாக இருக்கும்படியான Registrar அவர்களும் பார்த்துத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த மாதிரி உதாரணங்கள் எவ்வளவோ கொடுக்கமுடியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் தஸ்தாவேஜிகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். Southern Railway Employees Credit Co-operative Society நமது ராஜ்யத்தில் மிகப் பெரிய Society. தேர்தலின்றி, தலைவர் நியமனத்தின் மூலம் ஒரு டைரக்டர் நியமிக்கப்படும் முறையை எதிர்த்து எகேர்பித்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதை ஒரு Deputy Registrar of Co-operative Societies நிராகரித்து விட்டார். Co-operative Society நிர்வாக சபையை கலைப்பது வெகுசலபமான வேலை. அதிகாரிகள் தங்களுக்கு இஷ்டமான நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்காக ஏதாவது தொரு சர்க்குச் சொல்லி நிர்வாகச் சபை கலைக்கப்படுகிறது. உடையூர் தேவாங்க Co-operative Society நிர்வாகச் சபை கலைக்கப்பட்டது. திருச்சி Urban Co-operative Stores நிர்வாகச்சபை கலைக்கப்பட்டு மூன்று வருடமாகிறது. Deputy Registrar-க்கு வேண்டிய தலைவருக்கு உட்பட நிர்வாக சபை இருந்ததால் பழைய நிர்வாக சபை பழிவாங்கப்பட்டு கலைக்கப்பட்டது. இது சாதாரணமாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விஷயம்; ரகசியமில்லை. இந்த எதேச்சாதிகாரத்தை நிர்வாக அதிகாரிகளிடம் கொடுத்துவைக்கக் கூடாது. என்னுடைய குற்றச்சாட்டுகளை நல்லெண்ணெய்துடன் எடுத்துக் கொண்டு கோபம் இல்லாமல் இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக Co-operative Society நிர்வாக அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே கட்சிப் பிரதி கட்சிகளை ஆதரித்துத் தூண்டுகிறார்கள். அரசியல் நோக்கங்களைக் கற்பிக்கிறார்கள். Registrar of Co-operative Societies, Development Department Secretary இருவரும் கம்யூனிஸத்தை எதிர்க்கும் அதிகாரிகளாக அவதரித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் அரசியல் பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் Industries Secretary லோபோ பிரபுவும், Registrar J.C. Ryan-ம் எந்த அளவுக்கு கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்பு நோக்கத்தோடு Co-operative Society களை நடத்துகிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்களா? கம்யூனிஸ்ட்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு நேர்விரோதமாக காரியங்களைச் செய்துகொண்டு இருக்கவேண்டியது இவர்களின் வேலையா? கோவாப்பரேட்டிவ் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளின் எதேச்சாதிகாரத்திற்கு பணியாத நிர்வாக சபைகளெல்லாம், கம்யூனிஸ்ட்களென்று பட்டம் குடப்பட்டு, போலிக் காரணங்களைக் கற்பித்து கலைக்கப்படுகின்றன. எவ்வளவோ உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியும். ஆனால் நேரமில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் File-ஐ புரட்டிப்பார்த்தால் விஷயம் புரியுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவர்களுடைய அரசியல் நோக்கம் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. சமீபத்தில் நடந்த கைத்தறிக்கை கண் காட்சியில் ஸ்ரீ லோபோ பிரபு எழுதிய நாடகம் நடத்துக்காட்டப்பட்டது.

“அந்த நாடகத்தில் தொழிலாளிகள் தலைவர்களை அவதூறு செய்கிறார்கள். தவிர Co-operative இயக்கத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்வதாயில்லை. இதில் மந்திரி அவர்களும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அதிகாரிகளுக்கு எப்படி பயம் இருக்கும். ஸ்ரீ லோபோ பிரபுவும், ஸ்ரீரயானும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை எதிர்ப்பதினால் அந்தக் கட்சி விழுந்து விடாது. இது Co-operative இயக்கத்துக்கே ஒரு ஆபத்து. இதைக் கவனித்து சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

23rd March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

“குறிப்பாக சில விஷயங்களை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய கையிலிருக்கக்கூடிய புத்தகம் கம்ப்யூனிஸ்ட் வெளியீடு அல்ல; தொழிற் சங்க வெளியீடுமில்லை. கம்யூனிஸ்ட் சம்பந்தமில்லாத இந்து மத தர்ம பரிபாலனம் என்ற விதாபனத்தின் வெளியீடு, இதை என். எஸ். கோவிந்தசாமி அவர்கள் பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். 1953-ம் வருஷ டிசம்பர் மாத வெளியீடு இப்பொழுது என் கையிலிருக்கிறது. மற்றவர்களும் இதைப்பார்க்கத்தக்கலாம். தூத்துக்குடியிலிருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு Urban Bank சம்பந்தப்பட்ட சில விஷயங்கள் இதில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். காரியதரிசி சுந்தரம் பிள்ளை கூட்டுறவு சட்டத்தையோ பாங்கின் விதிகளையோ மதிக்கவில்லை. அவர் மனம்போன போக்கில் நடந்து வந்தார். ஒரு நபருக்கு, அவருக்குள்ள பங்குத்தொகையில் எத்தனை பங்குக் கடன் கொடுக்கலாமென வரையறை யுண்டோ அதனை அனுசரிக்காமல் தமது யுக்தம் போல் கடன்களைப் பட்டுவாடா செய்துவந்தார். அதுபோல், அட்வான்ஸ் கொடுத்தார். சில கணவான்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கணவானுக்கு ரூ. 80,000 கடனாக ஒரு சமயம் யம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ரூ. 80,000 கடன் வாங்கின கணவான் யாரோ எவரோ என்று எண்ணவேண்டாம். இந்த பாங்கின் தலைவர்திரு ரோச் லிக்டோரியா அவர் மாத்திரமல்ல; செல்வாக்குள்ள டைரக்டர்கள் எல்லாம் இதுபோல் ஆயிரக்கணக்கில் கடன் வாங்கினர்; இதெல்லாம் திரு சுந்தரம் பிள்ளைக்கு அனுசூலமாயிற்று. பாங்கின் தலைவர் டைரக்டர்களின் பல்வீரணத்தை உணர்ந்த காரியதரிசி அடாத காரியங்களில் தெரியாமாக ஈடுபடலானார். தூத்துக்குடியில் புதிய தெருக்களை, நகர சபைக்குத் தெரியாமல், இவரே உற்பத்தி செய்தார். அந்தத் தெருக்களில் இல்லாத கட்டிடங்களை, இவரே எழுப்பினார். புதிய ஆட்களை உற்பத்தி செய்தார். அவர்கள் பேரில் கடன் பட்டுவாடா செய்தார். கரண்டி அக்கவுண்ட்கள் ஏற்படுத்தினார். இதெல்லாம் எவ்வளவு நாளைக்கு ஓடும். திரு ரோச் லிக்டோரியா உணவு மந்திரியானதும் கொஞ்சம் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. காரியதரிசி, டைரக்டர்கள், தலைவர், மாஜி தலைவர் அனைவரும் வில்லங் ஈத்தில் மாட்டிக்கொள்ளவேண்டிய அளவுக்கு எல்லாம் அம்பலத்திற்கு வந்தது. அனைவர்கள் பேரிலும் கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்க திரு நெல்வேலி ஜில்லா டிப்டி ரிஜிஸ்திரார் திரு ஆர். எஸ். சுப்பிரமணிய பிள்ளை முற்படலானார். பெரிய புள்ளிகளெல்லாம் இதில் சிக்கியிருப்பதால் இதனை உடனடியாக ரிஜிஸ்திரார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நினைத்தார். திரு ஜே. லி. ரையானுக்கு ரகசியக் கடிதம் எழுதினார். தூத்துக்குடி கூட்டுறவு அர்ப்பன பாங்கு நிலையை மிகவும் மோசமாக யிருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்கத் திட்டமிட்டுள்ளேன். அதன் காரியதரிசி தங்களது நெருங்கிய உறவினர் என்று தெரிய வருவதால் என்று உத்தேசத்தைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் என்று டிப்டி ரிஜிஸ்திரார், திரு ஜே. லி. ரையானுக்கு எழுதினார். இக்கடிதத்தைக் கண்டதும் திரு ஜே. லி. ரையான், ஸ்ரீமதி ரையான் இருவரும் தூத்துக்குடிக்குப் பயணமாயினார். அங்கு அவருக்கென ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த நகரசபை பங்களாவில் தங்கினார். அவரை டிப்டி ரிஜிஸ்திரார் திரு ஆர். எஸ். சுப்பிரமணிய பிள்ளை சந்தித்தார். தூத்துக்குடி கூட்டுறவு அர்ப்பன பாங்கு நிலைமையை விளக்கினார். தாம் எடுப்பதாக உத்தேசித்துள்ள நடவடிக்கையை விபரமாக எடுத்துச்சொன்னார். இவ்வளவையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீமதி ரையான் தமது கணவரைப்பார்த்துக்கூறியதாவது :—

‘எப்படியிருந்தபோதிலும், எனது சுந்தரத்தைக் கட்டாயம் காப்பாற்ற வேண்டும், என் அன்பே (Anyhow my Sundaram should be saved, my dear), அவ்வாறே செய்கிறேன் என்று தமது மனைவிக்கு வாக்களித்தார் திரு ஜே. லி. ரையன். தாம் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றினார். அதனை துரிதமாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் நிரந்தரமாகவும் அவர் செய்து சாதித்தார்.’

“இதில் சொன்ன விஷயங்களெல்லாம் உண்மையாகவும் இருக்கலாம், உண்மையில்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் இவ்வளவையும் கற்பனை செய்து எழுதுவது சாமான்ய மல்ல.

[Sri M. Kalyanasundram]

[23rd March 1954]

“இதோ இன்னொரு புத்தகம் இருக்கிறது. இப்புத்தகத்தின் தலைப்பு ‘ஜே. லி. ரயனின் மதிமயக்கம்.’”

AN HON. MEMBER : — “மதிமயக்கம் என்றால் என்ன ?”

SRI M. KALYANASUNDRAM : — “மதிமயக்கம் என்றால் புத்தித் துறைமன்றம் என்று அர்த்தம். இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்களை எல்லாம் உண்மை என்று நான் வாதிக்க வரவில்லை. ஆனால் அவைகள் ஓர் பொறுப்புள்ள அதிகாரியைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டுகள். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு நபரின் மேல் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் மந்திரிகளைவிட அதிக அதிகாரம் உடையவர் Registrar of Co-operative Societies. இப்படிப்பட்ட பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருப்பவரைப்பற்றி ஒரு புத்தகம் வெளியாகியிருக்கிறது. இது வெளியாகி மூன்று மாதத்திற்குமேல் ஆகிறது. இதைப்படித்தால் பொது மக்கள் அரசாங்கத்தைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். பொதுமக்களிடம் எந்தவித தப்பு அபிப்பிராயமும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காகச் சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் திரு ஜே. லி. ரயனைக் கூப்பிட்டு, ஐ.பி.சி. 500 ஆவது செக்ஷன்படி இந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் மேல் அவதூறுக பல விஷயங்களை எழுதி இருப்பதற்காக மான நஷ்ட வழக்கு வைப் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கவேண்டும். திரு ஜே. லி. ரயன் தான் நிரபராதி என்று கோர்ட்டில் நிரூபித்து இருக்கவேண்டும். அப்படி அந்தப் பத்திரிகை எழுதியிருப்பது பொய்யாக யிருந்தால், அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. ஒரு இலாகாவின் தலைமை அதிகாரியின் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டால் அதற்கு அந்த தலைமை அதிகாரி தானே தான் நிரபராதி என்று நிரூபிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லை யென்றால் இந்த இலாகாவின் பேரிலும், அதிகாரிகளின் பேரிலும் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அவநம்பிக்கையை மாற்ற முடியாது. ஆகவே திரு ஜே. லி. ரயன், கோர்ட்டிலே தான் நிரபராதி என்று நிரூபிக்க முடியா விட்டால், கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள், பொதுமக்கள் நன்மையைக் கருதி, 24 மணி நேரத்திற்குள் ராஜினாமாச் செய்யவேண்டுமென்று திரு ஜே. லி. ராயனுக்கு உத்திரவு இட்டிருக்கவேண்டும். இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் மிகவும் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்ற அக்கரை உண்டு. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும் அதிகமான அக்கரை உண்டு. ஆகவே சர்க்காரின் நன்மையை உத்தேசித்து கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முன்னேற்றத்தையும் உத்தேசித்து ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி, சர்க்காரின் பேரிலும், இலாகாவின் பேரிலும், அதிகாரிகளின் பேரிலும் சம்பந்தப்பட்ட இந்தக் குற்றங்களை எல்லாம் விசாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO : — “Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very much obliged to the hon. Members for the very great interest they have taken in the subject of co-operation and for the good advice they have given. I have no hesitation in saying that I am a new-comer to co-operation. Unfortunately my experiences in this short period are not very happy.

“Co-operation, as I understand it should be, is a matter entirely for the individuals concerned. They should work co-operative organizations non-officially on the principle, ‘Each for all and all for each’. If they run co-operative societies on this wholesome principle, there is no need for Government to interfere. I am of the firm opinion that if a co-operative society does its functions in a proper manner, conducts business according to the rules and regulations and advances loans in a proper manner to deserving

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

persons on adequate security, I do not see where Government come in. Ever since I took up office, I have been receiving complaints diametrically opposed to each other with regard to the same institution. Let us take institution A. Somebody writes to me a letter saying that there is something seriously wrong with institution A, its president and secretary are manipulating accounts and using the funds for election purposes or are giving loans only to those who help them. This is one side of things. On the other hand, I receive by the same post or by the next post another letter urging me not to believe what so and so has said about the institution A, that there is nothing wrong with the institution, that it is run on honest lines and that therefore the Government should not interfere. I go a step further. Even hon. Members of this House seem to take sides in this matter. I receive a representation from five hon. Members saying that a particular society is not managed properly and should be superseded. I receive a representation in respect of the same society from five other hon. Members saying that the society is working very well. Where do I find myself? On the horns of a dilemma! Should we not intervene and find out which of the representations is true? Must we not therefore ask the police to investigate which of them is true? Members seem to get angry if I ask the Police or the Registrar of Co-operative Societies to make an enquiry. They also get angry if I do not make the enquiry. It seems to me that the safest course is to conduct a police enquiry and be guided by it so far as the guilt or otherwise is concerned. If I were accused, I would rather place myself in the hands of the police and clear my honour than complain that there is interference by the police.

"There is one other thing that I find. Both A and B, who belong to rival groups, join together and complain against the Registrar and his associates. That is the funniest part of the portfolio that I handle.

"I am glad that the hon. Gentleman, Mr. Kalyanasundaram, raised issues about things that were published in a journal. I can straightway tell him that I do not read such journals and that I do not attach any importance to articles of that type. There may be hundreds of such journals in this City or State. But if the hon. Gentleman, Mr. Kalyanasundaram, or any other Member of this House is prepared to take the responsibility and give those allegations in writing and signed by him, I give him this assurance that I shall make an enquiry and see what the true position is."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"I rise on a point of order, Sir. We are having journals with wide circulation or limited circulation, and they are read by some sections of the public. Some articles are published in them making serious allegations about responsible officers of this Government. The Hon. Minister said that he did not care for such articles or journals. Does it not amount to lowering the prestige of the House when serious allegations are published in the Press and read by the public but yet no action is taken or any enquiry is conducted? I submit that it affects the prestige of the House."

[23rd March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—“ The prestige of the House is not at all lowered. The Hon. Minister has expressed his opinion about such journals and he has not shown any disrespect to the House.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நான் சொன்னபோது ரிஜிஸ்தரார் மீது மந்திரி உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பத்திரிகைகளில் ரிஜிஸ்தரார் அவர்களை பற்றி அவமதிப்பாக எழுதி இருக்கிறார்கள் அந்தப் பத்திரிகையின் மீது ரிஜிஸ்தரார் ஏன் கேஸ் போடவில்லை என்று தான் நான் கேட்கிறேன். அதற்கு மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்றுதான் கேட்டேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Minister gave his opinion about journals of that type and said that he did not take into account the articles published in them.”

SRI C. H. KANARAN :—“ If the Minister is not prepared to take action, what is the inference that the people have to draw from it? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Minister is not prepared to take any action because the contents may or may not be true.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ That is all the more reason for prosecuting the journal. Is it not the look out of the Government? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ There are journals white, yellow and black. We do not read the yellow and the black.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Government have got a Publicity Department and for what purpose are they maintaining it? ”

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Is the hon. Member rising on a point of order? ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Yes, Sir. The point of order is whether the Minister is right in saying that he is not prepared to take action against a journal which has written something against a Government official. Why are the Government maintaining a department called the Publicity Department? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not for taking action against such journals that the department is being maintained.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I am sorry I have not been able to make myself understood by the Deputy Speaker. I am not requesting the Minister to take action against the Registrar. That is not at all my suggestion. Whether a journal, whether it is white, yellow, black, pink or green, has published serious allegations—I do not take them to be true—is it not the responsibility of the officer against whom these allegations are made to go to a court of law and get himself exonerated? ”

23rd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" What is the point of order, Sir? "

DEPUTY SPEAKER :—" There is no point of order at all."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I thank you for the ruling you have given. My answer is that, if A is abused in a paper, it is for A to take action."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" You are in charge of that A."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am therefore making this offer. Let any hon. Member of this House give me those allegations in writing and I will take action. I do not take any action on what appears in a yellow or black journal. It may be that my Friend attaches enormous importance to it. It is open to the Registrar to take any action against the journal that publishes the information; what he is going to do about things published in a journal is not my concern. It is not my duty either to read or to take action against any material that is published in yellow journals."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Even when particular attention is drawn to it? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" My Friend is a lawyer. Why does he not translate that charge, sign and take the responsibility for it and put it in my hands? "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I shall translate, if the Government are not able to find a translator, and put it in the hands of the Minister."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I shall be very happy to receive it. Mr. Swayamprakasam should act first and talk later on instead of reversing the process."

" Since I took over office, I have impressed on the department that Government intervention in the working of co-operative societies should be reduced to the minimum. I have asked the Registrar why the officer X, Y or Z should be in charge of a society for more than one year as I have felt that within that one year, the affairs of the society should be conducted in such a manner as to make the society stand on its own legs at the end of the period. As far as possible I have insisted upon this principle. But there are certain circumstances in which I feel that what the Registrar says is correct. I give this assurance. So far as I am concerned, I shall see that Government intervention is reduced to the minimum and restricted to the least period possible."

" Dr. K. B. Menon spoke about the Triplicane Urban Co-operative Society. I have also received numerous complaints of the type that he has made. Elections to the executive committee of the T.U.C.S. will be held, I hope, before 31st March. Let the

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

new executive committee take up office. We shall put before it a number of suggestions for improving the society. How depots can be converted into branches, how representation can be given to those who function in depots are matters of detail which, I can assure Dr. K. B. Menon, are worrying me as much as they are worrying him. After the new office-bearers take up office, we shall see. I hope there will be at least fifty branches by the time of its jubilee which is to be celebrated in April 1954. But I am afraid my hope may not be fulfilled. Meanwhile I feel that we should not make much fuss about the present condition of the T.U.C.S. It has been serving for fifty years and catering to the needs of a large number of citizens of Madras. Well done! Let it continue. Let us hope that better wisdom will prevail with the management and let us see its jubilee which is an eventful event in the life of anybody and much more so in the annals of an institution like the T.U.C.S. I can assure Dr. K. B. Menon that I am not unmindful of the partisan spirit that is existing there and also the quarrels. I am only hoping that with a little more time, I shall be able to persuade unanimity in the dissenting body.

2-30
p.m. "Sir, my hon. friends Dr. Chitrambalam and Sri Paramasiva Udayar wanted to know what happened to the Manapparai Society. Another hon. Member Sri Anthony Peter also waxed eloquent about the very same institution. I maintain that if I were the accused person, I should like to get my claim established in a court of law or through police investigation. Therefore it is that I unhesitatingly ordered police investigation. I am glad that both the President of the Society and the Secretary have surrendered themselves. Well, as to what exactly the findings will be, I shall wait and I shall not come to a hasty decision or prejudge the issue.

"Sri Kanaran very correctly put forward the plea of the agriculturists and wanted more money to be given to them. I am with him. But, the difficulty is that the Finance Minister will not give all the money I want and he won't get all the money he wants. Therefore, if we are unable to accede to my friend's request, it is not that the desire is not there but it is because the wherewithal is not there. So, we make a beginning and say 'Seven crores is better than nothing. Seven crores is better than four crores. Better luck next year. We shall have more money and will be able to do more.' But, we believe that agricultural relief work must be undertaken by the agricultural debt relief societies or the agricultural helping societies because they are the people who know exactly what the requirements of the agriculturists are, what the status and standing of each man are, and what is his capacity to repay the amount. It is better they handle it than the Central Banks, taking up this work.

"My hon. Friend Sri Rathina Gounder very correctly explained the plight of the handloom weavers. We are all aware of it and I submit, Sir, Weavers' Co-operative societies are being organized in large numbers. With the help of the cess-fund, it is proposed to take in 33,000 workers either into the existing societies or into new societies. But there are difficulties. My hon. friend will

23rd March 1954] [Dr. U. Krishna Rao]

realise that when we advance loan to a co-operative society, there should be some sort of surety for the repayment of that loan. That is why, the existing societies have to pay a certain amount of money. But the new societies will have to pay another amount of money. In the old societies, we expect the President and other members to stand surety for the new-comer. After all, it is the public money that we are spending. Co-operation means that others should help a single individual and a single individual must work for others. That is the principle. I am glad the hon. Member made a reference to the milk societies. I hope the milk society authorities will take his statement into consideration and do their best.

" Sir, misappropriation has figured large in to-day's speeches. Unfortunately, that has been my experience also. But, I find that gradually there are men who suddenly become dishonest in these co-operative societies. Men who have been honest for over 30 years suddenly turn to be dishonest. Well, I cannot help it. I can only hope that better times will come and in the working of the co-operative societies, men of character, men of honesty, men of integrity, will come forward. For, unless they do so, there is no salvation for the co-operative movement. I am convinced of that. I know there are many friends of mine in this House who have been engaged in the field of co-operation for a much longer time than myself. They have given it up in disgust because they feel that their commitments will become greater, their responsibilities will become greater and they are afraid where this co-operative movement may lead to. I sympathise with them.

" My hon. Friend, Sri Seethi Sahib wanted a co-operative training institute for Malabar. I am glad to say that the Government of India have offered grants-in-aid to give a fillip to co-operative training. They have been addressed to grant a sum of Rs. 3,150 to meet half the cost of the scheme. I hope that will be sanctioned and Malabar will have their long-felt desideratum achieved. My friend also spoke about the organization of jaggery societies. At the end of the year, there were 2,187 jaggery manufacturing co-operative societies with 2.14 lakhs of members (of whom 1.88 lakhs were ex-toddy tappers). At the end of the year, 1.21 lakhs licences for tapping palm trees for jaggery manufacture were in force. Of these, 1.06 lakhs were for tapping palmyra trees, 13,614 for coconut trees, 349 for date-trees and 256 for sago. I am only mentioning these to show that the Government have not forgotten that aspect. We are doing our best to encourage them. Through primary jaggery societies, 6.70 lakhs maunds of jaggery to the value of Rs. 34.98 lakhs were sold. I am only saying this to show to what extent these societies have done good work in this direction. Sir, Sri Seethi Sahib also said that Government should insist upon these Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies being authorized to sell grain purchased locally. We feel that it is a general policy on which we should come to a decision. They should decide in what way new societies should function. We are converting these Producer-cum-Consumers' Co-operative Societies

[Dr. U. Krishna Rao] [23rd March 1954]

gradually and fourteen such have been converted into co-operative societies working under the Registrar. The delay is because the Collector has not been able to give us a clean slate so far as these societies are concerned. But, I repeat that when we take it over, we have left them to the members themselves. If they agree to the formation of a marketing society, then the suggestion of Mr. Seethi Sahib can be very easily acceded to.

" Another hon. Member, Sri T. K. Rama, correctly emphasized the need for the utilization of the Handloom Cess Fund. He and another hon. Member criticized that the overhead charges are very heavy, and that much more money should be taken away from that item to benefit the handloom weavers. We have tried our very best to reduce overhead charges. In fact, the original demand was for a much larger sum of money. We sat through it, the Handloom Board examined it and the Government of India approved of it and we are working. At the end of one year, we shall have time to revise this procedure and find out if the allegations of my hon. Friend are justified. I am glad he impressed upon the necessity for honesty among the weavers concerned. For, that has been one of the greatest drawbacks, for our handloom cloth not finding a market abroad.

" Sir, I am afraid I have nothing more to say. Once again, I thank the hon. Members for their valuable suggestions and assure them that so far as co-operation is concerned, it shall receive my most careful attention. I am myself a student of co-operation and would like to take an active part in this new field. I am again not guilty to the charge that the Hon. the Chief Minister has handed over to me another portfolio of two irreconcilables being brought together. I have the very difficult job of making the tiger and the cow eat out of the same plate. I refer to the portfolio of Labour and Industry. Now I have been asked by being given 'co-operation' to see that the lion also eats out of the same plate. That is my luck and I hope I shall not be found fault with for the fault of somebody else. But, I assure the hon. Members that in this portfolio, I shall do my very best to see that the public are benefited. I should therefore ask my hon. friend, Dr. Menon, to withdraw his cut motion."

DEPUTY SPEAKER :—" I want to know whether the hon. Member is withdrawing his cut motion."

DR. K. B. MENON :—" I am pressing the cut motion, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the allotment of Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 62,49,300 under Demand XX—Co-operation.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1954]

(3) DEMAND VIII—IRRIGATION.

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU. 3-40
PATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the P.m.
Governor, I move—

*'That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation.'*

"This Demand is for a grant from current revenues, to meet expenditure on extensions and improvements to, and maintenance and repairs of, existing irrigation works. The bulk of the expenditure on Irrigation does not however come under this Demand, but under Demand XXXV relating to the Capital Outlay on the construction of Irrigation Projects. The Demand under the Capital Budget for Irrigation for the year 1954-55 amounts to Rs. 6,70,90,200. The cost of establishments and tools and plant for the construction and maintenance of irrigation works comes under yet another demand, Demand XXV, and a portion, viz., Rs. 12,67,800 of the total demand under that head relates to Irrigation. The effective total Demand under all these heads relating to Irrigation comes to about Rs. 8,08,66,600.

"Sir, in the matter of development of Irrigation, the Government have been pursuing a liberal policy of executing schemes, not solely on considerations of direct financial return on the Capital Outlay, but with due regard also to the need for augmenting supplies of food and improving the well-being of the people. The old productivity test of expecting a return greater than the rate of interest on the capital borrowed, is no longer the overwhelming criterion in sanctioning an irrigation scheme, but is relegated to its appropriate place as one of the various considerations which should decide the issue. Irrigation projects are now scrutinized primarily to ensure that there is water enough in a normal year to irrigate the area envisaged, that the soil is amenable to irrigated cultivation and that the quantity of additional food which can be raised by the project is commensurate with the outlay on the scheme. At the same time, in order to avoid burdening the general tax-payer with large interest charges on the schemes which yield a poor monetary return, prospective beneficiaries under a proposed scheme are requested to make reasonable voluntary contributions, to reduce the capital cost of the scheme to the maximum extent possible, so that the capital cost per acre does not exceed about Rs. 300 per acre of land to be irrigated. Schemes costing more than Rs. 300 per acre are also being taken up in special cases, where the scheme would serve a backward area and afford protection to the people of that area during times of scarcity, or this Government would thereby be utilizing their share of the waters of inter-State rivers to the maximum extent possible.

"The Irrigation Programme of the State falls broadly under three categories, viz., a Short-Term Programme consisting of small irrigation schemes called Grow More Food or Intensive Cultivation

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1954]

Schemes and Tank Improvement Schemes, a programme of medium-sized projects and a long-term programme of large projects.

“ Under the first category, the programme of Grow More Food works, later on called a part of the Intensive Cultivation Programme, had been started even before the inception of the Five-Year Plan, but it had to be stopped about 2 years back owing to the stoppage of the Central subvention for that programme. A Special Minor Irrigation Programme has since been started from 1952-53 for the execution of similar works under a different scheme of Central financial assistance. Under the Grow More Food or Intensive Cultivation Programme, this Government had sanctioned about 160 schemes at a total cost of Rs. 199 lakhs. About 150 of these schemes have been completed and the remaining are under execution. All these schemes, on completion, will benefit a new extent of about 66,000 acres and a total ayacut of 81,000 acres of existing irrigation. The Special Minor Irrigation Programmes for 1952-53 and 1953-54 cover about 424 schemes estimated to cost about Rs. 40.4 lakhs, benefiting a total extent of 1,400 acres new and 41,175 acres of old or existing ayacut. Seventy-seven of these schemes have been completed and the remaining 347 are under execution. Under this programme, a sum of Rs. 12.75 lakhs for continuation schemes and Rs. 34 lakhs for new schemes are available as loan sanctioned by the Government of India up to 30th June 1954. A provision of Rs. 81.82 lakhs has been made in the Budget estimate for 1954-55 for expenditure on the continuation schemes and for taking up new schemes. In the programme for 1954-55 it is proposed to include 663 schemes estimated to cost about Rs. 143.38 lakhs in the aggregate. These will benefit a new extent of about 17,600 acres and 107,600 acres of old or existing ayacut.

“ The Tank Improvement schemes included in the Short Term Programme really concerns the Revenue Minister. Sir, we have inherited from our ancestors a large number of irrigation tanks, which constitute a fair part of our real wealth and we are proud of this heritage. On account of long neglect and silting, many of these tanks are unable to irrigate the ayacuts registered under them, even in a year of normal rainfall. There is a scramble for water because the tanks have lost much of their original capacity and waters which should be conserved in them drain off to the sea. The quickest way of growing more food is to renovate these tanks and restore their lost capacities. This rejuvenation is particularly important in respect of a large number of tanks in zamindari areas which have been recently taken over by the Government. The object of the scheme is not so much to bring new land under irrigation as to ensure adequate supplies to lands already growing wet crops, that is, to bring the gap between the registered ayacut and extent actually cultivated. Since the inception of the Tank Improvement Scheme in 1949, about 2,550 Tank Improvement works costing roughly Rs. 183 lakhs in the aggregate, have so far been sanctioned and taken up for execution, and they are expected to benefit about 1,73,700 acres of existing irrigation besides facilitating also the extension of irrigation to a new extent of 500 acres. About 400 of the

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

works already taken up are still under execution and will be continued during 1954-55. New Tank Improvement Schemes will also be sanctioned and taken up under the Special Minor Irrigation Programme.

“The works falling under these programmes, relating to major tanks and other sources in charge of Public Works Department, are being executed by the Public Works Department, while those relating to sources normally vesting in the Revenue Department and all works, major and minor, relating to sources in ex-zamindari areas are being executed by a Special Food Production Circle which has a full complement of four Divisions to cover the entire Madras State.

“Our medium-sized projects which also are included in the Five-Year Plan are the Malampuzha Reservoir Project (Rs. 380 lakhs), the Mettur Canals Scheme (Rs. 245 lakhs), the Manimuthar Project (Rs. 398 lakhs), the Araniar Scheme (Rs. 95 lakhs), the Walayar Project (Rs. 99.9 lakhs) and the Mangalam Project (Rs. 44.8 lakhs). The Government of India have been sanctioned loans for financing the expenditure on the Malampuzha Project and recently they have offered and this Government have accepted a loan to facilitate the speedy execution of the Mettur Canals Scheme. Provisions of Rs. 77 lakhs for the Malampuzha and Rs. 82 lakhs for the Mettur Canals have been made in the Budget for 1954-55 and these works may be nearing completion at the end of the year. The Manimuthar Project is being pushed through vigorously and a provision of Rs. 158 lakhs has been made for it. The Walayar and Mangalam Schemes of Malabar are also being accelerated and have in the Budget Estimate for 1954-55 provisions of Rs. 52 lakhs and Rs. 22 lakhs respectively. A provision of Rs. 31 lakhs has been made for the Araniar in the Chingleput district. All these schemes when completed will benefit a new area of 1.25 lakhs of acres and stabilize the irrigation on an existing ayacut of 83,000 acres under the Tambraparani System.

“Most of the schemes in the plan already approved by the Planning Commission would be nearing completion in a year or so. To avoid a hiatus and make up the leeway in irrigation development in order to meet demands for foods and incidentally to continue the utilization of the services of experienced and trained personnel, and to maintain employment generally, the Government of Madras pressed the Central Government to include in the plan and approve the execution of the Vaigai, Amaravathi, Sathanur and Krishnagiri Reservoir Projects. These could of course be taken up only with financial assistance from the Centre. The Planning Commission has very kindly acceded to our request and the Government of India have so far agreed to advance the funds required for the execution of the Vaigai and Amaravathi Projects, as loans to this Government. This Government have sanctioned the Amaravathi Project and the Headworks of the Vaigai Project. The precise scope of the Vaigai Project is under close examination. The Amaravathi Project was inaugurated on 10-12-1953 by the Chief Minister who played no small part in getting all the above schemes

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1954]

approved and included in the plan. Provisions of Rs. 46.35 lakhs for the Amaravathi and Rs. 36.60 lakhs for the Vaigai Reservoir Projects have been included in the Budget for 1954-55. Token provisions have been made for the Sathanur and Krishnagiri Projects which will be sanctioned and taken up for execution very soon.

“ Under the third category of Major Projects comes the Lower Bhavani Project. The dam has been completed and piers over the spillway portion are under construction. The whole project is expected to be completed before the end of the coming financial year. Water was allowed for cultivation to an area of 45,000 acres in the current year and in the coming year a total area of not less than 60,000 acres under the project is likely to be supplied with water. When completed, the project will serve a total area of 207,000 acres in the Coimbatore and Tiruchirappalli districts.

“ Sir, despite financial difficulties, we have made appreciable progress in the execution of our Irrigation programme. From 1947-48 to the end of the current financial year, the Capital Outlay on our Irrigation Programme for the Madras State (i.e., what were called the Residuary areas of the Composite Madras State) amounts to Rs. 23.23 crores. This means an average expenditure of Rs. 3.32 crores per annum. The figures given in Appendix II to the Finance Minister's speech presenting the Budget for the coming year, would show that the largest Capital Outlay on Irrigation in what is now the Madras State, in any of the seven preceding years, was in 1952-53, and amounted to Rs. 5.89 crores. The next largest was in 1950-51 and amounted to Rs. 5.85 crores. The capital expenditure proposed on our Irrigation programme in 1954-55 is as much as Rs. 6.08 crores, a record figure, which should give hon. Members considerable satisfaction.

“ We do not propose to be content with what has been achieved so far. Besides vigorously pushing through the projects already mentioned, we have already initiated action for framing proposals for the Second Five-Year plan to begin from 1956-57. A number of schemes such as the Kattalai High Level Canal Scheme, the Pullambadi Scheme, etc., have already been examined in some detail, and after watching the availability of supplies for a while, such schemes would be considered for being recommended for inclusion in the next plan.

“ Sir, I must point out that before proposing any scheme for inclusion, we should be perfectly certain that adequate supplies of water would be forthcoming and that the scheme would be feasible. It is only after this test has been applied, that the question of additional food supplies which may be expected and the return in terms both for food and revenue in relation to the capital cost, are looked into.

“ Sir, many people in the State urge the execution of schemes in their areas on the basis that the flood waters of certain streams are going waste and should be harnessed. A closer examination

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

would show that in most cases such surpluses are of very short duration and that their total volumes are quite inadequate to sustain continued irrigation of lands under a project. Occasional floods, especially during the rains, may occur, but they must be regular and adequate to support a new scheme. Many such schemes suggested would fail to pass this crucial test. At the same time, Government have not lost sight of the possibility of utilizing even such occasional surpluses. There is one possible way of utilizing such surpluses, by diverting them and storing them up in existing tanks, without of course affecting in any way existing irrigation in the area depending on the waters of such streams or tanks. In other words, while the surpluses may not be adequate for being used directly by means of a reservoir or an anicut and the attendant channels, they could be made to augment supplies to the existing tanks, so that the ayacut under those tanks could be enlarged, wherever possible. The Public Works Department have already given some thought to this important possibility and would be investigating the utilization of such surplus wherever feasible. These and other feasible projects should obviously be taken up on priority considerations, based on the principle of maximum benefit at minimum cost to the tax-payer. A scheme which is more promising, both from the point of view of additional food production possible and costs in relation to benefits, should naturally be given first preference, and the limited resources available applied to such schemes first.

“ Sir, I am confident that hon. Members will bear the several points mentioned in mind while speaking on cut motions. I welcome their valuable suggestions in implementing the policy and programme outlined.”

“ Our Engineers have deservedly a high reputation in India and are greatly respected for their technical knowledge, competence and experience. I would like to take the opportunity to pay a tribute to the efficient manner in which the Public Works Department have been implementing the Irrigation Development Programme, notwithstanding frequent interruptions necessitated by the very changing financial conditions, especially during the last two or three years.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation.’ ”

* SRI MOOKIAH THEVAR :—“ Mr. Deputy Speaker, I move—

‘ That the allotment of Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.’

“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நீர்பாசன மான்ய கோரிக்கையை எதிர்த்து அதுபற்றிய பொது கொள்கையை விவாதிக்க ஒரு கோடி இருபத்தைந்து லட்சத்து எட்டாயிரத்தி அறுநூறு ரூபாயிலிருந்து நூறு ரூபாயைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.”

[23rd March 1954]

DEPUTY SPEAKER:—"Cut motion moved—

'That the allotment of Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.' "

3-46
p.m.

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR:—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசனம் என்பது சரியாக கையாளப்படாவிட்டால் நீர்ப்பாஷாணமாகவே மாறிவிடுகிறது. அதைப்போலவே நீர்ப்பாசன மென்பது இந்த ராஜ்யத்தில் பாஷாணம் போன்ற சரக்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாஷாணத்தால் என்ன ஏற்படுமென்று நான் சொல்லவேண்டிய தில்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் சரியாகச் செய்யாவிட்டால் அது பாஷாணம் போலவும் ஆகிவிடுமென்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ளைக் காரன் இந்த நாட்டை ஆண்ட போது ஏற்பட்ட பழக்க வழக்கங்களே இன்னமும் நாட்டில் இருப்பதைக் கண்டு நான் வருந்துகிறேன். அதனுடைய குற்றங்குறை அதிகம் இல்லாமற்போனாலும், பெருங்காயம் இருந்த பாண்டத்திலிருந்து பெருங்காயத்தை எடுத்த பின்னரும் பெருங்காயத்தின் வாசனை அந்தப் பாண்டத்தினுள் எப்படி இருந்து கொண்டே இருக்குமோ அதைப் போல வெள்ளையன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய போதிலும்கூட அவனால் ஏற்பட்ட கெட்ட பழக்க வழக்கங்கள் சில இன்னமும் வெளியேற்றப்படாமலிருக்கின்றன. வெள்ளையன் காலத்தில் செய்யப்பட்ட நீர்ப்பாசன வசதிகளைவிட தற்போது அதிகமாகச் செய்கிறோம் என்று வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைக் காட்டலாம். எழுத்து மூலமாக, அச்ச ரூபமாக, பிரசாரத்திற்காக எழுதப்பட்ட புத்தக ரூபமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். இதனால் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் நாட்டில் ஏற்பட்டு விடமுடியாது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக சர்க்காரால் முன்பு கையாளப்பட்ட கொள்கைகளை இன்னமும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அவைகளில் எந்தவிதமான மாறுதலும் கிடையாது. அஹிம்சையின் பேராலும், சத்தியத்தின் பேராலும் நாட்டை ஆள வந்த புதிய சர்க்காரின் ஆட்சியிலும் கூட இந்த நிலைமையைக் கண்டு மிகவும் பரிதாபப்படவேண்டிய நிலைமையில் தான் நாம் இருக்கிறோம்.

"நம்முடைய ராஜ்யத்தில் என்னுடைய ஜில்லா அரேபியாவைப் போன்ற ஒரு பாலேவனப் பிரதேசமில்லை. ஆந்திராவிலுள்ள கடப்பை, பெல்லாரியைப் போன்ற வறண்ட பிரதேசமும் இல்லை. அதிருஷ்டவசமாக வைகை, இருதமால், மணிமுத்தாறு, விசிலாறு, பரணை போன்ற நதி களும், வாய்க்காலும் அப்பிரதேசத்தினூடே பாய்ந்து கடலில் போய் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிகமான கண்மாய்கள் நிறைந்த பிரதேசம். பெரிய பெரிய குளங்களும் கூட இருக்கின்றன.

"என்றாலும் கூட நீண்ட நெடுகாலமாக அந்தப் பிரதேசம் ஜமீன் தார்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்தபோது அவைகள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது துர்அதிர்ஷ்டம் தான். அந்த ஜமீன் பிராந்தியத்தைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பின்னர் அந்தப் பிராந்திய மக்களுடைய துர் அதிர்ஷ்டமாவது நீங்கப்பெற்றதா என்றால் இரட்டிக் கப்பட்டுவிட்டது என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி என்று கேட்டால் ஜமீன் பிராந்தியமாகவே அந்தப் பிரதேசம் இருந்த காலத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் எதுவும் செய்யப்படாமல் அவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டதே தவிர தரிசு நிலங்களுக்கு ஜமீன்தார்களால் தீர்வை வசூலிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்தோடு அந்தப் பிரதேசங்கள் இணைந்ததின் காரணமாக எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளும் புதியதாக செய்து கொடுக்கப்படவில்லையென்ற விஷயம் ஒருபுறமிருக்க, தரிசு நிலங்களுக்கும் இந்தக் காரணிய சத்திய சர்க்கார் தீர்வை விதித்து வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அன்றைக்கு அந்தப் பிரதேச மக்கள் "ஜமீன்தார்கள் ஒழிக," என்று கூச்சல் போட்டதற்குப் பதிலாக, இன்றைய தினம் இவர்கள், அந்தப்பிரதேசத்திலுள்ள "சமுசாரிகள் ஒழிக," என்று சொல்லக்கூடிய அனலிற்ரு மிகக் கொடுமையுடனாகத்திருக்கிறார்கள். இது அந்தப் பிரதேச மக்களுடைய துர் அதிர்ஷ்டம் என்று தான் கொள்ளவேண்டும்.

23rd March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

“ ஏற்கெனவே விவசாயம் செய்வதற்குப் போதுமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் எதுவும் எங்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் குறைகள் இவ்வாண்டாவது நிவர்த்திக்கப்படுமா ? ” என்று ஆவலோடு, எங்கி எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த மக்களுக்கு மிகவும் எமாற்றம் அளிக்கும் வகையில் இவ்வாண்டு அந்த பிரதேசத்தில் எந்த விதமான நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் முன் வராதது ஒரு புறமிருக்க அவர்கள் மனம் பதறும் வகையில், அவர்கள் நெஞ்சு துக்கிடும் வகையில், தரிசு நிலங்களுக்கு எல்லாம் சேர்த்து அவர்கள் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று, ஜமீன் பழக்கத்தில் இல்லாத வகுலை வற்புறுத்துகிறார்கள். இதில் கூடுகிற மொத்தமான 500 ரூபாய்க்கு மேல் கந்தாயம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்களே ; அந்தக் கந்தாயத்தின் பேரில் நாங்கள் இன்னும் புதிய வரி ஒன்றை விதிக்கப்போகிறோம். அவைகளையும் நீங்கள் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் , என்று சொல்லிக் கொண்டு முன் வந்தார்களானால் இதைப் பற்றி என்ன சொல்லுவது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நவீன வரித்திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் நாட்டில் பெரிய கிளர்ச்சி, நாட்டில் பெரிய குழப்பம் ஏற்படுமென்று நாங்கள் வியை பூர்வமாக இந்தச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டால், ‘ஓ இவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்படியாக சர்க்காரைப் பயமுறுத்துவது இவர்கள் பழக்கம்,’ என்று சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்படுகிறது. அதை விடுத்து, ‘இந்த வரித் திட்டத்தை இந்தச் சர்க்கார் கைவிடவில்லையானால் நாட்டில் பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்படப்போகின்றது,’ என்று ஆக்ரோஷத்தோடு சொன்னால், உள்ளக் கொந்தளிப்போடு, உள்ளக் குமுறலோடு சொன்னால் ‘ஓ ! இவன் குறும்புக் காக இப்படி சர்க்காரைப் பயமுறுத்துகிறான்,’ என்று சொல்லப்படுகிறது. “இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகக் கைவிட முன்வரவிட்டால் நாட்டில் வரி கொடாயியக்கம் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் ” என்று சொன்னால், ‘ஓ ! இவன் என்ன சர்க்காருக்குச் சவால் விடுகின்றனோ? எங்களிடம் போலீஸ் படை, ராணுவ படை முதலியவைகள் எல்லாம் இருக்கிறது. சர்க்காரை எதிர்ப்போர்களைச் சுட்டு வீழ்த்தியே புத்தி வந்திடக் கொல்லுவேன்’ என்று உள்ளச் செறுக்கோடு சொல்லப்படுகிறது.

“ இப்படி வியையமாகச் சொன்னால், அது எதிர்க்கட்சியாளர்களின் பழக்கம் என்று சொல்வதும், அதட்டி சொன்னால், அது எதிர்க்கட்சியாளர்கள் குறும்புக்காகச் சொல்லும் பயமுறுத்தல் என்றும், அதையும் மீறிவிட்டால் எங்களிடம் இருக்கவே இருக்கிறது, ராணுவப்படை, போலீஸ் படை, அவைகளின் உதவியைக்கொண்டு நாட்டில் ஏற்படும் எதிர்ப்புக்களை எல்லாம் நாங்கள் நசுக்கிவிடுவோம் என்று வழக்கமாகவே கூறும் பாணியில் இன்றைய தினம் சர்க்காரின் போக்கு போய்விட்டது. ஓட்டம் தலையை நீட்டிக்கொள்வதுபோல வழக்கமாகவே தங்களுக்குத் திணைபோன்ற இந்தப் போர்வைக்குள் சர்க்கார் நீண்டநாள் புகுந்து கொள்ள முடியாது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிவிட விரும்புகிறேன். நாட்டில் ஏற்படும் நியாயமான கிளர்ச்சிகளை எல்லாம் ராணுவ போலீஸ் உதவியைக்கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் நசுக்கிவிட முயன்றால் அதன் விளைவு இவர்களை எங்கு கொண்டோபோய் விடும் என்று நான் சொல்லவேண்டாம். வெள்ளையர்களை எங்கு கொண்டோபோய் விட்டதோ அதே இடத்திற்கு இவர்களையும் கொண்டு போய்விடும் என்பதை வரலாற்றிலிருந்தே எல்லோரும் உணர்ந்துகொள்ளலாம். சர்க்கார் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் சிலர் எதிர்த்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அது அவர்களது வழக்கமாகப்போய்விட்டது. நாங்கள் அப்படியல்ல. அன்றைக்கு தேசியப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்ட தேசாபிமானிகள் நாங்கள். எங்களுக்கு தேசத்தின் பொது நலன்தான் பிரதானமானது. தேச நலனைப் பொதுப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், தனிப்பட்ட ஒரு பிராந்திய மக்களைப் பாதிக்கும் விஷயம் தேசத்தையே பாதிக்கும் என்ற கருத்தோடு இதைச் சொல்லிக்கொள்ள முன் வந்திருக்கிறேன். எங்கள் பிராந்திய மக்கள் ஏற்கெனவேயே மிக அதிகமான வரியைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஜமீன்கள் ஒழிக்கப் பட்டபின் அநியாயமாக தரிசு நிலங்களுக்கும் வரி போட்டு அவர்களிடமிருந்து ஏராளமான வரி வாங்கப்பட்டு வருகிறது. எங்களுடைய பொறுமையை மேலும் சோதிக்க விரும்புகிறவர்கள்தான் கட்டும் வரிக்கு மேல்

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [23rd March 1954]

வரி என்று சர்க்கார் புதிய வரியைக் கொண்டுவந்தால் அதன் முடிவு என்ன ஆகுமென்று சொல்ல முடியாது. எங்குது பொறுமையின் வரம்பு 1954-ம் வருஷத்திலே எல்லையைக் கடந்து வெகுதூரம் போய்விட்டது என்பதை இந்தச் சர்க்காருக்கு இறுதி எச்சரிக்கை ஒன்று விரிக்கும் முன், வியப்புரவமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரி கொடுக்க வசதியுள்ளவனிடம் வரியை வாங்க இந்தச் சர்க்கார் தைரியம் இல்லாமலிருக்கிறது. போடும் வரியை எல்லாம் ஏன் என்று கேட்காமலேயே கட்டிக் கொண்டுவரும் வாயில்லாப் பூச்சியாகிய விவசாயிகளின்மேல் மேலும் மேலும் வரியைச் சமத்த இந்த அரசாங்கம் முன் வருகின்றது. இது மிகவும் துக்கப்படுவேண்டிய விஷயம். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கால் பாதமும், சிரசும் ரொம்பவும் முக்கியமானது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் சிரத்தை, சிரத்திலுள்ள கேசத்தை சுத்தமாக எண்ணை தடவி, வாரி வைத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட, பாதங்களை நன்றாகக் கழுவி சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவில்லையானால் அதனால் அனேக கெடுதிகள் உண்டாகுமென்பது வைத்திய சாஸ்திரம் சொல்லும் உண்மை. பாதம் வீங்கினால் மனிதன் இறந்து போவான். புறங்கால் வீக்கத்தைக் கண்டவுடனேயே இந்த நோயாளி இனி பிழைக்கமாட்டான் என்று வைத்தியர்கள் கையை விறித்துவிட்டுப் போய்விடுவதையும் உறவினர்கள் கருமர்திக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

“அதைப் போலவே சர்க்காரின் பாதம் போல் அடித்தளத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் நம் நாட்டு விவசாய மக்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பைப் போன்றவர்கள். ஜீவநாடியைப் போன்றவர்கள். புறங்காலே வீங்கிவிட்ட மனிதன் எப்படி இறந்து போவானோ, அதைப்போலவே புறங்காலைப்போலவே, நாட்டின் அடித்தளத்திலுள்ள விவசாய மக்களைக் கஷ்டப்படுத்திப் போல் இந்த நாட்டின் சர்க்காரே அழிந்து போகும் என்பதை ஆளுவோர் இன்றைக்கே புரிந்துகொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்கிறோம், நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லி வருகின்ற சத்திய தர்மத்தையே நம்பக்கூடிய இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் விவசாயிகளை முறுக்கிப் பிழிந்து அவர்கள் உடல் ரத்தத்தை எல்லாம் விரியாக உறுஞ்சிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத்தான் நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். இதற்கு முன்பு பல போராட்டங்கள் பல பல கட்சியால் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நாட்டில் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களும் நடந்திருக்கின்றன. இருந்தாலும் சில போராட்டங்கள் சில கட்சியால் நடத்தப்பட்டன. அந்தக் கட்சியார் வெளிநாட்டு அரசியல் வாழ்வையே பெரிதாக மதித்து, வெளிநாட்டு அரசியல் தலைவர்களையே தங்கள் தலைவர்களாகக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள். மற்றும் சில போராட்டங்கள் நடந்தன. அவைகளை நடத்தியவர்கள் அன்றைய ஆட்சியை எதிர்த்து தேசிய போராட்டங்கள் நடத்திய காலத்தில் தங்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லாதவர்களைப்போல தனித்து இருந்து வேடிக்கை பார்த்த தோடு அல்ல, வெள்ளையனுக்கு கையாளாக இருந்துகொண்டு உளவும் சொல்லிக் கொடுத்தவர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ரொம்பவும் தேசிய நலனில் அக்கறை ஏற்பட்டுவிட்டது போன்று நடத்துக்கொண்டபல போராட்டங்களை நடத்த முன்னணிக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் நான் அப்படிப்பட்ட எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவனும் அல்ல. நாட்டின் விரிதலைக்காக அன்றைக்கும் தேசியப் போராட்டங்கள் பலவற்றிலும் ஈடுபட்ட தேசத்தியாகி. நாட்டின் நலனையே இன்றைக்கும் பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தேசாபிமானி. ஆகவே நான் உங்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை செய்யப் போகிறேன். ராமநாதபுரம் விவசாய மக்களது பொறுமை 1954-ம் வருஷத்திலே எல்லையைக் கடந்துவிட்டது என்று முன்பே எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் நிவாரணம் அளிக்க இந்தச் சர்க்கார் முன் வராவிட்டால், இந்தச் சர்க்காருக்கு எதிராக அடியேன் விவசாயிகளின் இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி வரி கொடா இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்படுகிறோம். நான் வரி கொடா இயக்கத்தை ஆரம்பித்தால் அதற்குப் பொறுப்பாளி நீங்கள்தான் என்று இப்பொழுதே சொல்லிவிடவும் ஆசைப்படுகிறேன். பலகாலமாக

23rd March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

ராமநாதபுரம் மக்கள் என்ன சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்களோ அவைகளை எல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் உதாசீனப்படுத்திவிட்டது. குறிப்பாக சில விஷயங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“இந்தியாவின் வளமெல்லாம் எப்படி இங்கிலாந்துக்குச் சூறையாடிக் கொண்டு போகப்பட்டதோ, அதைப்போலவே ராமநாதபுரத்திற்கு ஏற்பட வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் மதுரை ஜில்லாவிற்குப் போய்விட்டன. வைகை நதி பாயக்கூடிய ராமநாதபுரத்திற்கு எந்த விதமான நன்மையும் அதனால் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மதுரை ஜில்லாவிற்கு அதனைச் சர்க்கார் உபயோகப்படும்படியாகச் செய்துவிட்டார்கள். அதற்காக நாங்கள் மதுரை வாசிகளின்மீது பொருமைப்படவில்லை. அல்லது அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்து கொடுக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லவில்லை. அன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோதே மக்கள் சொன்னார்கள், எங்கள் ஜில்லாவிற்குப் போதுமான தண்ணீர் சப்ளை செய்த பிற்பாடுதான் மற்ற இடங்களுக்குத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று. அன்றைக்கு ஏராளமான மழை பெய்தது. தேவைக்கும் அதிகமான தண்ணீர் எங்கும் இருந்துகொண்டே இருந்தது. இன்றைக்கு இருப்பதுபோல் அன்றைக்குத் தண்ணீர் பஞ்சம் கிடையாது. தேவைக்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் இருந்த காரணத்தால் அதை எடுத்துப்போக முடிந்தது. ஆனால் உட்காசு இடம் கொடுத்தபொழுது இருந்தவனை வந்தவன் விறட்டிவிட்டுப் படுத்து உறங்கினான் என்ற கதைபைப் போல இன்றைக்கு மதுராவாசிகள் ராமநாதபுரத்திற்குக் கொஞ்சம்கூட தண்ணீர் கொடுக்காது தாங்களே எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்றைக்கு வைகை அணைக்கட்டு திட்டம் ஒன்று வரப்போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்ன ஸ்பத்தில் வரப்போகிறது என்ற விஷயம் இன்னும் பூர்ணமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் கடைசி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பாக அந்தந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள மக்களின் அபிப்பிராயங்களும் கேட்கப்பட வேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள குளம், குட்டைகள், கண்மாய்கள் போன்றவைகளில் தண்ணீர் நிரப்பிக்கொண்டு பாக்கித் தண்ணீர் இருந்தால், மிஞ்சும் தண்ணீரை எல்லாம் மதுரைவாசிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ நாங்கள் தயார். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படாமல் வேறு ஜில்லாவாசிகளுக்கு இந்தச் சர்க்கார் வசதி செய்துகொடுத்துவிட முயற்சிக்கும்போது அவைகளை நாங்கள் சுமமா பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அதனால் பெரிய போராட்டங்கள் நடந்தாலும் நடக்கும். ரத்தக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் அதில் விறந்த யில்லை. புதியதாகக் கொண்டுவரப்போகின்ற வைகைத் திட்டம் எந்த முறையில் வரப்போகின்றது. அதனால் எந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றெல்லாம் விவரமாக அறிவிக்கப்படவில்லை. சீக்கிரமே அவைகளை யெல்லாம் அறிவிக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களின் எதிர்ப்புகளையும், ஆட்சேப சமாதானங்களையும் மனதில் வாங்கிக் கொண்டு கடைசியாக நியாயமான ஒரு முடிவுக்குச் சர்க்கார் சமீபத்தில் வந்தாகவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாங்களே வாழ வேண்டும், மற்றவர்கள் வாழக்கூடாது என்ற குறுகிய நோக்கம் கொண்டவர்கள் அல்ல இராமநாதபுரம் ஜில்லாவாசிகள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லா மக்களைச் சுரண்டி, தரித்திரர்களாக்கி, பரிதாபிக்கும் நிலைமையில், எங்கள் ஜில்லாவின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு போவதைத் தடுக்கமாட்டாத கோழைகளாக வாழ்வது நியாயமுமல்ல; நீதியுமாகாது. வைகை திட்டத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற திருமங்கலம் வாசிகள் செளக்கிய மடைவதை யாரும் தடுக்கவில்லை, தடுக்கமாட்டோம். பாதிக்கப்பட்ட அந்தப் பகுதி வளம்பெறுவதை அவர்கள் பெயரைச்சொல்லி வரவேற்கிறேன். பெரியகுளம், சோழவந்தான், மதுரை தாலுகாவில் உள்ள நிலப் பிரபுக்கள் வக்கீல் கூட்டங்கள் பழைய ஜஸ்டிசு கட்சித் தலைவர்கள் வைகைத் தண்ணீரை மீண்டும் சுரண்டக்கூடாது; இதைச் சர்க்கார் கண்காணிக்கவேண்டும். ஆதியிலேயே முல்லையாறு, வைகையின் தண்ணீரோடு கலந்தது, பாஸ்கர சேதுபதி அவர்கள் வழக்குத் தொடராத காரணத்தால்தானே தவிர வேறெல்ல. இன்னும் அம்மாதிரி காரியங்களில் சுரண்டல் முறைகளை நடத்த சர்க்கார் இந்தரக் கூடாது என்பது தெளிவாக்கப்படவேண்டும்.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar]

[23rd March 1954]

“மதுரை, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் படவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வரிப் பளுவை குறைக்க இந்தச் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அங்கேயுள்ள பந்தநல்லூர் கால், நாராயணக்காவேரி, பரணைக்கால்களைச் செப்பனிட முன்வரவேண்டும். அதை யெல்லாம் செய்யாது மேலும், மேலும் நாங்கள் வரி வாங்கத்தான் வாங்குவோம் என்றால், தரிசு நிலங்களுக்கு யார் இப்பொழுது வரி கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்களோ, அந்தச் சமுசாரிகளினமீதே இன்னும் உப வரியையும் விதிப்போம் என்றால் நாளைக்கு அடியேன் வரிகொடா இயக்கத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது. ஆகவே எங்களுடைய பொறுமையை இன்னமும் சோதித்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள். 1954-ம் ஆண்டிலே தேசியவாதியாகிய எனது தலைமையில் ராமநாதபுரம் ஜில்லா மக்கள் வரிகொடா இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமையை உண்டுபண்ணிக் கொடுக்காதீர்கள் என்று சர்க்காரை மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொண்டு எங்களுடைய கோரிக்கைகளை, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வழக்கமாகச் சொல்லும் குறைபாடுகள்தான் என்று கருதிவிடாமல் எங்களுடைய கோரிக்கைகளை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வழக்கமாகச் செய்யும் வீண் பய முறுத்தல் என்று கருதிவிடாமல் நியாயத்தை, நேர்மையை, சத்தியத்தை நிலைநாட்ட நீங்கள் முன்வராவிடால், நாளைக்கு இந்தச் சர்க்காரையே அழிக்கக்கூடிய கிளர்ச்சி நாட்டில் ஏற்படப் போகின்றது. அதற்கு அடியேன் தான் தலைமை வகிப்பேன் என்பதையும் முன் எச்சரிக்கையாகச் சொல்லி விட்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I have to make an announcement to the House. The House will sit till 6-30 p.m. to-day and the Hon. Minister will be called to reply at 6 p.m.”

4-10
p.m.

* SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU :—

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லா நிலைமையைப்பற்றி பல தடவை சகோதர அங்கத்தினர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது எனக்குமுன் பேசிய கனம் நண்பர் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் அங்கு செய்யவேண்டிய சில வேலைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இயற்கையிலேயே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கான அணைக் கட்டுகள் இல்லை. இன்னும் புதிய பாசன வசதிகள் அமைப்பதற்கான செளகரியங்கள் பல அங்கு இருக்கின்றன. அவ்விதம் அங்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட புதிய கண்மாய்களை அமைத்து இன்னும் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரான நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அமோக உணவு உற்பத்தி திட்டத்தின்கீழ் இன்னும் பல கண்மாய்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு செளகரியங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர், அருப்புக்கோட்டை தாலுகாக்களில் பல திட்டங்களை இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்வதென்ற யோசனை ஏற்கனவே இருந்து வருகிறது. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கட்டப்படும் ஜில்லா நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அதன்பேரில் அதிகாரிகளும் அது சம்பந்தப்பட்ட இஞ்சினியர்களும் அந்த இடங்களுக்குப் போய் இந்தத் திட்டங்களை எடுத்துச் செய்வதற்கு வசதி இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து, ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார்கள்; என்றாலும்கூட சென்ற வருஷத்தில் மத்திய அரசாங்கம் உதவித் தொகையை கொடுக்க மறுத்து விட்டதன் காரணமாக அவ்வேலைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. இந்த வருஷத்தில் அவ்வுதவி கிடைத்திருக்கிறது என்றும், அதனால் ஒரு சில வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் நான் அறிகிறேன். என்று லும் இவ்வளவு காலத்திற்குள் இவ்வளவு ஏக்கரான நிலங்களை எடுத்துப் பாசன வசதி அளித்து அதற்கு இவ்வளவு செலவாகும் என்று ஒரு எஸ்டிமேட் தயார் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் சாங்ஷன் ஆகும் தருவாயில் பரிசீலித்து வைத்து இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை சீக்கிரமாக எடுத்து நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்று அவசியமாகும். அந்த மாதிரியான

23rd March 1954] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

திட்டங்களுக்கு முதல் சலுகை அளித்து அந்த வேலைகளை முதலில் எடுத்துக் கொள்வது அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் வரை செலவழிப்பது என்ற ஒரு நியதியை வைத்துவந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் தெரிவிக்கும் அந்தத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டு அந்த அளவிற்கு சாங்ஷன் செய்து அது சர்க்காருடைய நியதி அளவிற்குள் வருவதாக இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தலாம். அந்த நிலைமையில் இப்பொழுது குறிப்பாக சாத்தூர் தாலுகாவில் வெற்றிலையூணி, புல்வாய்ப்பட்டி போன்ற சில புதிய ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் சாகுபட்டிக் வரக்கூடியதாக இருக்கின்றன. புதிய கண்மாய்களை அமைக்கவும் சாத்தியம் இருக்கிறது. இதுபோன்ற மற்ற தாலுகாகளிலும் இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் வைகை நதி தவிர இன்னும் சில சிறு நதிகளும் இருக்கின்றன. அச்சிறு நதிகளிலிருந்து அருப்புக்கோட்டை தாலுகா முதலிய இடங்களில் அநேகம் வாய்க்கால்களை அமைத்துக்கொண்டு பல குளங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொள்ளலாம். அதன்படி பாசன வசதி செய்து கொள்ளலாம் என்றும் ஏற்கனவே நாங்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கூடும் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் கூறி இருக்கிறோம். அவைகளைப்பற்றி ஸ்தல அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட புதிய வேலைகளை எடுத்துச் செய்வதுதான் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். அங்கு மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான சிறிய கண்மாய்களும் பெரிய கண்மாய்களும் இருக்கின்றன. இந்தக் கண்மாய்களைக் கொண்டே அங்கு சிறந்த பாசன வசதிகளை அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அவ்வித ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்றால் அதற்கு இந்தக் கால்வாய்களை வெட்டுவதுதான் நல்லது. அந்த விதத்தில் கால்வாய்களை வெட்டிக் கொடுத்தால் வைகை ஆறு போகாத இடங்களுக்கு இந்தக் கால்வாய்களைக் கொண்டு பாசன வசதி செய்துகொள்ளலாம். இப்பொழுது வைகை நதியிலிருந்து தண்ணீர் போகும் அநேக கால்வாய்கள் மணல் மேடிட்டு தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. அதனால் அவைகளின் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுபோவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. வைகையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுபோகும்போதெல்லாம் அதை வெட்டுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆட்கள் தேவையாயிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தக் கால்வாய்களை வெட்டுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்தந்த இடங்களில் குவிந்து இருக்கும் மணலை எடுத்து விட்டால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கலாம். மற்றும் வைகை நதியில் அங்கங்கே தடுப்பு அணைகளை அமைத்து கட்டம் கட்டிக்கொடுத்தால் தண்ணீரைக் கண்மாய்களுக்குக் கொண்டு போவதற்கு சளகரயமாக இருக்கும். அதனால் அங்கங்கு சிறிய தடுப்புச் சுவர்களைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சென்ற சில வருஷங்களாக அங்கு மழை இல்லாமல் இருந்ததனால் ஆயிரக்கணக்கான கண்மாய்கள் இருந்தும் கூட ராயலசீமையைப் போல் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சென்ற வருஷம் ஏதோ சில இடங்களில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்றாலும் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் மழை அவ்வளவாகப் பெய்யவில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தது. அதனால் மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார். பிறகட்சி ஆட்சி வந்தால் நிச்சயமாக மழை பெய்யும் என்று நம்பிக்கையாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படி சொல்லுகிறவர்கள் என்ன ஹிச்சந்தரர்களா? காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு என்று மழை பெய்யாவிட்டாலும் கூட அவர்களுக்காவது மழை பெய்யக்கூடாதா? “நல்லோர் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை” என்று சொல்வதைப் போல் அவர்களுக்காவது மழை பெய்திருக்கக்கூடாதா. அதைக் கொண்டு மற்றவர்களும் சுபிட்சமாக வாழலாமே. : எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினருடைய கருத்தின்படி நாங்கள் பாலிகளாயிருந்தாலும் அவர்கள் நல்லவர்களா இருந்தால் அவர்களை உத்தேசித்தாவது மழை பெய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை எனவே வாங்கு வந்தபடியெல்லாம் பேசுவது நல்லது அல்ல. ஆதி

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [23rd March 1954]

காலத்தில் நல்ல அரசாட்சி நடந்த காலத்திலும் இந்த மாதிரியான பஞ்சம் வந்ததைப் பற்றி நாம் கேள்விப்படுவது இல்லையா? இதை நாம் சரித்திரம் மூலமாக காண்கிறோம். ஆகவே காங்கிரஸ் பதவிக்கு வந்த தனால்தான் மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை.

“மழை இல்லாத காரணத்தால் சென்ற ஐந்து ஆறு வருஷங்களாக ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் அல்லல் இருந்தது. இப்பொழுது ஒருவாறு அது நீங்கி இருக்கிறது.

“ஆகவே அங்கு புதிய வேலைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. பல தாலுகாக்களில் பெரிய பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு அவைகளை மராமத்து செய்து வந்தால் அதிகப்படியான பாசன வசதி செய்துகொள்ளலாம் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“இப்பொழுது சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீர்வளமும் செழிப்பாகவும் இருக்கக்கூடிய இடத்தை தான் இந்த திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதாக தெரிகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் முதுகனத் தூர் தாலுகாவை இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருஷ பட்ஜெட் விவாதத்திலும் இதுபற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த இடங்கள் பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவ்வளவும் மானம் பார்த்த பூமி. அந்த இடங்களில் மகசூல் என்பதை மழை பெய்ததால் பார்த்தால் அந்த இடங்களை இந்த திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டால் அந்தப் பிரதேசங்களை முன்னாக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. அப்படிக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். எந்தப்பலனைக்கருதி இந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறோமோ அந்தப் பலனை இந்த இடத்தில் அடையலாம். ஆகவே இனி யாவது ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் தகுந்த இடத்தைத் தேர்ந்து எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் தேர்ந்தெடுத்து அங்கு பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதைப் பற்றியும் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தரம் நடைபெறும் நீர்பாசன மகா நாட்டில் சொல்லி வரப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய விவரங்களையும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய ரிக்கார்டுகள் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் இருக்கின்றன. உணவு உற்பத்தி இஞ்சினியர் சில திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து வைத்துக்கொண்டு தயாராக இருக்கிறார். அதனால் அந்த வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும்.

“Minor Irrigation திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் எவ்வளவோ வேலைகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நீர்பாசன மகாநாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப அவைகளைப்பற்றி சொல்லவேண்டியது இல்லை.

(At this stage, the Speaker resumed the Chair.)

“சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ராமனாதபுரம் ஜில்லா ஜமீன் பிரதேசங்களில் நூற்றுக்கணக்கான ஏரிகளில் மராமத்து வேலைகள் நடைபெற்றன. மேலும் அங்குள்ள சிறு சிறு கண்மாய்களை எடுத்துக்கொண்டு மராமத்து செய்துவந்தால் அவைகளை நல்ல பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். அவைகளையெல்லாம் எடுத்து மராமத்து செய்துவந்தால் அந்த ஜில்லாவை ஒரு செழிப்புள்ள ஜில்லாவாக ஆக்கிவிடலாம். இவைகளையெல்லாம் மராமத்து செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசுகிறபோது இந்த மாகாணத்தில் இருக்கும் நீர்ப்பாசன நிலைகளைப்பற்றி சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இந்த மான்யத்தின் மீது பேசிய சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும் சரி, மற்றவர்களும் சரி பாசன வசதிகளில் உள்ள

23rd March 1954] [Sri V. Madanagopal]

குறைபாட்டையும், சீர்கேடுகளையும் விளக்கி கூறியுள்ளார்கள். இவ்விதம் குறைகளை எடுத்து சொன்னால் சர்க்கார் கொள்கைபற்றி விமர்சனம் செய்தால் மதிப்பிற்குரிய மந்திரிகளின் மனம் வேதனைப்படும். முக வாட்டமடைகிறார்கள். இதனால் நாம் சொல்லவேண்டிய உண்மைகளை சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.”

“குறிப்பாக நீர்ப்பாசன நிலைகளைப்பற்றியவரை தமிழ் நாட்டிலே பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்வதற்கான சூழ்நிலை கிடையாது. தமிழ் நாட்டில் கணக்கற்ற சின்னஞ் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. சென்ற 5, 6 ஆண்டுகளாக மழை பெய்யாததினால் ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் பூமியே மிக வரண்டு இருந்தது. அப்படிப் பெய்யும் மழையும் தேக்குவதற்கு வசதியில்லாமல் வீணாகப் போய்விடுகின்றது. கண்மாய்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீவிரமாக வளர்ந்தோங்கி வருவதற்கு நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் சர்க்கார் அனுசரிக்கும் கொள்கையை ஒரு காரணமாக உள்ளது. சென்னை போன்ற நகரத்திற்கு கரண்டு கட் அல்லது தர்மல் ஸ்டேஷன் சீர்குலைவு ஏற்பட்டால் எந்த அளவிற்கு நகரத்தின் வாழ்வு பாதிக்கபடுமோ அதேபோன்று கிராமங்களில் உள்ள கண்மாய்களில் நீர் நிரம்பாவிட்டால் கிராமத்தின் வாழ்வு பாதிக்கப்படுகிறது. கண்மாய்கள் பெருக்காவிட்டால் சுற்றியுள்ள கேணிகளில் நீர் வறண்டு விடுகிறது. இதனால் நஞ்சையும், புஞ்சை தோட்டமும் பயிரிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கிறது. வெகு ஜனம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டு, கிராமப் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்து நிரந்தரப் புஞ்சு நிலைகளை சிருஷ்டிக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் உள்ள திண்டுக்கல், பழனி தாலுகாவில் புஞ்சு நிலை ஏற்பட்டதற்கு காரணம் இதுவே. இந்நிலையை தவிர்க்க புஞ்சை பிரதேசத்தின் விவசாயத்திற்கும், அஸ்திவாரமாக விளங்கும் சிறு சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகள் தாமதமின்றி பழுது பார்க்கப்படவேண்டும். விஸ்தரிக்கவேண்டும். மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் கண்மாய்கள் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஏரி, குளங்களின், கரைகள் உடைந்து தூர்ந்து போகும் நிலையில் இருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளாக மழையில்லாததினால் ஏற்கனவே வறண்டிருந்த இடத்தில் மழை பெய்தும்கூட தண்ணீர் நிலைக்கவில்லை. இந்த இடங்களில் மராமத்து வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஓரளவு கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கலாம். மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி முதலிய பிரதேசங்களில் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் பெருவாரியாக விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேலையில்லாது மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு ரோடு போடுதல், குளங்கள் ரிபேர் செய்தல் முதலிய மராமத்து வேலைகள் சர்க்கார் ஆரம்பிப்பதின் மூலம் வேலை கொடுக்க முடியும். இப்பிரதேசத்தில் வறட்சி நிலையை போக்கி நிரந்தர விவசாயத்திற்கு வழியேற்படும். மதுரை ஜில்லா, திண்டுக்கல் தாலுகாவில் உள்ள முக்கிய ஆறுகிய குடவனற்றில் ஓடும் தண்ணீர் மேற்படி தாலுகாவிற்கு 5 பர்செண்ட் விகிதம்கூட பயன் படுத்தப்படாமல் 50 மைலுக்கப்பால் உள்ள காவேரியில் போய் விழுகிறது. இந்த ஆற்றை மேற்படி தாலுக்காவில் உள்ள வேடசந்தூருக்குத் தெற்கே லக்ஷ்மணம் பட்டிக்கு அருகில் அணைக்கெக் கட்டினால் மேற்படி திண்டுக்கல் தாலுகாவை சேர்ந்த வேடசந்தூர் பாளையம் இரண்டு பிற்காவில் உள்ள கடுமையான வரட்சி நிலையை போக்க முடியும். இது போன்று வேறு பல திட்டங்களையும் திறைவேற்ற முடியும். திண்டுக்கல் தாலுக்கா ஏரியோடு பிரீகாவில் உள்ள வல்லகொண்டசமுத்திரம் என்ற குளத்தின் வாய்க்கால் 52 வருட புயலோடு பெய்த மழையால் உடைந்து விட்டது. இதனால் மேற்படி வல்லகொண்டசமுத்திரம் அதை சார்ந்துள்ள சுமார் 15 சிறு குளங்களும் மழை பெய்து ஆற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் குளங்கள் பெருகுவதற்கு வழியின்றி கிடக்கிறது. இதனால் ஏரியோடு பிரீக்காவும் வேடசந்தூர் பிரீக்காவின் ஒரு பகுதியும் பாதிக்கபட்டுள்ளது. இவை உடனடியாக மராமத்து செய்யப்படவேண்டும்.

“ஜமீன் பிரதேசத்தில் உள்ள பெரும்பாலான குளங்கள் பல வருடங்களாக மராமத்து செய்யப்படாமல் பூரணமாக சீர்குலைந்துள்ளது. சில

[Sri V. Madanagopal] [23rd March 1954]

குளங்கள் இருந்த இடமே தெரியாமல் மறைந்து விட்டது. குளத்தின் உள்வாய் நிலங்கள் புஞ்சைக் காடுகளாக மாறியிருக்கின்றது. பலருக்கு பட்டா செய்தும் கிறையத்திற்கு விற்பனையாகியும் உள்ளது. ஜமீன்களை சர்க்கார் மேற்கொள்ளும்பொழுது மேற்படி குளங்கள் பழுது பார்க்கப்படவேண்டும். குளத்தின் உள்வாயில் (நீர்ப் பிடிப்பில்) நிலம் கிறையத்திற்கு வாங்கியிருந்தால் அந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து மேற்படி நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டும்.

“ஆகவே, தமிழ் நாடு முழுவதும் புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் உள்ள கிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளை பழுதுபார்ப்பதையும் புதிய பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்துவதையும் 5 ஆண்டு திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மேற்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலமாக கிராமப்புறத்தில் பரவியுள்ள வேலைல்லாத தண்டாட்டத்தை தவிர்க்க முடியும். நிரந்தர விவசாயத்திற்கும் உற்பத்தி பெருக்குக்கும் வழி செய்ய முடியுமென கூறிக்கொண்டு எனது பேச்சை நிறுத்திக்கொள்கின்றேன்.”

4-30
p.m.

* SRI P. URKAVALAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப் பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் உணவு பற்றுக்குறை நீங்க வேண்டுமானால் எங்கும் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்கவேண்டும். நாட்டில் வேறு பல பிரச்சனைகள் இருந்தபோதிலும் கூட நீர்ப்பாசன சம்பந்தமான காரியங்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் காட்ட வேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் நம் நாட்டில் பஞ்சம் பறந்தோடிவிடும். எனது தொகுதியாகிய சங்கரன்கோவில் தாலுகா, சதா பஞ்சப்பிரதேசமாக இருந்து வருகிறது. அதை நிவர்த்திக்க ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அந்தக் காரியத்தை கடந்த பல வருஷங்களாக அங்குள்ள மக்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அழுத்தம் திருத்தமாக வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கீரியார் திட்டம், கீரியார் திட்டம் என்று கொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு வருட காலமாக நானும் வற்புறுத்திக் கொண்டதானிருக்கிறேன். எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. உடனே கீரியார் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வந்து, அங்கு வாழும் மக்களின் பஞ்சத்தையும், பசியையும், பட்டினியையும் போக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“செனப்பகவல்லி அணைத்திட்டத்தின் வேலையையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்குமாறும், கரிவலம் வந்த நல்லூர் பெரிய குளம், வீரபராக் கிராமன் குளம் ஆகிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைப் பரிசீலிக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வயலிலையடிப்பெட்டி பழைய குளத்தைப் புதுப்பிக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் எங்கள் தாலுக்காவில் உள்ள குளங்களை யெல்லாம் மராமத்து செய்யுமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தக் காரியத்தைச் சட்ட சபையில் பேசினாலும், அதை உடனடியாக செய்வதாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் தொகுதியில் நாங்கள் சொல்வதைக் கவனிக்க வில்லை என்பது மாதிரிம் அல்ல. உதாரணமாக நெல்லைத் தாலுக்காவில் மானூர் குளத்துக்குத் தாம்பிரபரணி நதியிலிருந்து தண்ணீர்வர ஒரு கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென்றும், கங்கைகொண்டான் குளத்துக்கு ராமையன்பட்டியிலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென்றும், இதற்கெல்லாம் செலவு அதிகமாகாவிட்டாலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரார் நிலங்கள் நஞ்சை சாகுபடியாவதோடு அங்குள்ள மக்களின் பஞ்சமும், பசியும் பறந்தோடுமென்று கடந்த இரண்டு வருடகாலங்களாக ஸ்ரீ ஆர். எஸ். ஆறு முகம் அவர்கள் வற்புறுத்தித்தான் வருகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மேல்சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-35
p.m.

* SRI R. RANGASWAMI GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்மீது கொண்டு வரப்படிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனது ஜில்லாவில் மேட்டூர் ரிசர்வாயரிலிருந்து மேட்டூர் வாய்க்கால் வெட்டப்

23rd March 1954]

[Sri R. Rangaswami Gounder]

போகிறார்கள். அது ஏற்கனவே போட்ட திட்டப்படி திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் தாலுக்கா நீர்ப்பாசனத்துக்காக வெட்டப்பட இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது பணமில்லாத காரணத்திலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ அது திருச்செங்கோடுக்கு மட்டும் வெட்டப்படப் போவதாகவும் நாமக்கல்லுக்கு விஸ்தரிக்கப்படாதென்றும் தெரியவருகிறது. அப்படிச் செய்யாமல் அந்தத் திட்டத்தை நாமக்கல்லுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய பணம் ஜனங்களுடமிருந்து வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யமுடியுமென்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“காவேரியிலிருந்து ராஜ வாய்க்கால் என்று ஒரு வாய்க்கால் பிரிகிறது. 1949-ம் ஆண்டு வரை சொரம்புலில் தண்ணீர் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு **Bed regulator** மூலம் அந்த வாய்க்காலுக்கு தண்ணீர் **supply** செய்யப்படுகிறது. **Bed regulator** வந்த பின் அதிக விஸ்தீரணமுள்ள நிலங்கள் சாகுபடி செய்யலாமென்று இஞ்சினீயர் சொல்லியதால் அதைக் கட்டினார்கள். சேலம் ஜில்லா நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் 500 ஏக்கரா நிலங்கள் அதிகமாகச் சாகுபடி செய்யலாமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது தண்டோரா மூலம் குடிகளுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. சில பேர்கள் ஏற்றத்தின் மூலமும் சில பேர்கள் என்ஜின்கள் மூலமும் தண்ணீர் இறைக்க விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள். ஆனால் ஏற்றத்தின் மூலம் தான் இறைக்க அனுமதி கொடுக்க முடியுமென்றும் என்ஜின் மூலம் இறைக்க அனுமதி கொடுக்க முடியாதென்றும் அதிகாரிகள் முன்னாலேயே சொல்லி இருந்தால் குடிகள் அதிகப் பணத்தை செலவு செய்யாமலிருந்திருப்பார்கள். குடிகளுடைய மனுக்கள் **Executive Engineer, Superintending Engineer, Collector** இவர்களால் சிபார்சு செய்யப்பட்டு சில பர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டன. கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நீர்ப்பாசன மந்திரியாக இருக்கும்பொழுது அவருடைய நண்பர் ஒருவர் என்ஜின் மூலம் தண்ணீர் இறைக்கக்கூடாது என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டதின் பேரில் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேராக வந்து பார்க்காமல் இங்கிருந்தே தந்தி மூலம் என்ஜின்கொண்டு தண்ணீர் இறைப்பதை நிறுத்திவைக்க உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். பிறகு மறுபடியும் குடிகள் இங்கு வந்து விண்ணப்பித்துக் கொண்டதின் பேரில் 6 ஏக்கரா வரையில் என்ஜின் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்யலாமென்று 1-6-1951-ல் **Chief Engineer**-ருடன் கலந்து ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தார். பிறகு திரும்பவும் தற்போதிருக்கும் மந்திரி சபை வந்த பிற்பாடு அதே நபர் என்ஜின்கள் மூலம் தண்ணீர் இறைப்பதை ஆட்சேபித்து விண்ணப்பம் செய்தார். இப்படி நீண்டகாலமாக கடிதப்போக்குவரத்து நடந்து கொண்டிருப்பதால் அதிகப்படியான **unauthorized pump set** கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. இப்பொழுது எல்லா **pump set** களும் சேர்த்து 500 ஏக்கராவுக்கு மேல் நீர் பாய்ச்சுவதில்லை. தற்போது வேலை செய்யும் எல்லா என்ஜின்களையும் குறைந்த 5 **horse-power**-ல் இயங்க அனுமதியளிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காரின் கொள்கை ஒரே மாத்திரியாக இருக்கவேண்டும். முதலில் ஒரு கொள்கையை கடைப்பிடித்தால் அதே கொள்கையை கடைசி வரையில் நிறைவேற்றவேண்டும். தண்ணீர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று ஒரு கமிட்டி மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் விஜயம் செய்து அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டிக் கொள்ளுகிறேன். சென்னையில் இருந்து கொண்டு அங்கு தண்ணீர் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பேசிக் கொண்டிருப்பது உசிதமல்ல. பல கட்சிகளின் சார்பாக ஒரு கமிட்டி நியமித்து அந்தக் கமிட்டி நேராக வந்து பார்க்குது ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நன்றாக யிருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கொரம்புவரி என்ற வரி வசூல் செய்து கொண்டு வந்தார்கள் இப்பொழுது **Bed regulator** வந்த பிறகு அதற்காக ஒரு **cess** வசூலிக்கிறார்கள். **Bed regulator** வந்த பிறகும் கொரம்புவரியை தொடர்ந்து வசூல் செய்யக் காரணமென்ன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Rangaswami Gounder]

[23rd March 1954]

“என்னின் மூலம் தண்ணீர் இறைப்பதால் கடைசி கிராமத்தில் நீர் மட்டம் குறைவாக இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் பார்த்திருக்கிறேன். சில அசம்பாவிதமான காலங்களைத் தவிர 365 நாட்களில் 290 நாட்கள் எல்லா பம்பு செட்டுகளும் வேலை செய்தாலும் அதிகமாகத் தண்ணீர் போய்க் கொண்டு தான் இருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லையென்று அங்கு ஒரு சிலர் கூறுவதை வைத்துக்கொண்டு பம்பு செட்டு வைத்துக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க முடியாதென்று சர்க்கார் சொல்லக்கூடாது.

“மிட்டா கிராமங்களிலுள்ள குளங்களை முன்பிருந்த ஜமீன்தார்களும், மிராசதார்களும் செப்பனிடாமல் அப்படியே போட்டு விட்டார்கள். Estate Abolition-க்கு பிறகு சர்க்கார் சில ஏரிகளை பழுது பார்த்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகளுக்காகப் பழுது பாரக்கும் வேலையை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் எப்பொழுது முடியுமென்று தெரியவில்லை. ஆதலால் குளங்களையும் ஏரிகளையும் உடனே மண்ணெடுத்திச் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-40
p.m.

* **SRI A. RAMASAMY THEVAR:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன விஷயமாக எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் வாக்காளர்களிடம் எந்த விதமாக சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள் என்றும் இப்பொழுது எந்த விதமாக நடக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அம்மாதிரியாகத் தான் என் கதையும் இருக்கிறது. நான் திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் தென் தொகுதிக்கு அசெம்பிளி மெம்பராக வந்தும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் பல விஷயங்களைப்பற்றி, விரிவாக பேசினாலும்கூட சர்க்கார் அதை கவனிப்பது இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஹை லெவல் கட்டளை வாய்க்கால் ஒன்றை வெட்டிக்கொண்டு தாயனூர் கிராமம் வரையில் வந்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து தஞ்சை ஜில்லா எல்லை வரையில் சுமார் 7 அல்லது 8 மைல்கள் தூரம் அந்த வாய்க்காலில் வெட்டுவதற்கு அதற்குத் தகுந்த பிளான், எஸ்டிமேட் எல்லாம் போட்டு ரெடியாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த அசெம்பிளியிலும் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாகக் கேட்டதற்கு அதற்குப் பணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் டெக்னிகல் அட்வைஸ் சொல்லக்கூடியவன் நான் அல்ல. அதைப்பற்றி வாக்காளர்களிடத்தில் என்னசொல்வது என்பதும் தெரியவில்லை. அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு நேரடியாக வந்து அதைப் பார்வையிடும்படியாகக் கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களை நான் பல தடவைகளில் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவரும் வருவதாக மனப்பூர்வமான வாக்கும்கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது இந்த வரவு செலவு திட்டக் கூட்டம் முடிந்தவுடன் அங்கு அவர் நேரடியாக வந்து பார்ப்பதாகவும் சொல்லி இருக்கிறார். அங்கு முக்குலத்தோர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள் அவர்கள் ரொம்பவும் ஏழைகளாகவும் கஷ்டத்துடனும் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி மந்திரி அவர்களுக்குத் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றிவிட்டால் அவர்கள் தங்களுடைய வறுமையைப் போக்கிக் கொண்டு செழிப்பாக இருப்பார்கள்.

“இரண்டாவதாக, அந்தப் பிரதேசங்களைப் பார்க்கும்போது கிழக்கு இந்திய கம்பெனி காலத்தில் ஏற்பட்ட குளங்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தனவோ அதே நிலைமையில்தான் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இன்னும் பழுது பார்க்கப்படாமல் அப்படியே தான் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கொடுத்தாலும் அந்தக் குளங்கள் மேய்டு இருப்பதனால் விவசாயத்திற்கு லாயக்கு இல்லாமல் போய்விட்டன. இந்த விஷயத்தில் முக்கியமாக மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் மந்திரி அவர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் உண்டு. இதைப்பற்றி எல்லாம் அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும், அதற்குப்

23rd March 1954] [Sri A. Ramasamy Thevar]

போதுமான வசதியும் அங்கு இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்தக் குளங்களை வந்து பார்த்து அவைகளுக்கு தூர் எடுத்து விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளவைகளாக வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம்.

“மூன்றாவதாக அந்த இடங்களில் மற்றும் பொதுவாக கிராமங்களில் மின்சார வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் விவசாயத்திற்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கூட அந்த வகையில் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டும் வருகிறார். அதனால் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொண்டுவர வேண்டியது அவருடைய கடமை. ஆகையினால் இம்மாதிரி ஏழை மக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய புண்ணியமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய விண்ணப்பம். இந்த விண்ணப்பத்தை அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக (ஒரே சிரிப்பு) எனக்கு இடம் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர் ஒரு வழக்கு அறிஞர். “இரண்டாவதாக” என்று சொல்வதற்காக அவர் சிரிக்கிறார். ஏன் என்று எனக்கு புரியவில்லை. இருந்த போதிலும் தஞ்சை ஜில்லா பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில்

MR. SPEAKER:—“நீங்கள், மூன்றாவதாக, என்று சொல்லிவிட்டு “இரண்டாவதாக” என்று மறுபடி சொல்லுவதால் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். நீங்கள் கடைசியாக என்று சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் பேசினால் அப்படி சிரிக்க மாட்டார்கள். கடைசியாக, கடைசியாக என்று பல தடவைகளில் சொன்னால் ஒருவரும் சிரிக்கமாட்டார்கள்.”

* **SRI A. RAMASAMY THEVAR:—**“நான் முனிசிபல் சேர்மனாக இருப்பதால் கடைசியாக, கடைசியாக என்று சொல்லிச்சொல்லி பழகி விட்டதால் இப்படி நான் சொல்லுகிறேன். அவ்விதம் சொல்லுவதற்கு அர்த்தம் இல்லை. முதலாவதாக, இரண்டாவதாக, மூன்றாவதாக என்று சொன்னால் அவைகளுக்கும் அர்த்தம் கிடையாது. அதை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

“பட்டுக்கோட்டை தாலுகா சி. எம். பி. எரியாவில் மேட்டூர் வாய்க்கால் ‘டெயில் எண்டில்’ தண்ணீர் குறைவாக வருகிறது. இதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது முக்கியமான விஷயம் என்பதனால் இதை மந்திரி அவர்கள் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது மேட்டூர் தேக்கத்தில் 120 அடி தண்ணீர் இருந்தும் கூட என்ன காரணத்தாலோ அங்கு ‘டெயில் எண்டுக்கு’ தண்ணீர் பாயவில்லை. இதைப்பற்றி தயவு செய்து அந்த இலாகா அதிகாரிகளுக்கு கட்டளை இட்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஓர்த்தண்டு தாலுகாவில் மின்சார வசதி இருந்தால் அங்கு மின்சார சப்ளை செய்வதற்கும் அதனால் விவசாயத்திற்கு வசதி செய்து கொள்வதற்கும் லாயக்காக இருக்கும். இதை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு ஆவன செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பட்டுக்கோட்டையிலுள்ள காட்டாறு தண்ணீர் அதிகமாக வந்து வீணாகப் போகிறது. அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி விவசாயத்திற்கு லாயக்காகச் செய்யும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“முடிவாக திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரன்கோயில் தாலுகாவில் கிரியார் திட்டம் இருக்கிறது. அதை தக்க பரிசீலனை செய்து விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். கனம் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி சொல்லச் சொல்லுகிறார். அவர் என்னைக் கேட்கிறார் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவைப்பற்றி நான் ஏன் பேசவேண்டும் என்று. நான் அதில் ஏன் அவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பது அவருக்கே தெரியும். ஏன் பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவைப்பற்றி

[Sri A. Ramasamy Thevar] [23rd March 1954]

பேசுகிறேன் என்றால் இந்த ஏழைக்கு அங்கு கொஞ்சம் பூமி இருக்கிறது. அது எனக்கு சொந்தம். “தனக்கு மிஞ்சி தான் தான தருமம்” என்று பெரியவர்கள் சொல்லுவார்கள். அதைப் போலவே பொது விஷயங்களைப்பற்றி அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளும்போது சொந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். சில மனிதர்கள் ரகசியமாக கவனிப்பார்கள். ஆனால் நான் பகிரங்கமாக அதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன். அதுதான் வித்தியாசம். அங்கு எனக்கு interest இருக்கிறது, அதனால் தான் அதைப்பற்றி பேசுவற்கும் முன் வந்திருக்கிறேன்.

“ஆகையினால் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் கண்டிப்பாக தாயனூர் பிரதேசத்திற்கு விஜயம் செய்து பார்வை இட வேண்டும். அங்குள்ள கட்டளை வாய்க்கால் வேலைக்குப் பளான், என்டிமேட் எல்லாம் தயாராக இருக்கின்றன. கண்டிப்பாக அந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்த மாத கடைசியில் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்து பார்வையிட்டு அந்த மக்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்றும், சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் மிகவும் வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொண்டு இது துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

4-47
p.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir. Of the total area comprising the State, only between 40 and 43 per cent is under cultivation. It is estimated that excluding lands which are unfit for cultivation and current fallows, about 25 per cent of the land is cultivable waste which may be brought under plough by human effort. Moreover, Sir, even the lands which are under cultivation do not give us unfailing crops, because we have to depend on the frowns and favours of Nature. Therefore, we cannot over-estimate or exaggerate the importance of irrigation. Again, the Hon. Minister for Public Works reminded us that our food position had worsened since the separation of Andhra. This point, that is, our food deficit is an important ingredient that ought to go into the Government policy vis-a-vis irrigation, because, as the Hon. Minister has stated we cannot spend crores and crores without any return. But at the same time, we cannot lay down any hard and fast rule—especially under the present circumstances when we are a deficit State—that we would invest money on irrigation only if it returns a particular per cent or income.

“ Sir, whenever the question of feeding Malabar comes before this House, it is stated that the State as a whole incurs a large expenditure on account of that district, and one day the Hon. the Finance Minister told us that that amount would go to the tune of a crore of rupees. Sir, such things are inevitable. But what I want to impress upon the Hon. Minister for Public Works is that in dealing with irrigation projects and more especially in relation to Malabar, the food production value also must be considered. We had to incur a debt of about 20 million sterling, I believe, for the rotten wheat imported from the United States of America. Therefore, instead of our spending annually one crore to feed Malabar by importing food stuffs from other States or from outside the country, a prudent Government should see that without any straight-cut or rigid consideration of return, how it can at best reduce the import or the food deficit of that district. Apart from

23rd March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

the recurring drain on the resources of the State, if at a critical stage we are depending on imports from outside countries or even outside States, that will not be good for us. Therefore I would request him to consider proposals and projects, specially with an eye on this food value of the scheme. We have been spending colossal sums on Grow More Food schemes. If I remember aright, the Central Government in one year spent about Rs. 13 crores since 1946 and even this State, I think has spent about Rs. 2 crores. Further, while I press my demand for an expenditure on Grow More Food Campaign, it is the duty of the Government to see that every pie spent on this, as in all other departments, is utilized properly and is not wasted. I am saying this, because nobody is satisfied with the amounts that have been spent on Grow More Food campaign. Such a high authority as the Reserve Bank of India has stated that the Grow More Food campaign has been a failure and the Indian Council of Agricultural Research who visited this State also and conducted a sample survey of the wells that have been constructed under the campaign, remarked that six out of every hundred wells that have been sunk are misfits. With our slender resources, we cannot spend money or waste money like that. Therefore we must see that while we spend amply on irrigation projects, every pie must be properly spent.

“ Then, Sir, when I speak of my district, it will be easy to speak in connection with irrigation, because till very lately when water for 5,000 acres was given from the Malampuzha Project, not an inch of land in our district was under irrigation. I hope that this is the beginning of the irrigation era in our district. Our irrigation demands must be considered with reference to the particular aspects or features of the district. Of the Malabar taluks, Palghat, Walluvanad and Ernad are the main paddy growing taluks. We can understand irrigation in its usual sense, because it means giving them water for the land. But if we go to Ponnani or other low-lying areas of the district, irrigation in those areas means not giving water, but pumping out water from lands, because, in Ponnani area and the coastal regions, the backwaters inundate the lands and what is called Punjakole cultivation is going on there. It means that during the summer season, the water is pumped out and then seedlings are planted. Now this process is done by private individuals and a few people have installed pumpsets. But the cost is arbitrary and exorbitant and therefore the cultivators are helpless. I therefore request the Government to examine and decide as to how far pumpsets could be utilized with the aid of electricity for this purpose, so that the tenants may get a reasonable return for their efforts and money. Now they have entirely to depend on these private owners of pumps as they themselves cannot command or purchase such pumpsets.

“ In certain other areas—the coastal regions—saline water inundates the fields and there irrigation means preventing saline water from entering the fields. This is another aspect as we go to the north. The Kanhirapuzha Project which has been investigated, examined and approved should be taken up soon. These

[Sri M. Narayana Kurup] [23rd March 1954]

will cover a portion of the district. In other places we have to depend on minor irrigation sources such as tanks, small streams and wells. Sir, in ancient times, in fields in Malabar, tanks were found at the most strategical levels and fields used to be watered from these tanks. They were big tanks and owned by Sthanams and either because the families have now disinherited them or because of other cases, they are now in utter disrepair. The pitiable part of this is that all such tanks are unassessed in the Revenue records and therefore even loans cannot be granted to those tenants.

“ Another matter is, there are many private sources of irrigation in Malabar. While stretches of land can be supplied with water from these sources, on account of the ill-feeling of the landlords, they do not allow water to be taken for irrigation. There was some proposal—actually a draft Bill was published—to take over and control private irrigation sources in Malabar. It has not yet been completed. Sir, I submit that this is a matter which the Government should take note of and put into operation at the earliest opportunity possible.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up.”

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் நம் சர்க்கார் கொடுத்து வருகிறது. நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு அவைகள் மிகவும் அவசியம். ஆனால் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களினால், அவைகள் எந்தப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருக்கிறதோ அந்தப் பிரதேச மக்களே அதிகமான நன்மையை அடைய முடியும். அவர்களிடையே சுபீட்ச வாழ்வுக்குத்தான் வழி வகுக்க முடியும். ஆனால், நம் ராஜ்யம் முழுவதிலுமுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலும் அதிக அக்கறை கொடுவது ரொம்பவும் அவசியமாகும். நம் நாட்டில் சில இடங்களில் கிணறுகளின் மூலமாகப் பாசனம் செய்யப்படுகிறது. சில இடங்களில் ஏரிகளின் மூலமாகப் பாசனம் செய்யப்படுகிறது. சில இடங்களில் ஆற்றுப் பாசனமும் இருக்கிறது. பொதுவாக எல்லாப் பிரதேச மக்களும் நன்மை அடையக் கூடிய வகையில் நம் சர்க்கார் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலும் கவனம் செலுத்தினால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் அந்தந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு கொஞ்சம் உதவி செய்தால் போதும். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் சிறுமலை, கன்னிவாடி மலை என்று இரண்டு மலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அநேக நீர்க் கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஜலம் இப்பொழுது லீனாக ஓடிப்போய்விடுகிறது. அந்த நீர்க்கால்வாய்கள் போகிற இடங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்கு அதனால் அதிக நன்மை கிடையாது. சர்க்கார் தங்கள் தொழில் நுட்பன்களை அனுப்பி வைத்து அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து எப்படி சிறு அணை கட்டுவது என்று சொல்லி அனுமதியும் கொடுத்துவிட்டால் போதும். அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் அந்தத் திட்டங்களைக் கட்டிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு கிராமாந்திரங்களிலுள்ள குளங்களுக்கு எந்தக் கால்வாய் மூலம் ஜலம் வரவேண்டுமோ அந்தக் கால்வாய்கள் எல்லாம் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களைச் செப்பனிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக கிணறுகளைப் பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப் பட்டன. தமிழ் நாட்டில் பெரிய ஜீவநதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் தான் நாம் கிணறுகளை அலட்சியம் செய்ய முடியாது. கிணறு

23rd March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

வெட்டுவதற்கு நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் நாம் இரண்டாவது முக்கிய இடம் கொடுக்கவேண்டும். பெரிய தோட்டக் கிணறுகள் வெட்டுவது, நடுத்தரமான கிணறுகள் வெட்டுவதுபோன்ற

SRI S. T. ADITYAN :—“ May I know whether the wells mentioned by the hon. Member comes under ‘ Public Works ’.”

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“ ஏன் ? நான் குடி தண்ணீர் கிணறுகளைப்பற்றி இந்த மானியத்தில் சொல்லவரவில்லை விவசாயத்திற்குப் பெரும்பாலும் கிணறுகளே பல இடங்களில் உபயோகப்படுவதால் நீர்ப்பாசன மானிய விவாதத்தின் கீழ் நான் அந்தக் கிணறுகளைப் பற்றி பேசுகின்றேன். ஆகவே நாம் கிணற்றுப்பாசனத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டும். பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியும், புதுக் கிணறுகளைத் தோண்டியும் விவசாயத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் பலருக்கு இது தெரிந்தது இருக்கலாம். கிராமாந்திரங்களிலுள்ள சிறு சிறு குளங்களில் கொஞ்சம் தண்ணீர் தேங்கி நின்றால் அதனால் பாசனம் செய்ய முடியாது என்று சொன்னாலும்கூட சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள கிணறுகளின் நீர்மட்டம் அதனால் உயர்ந்தே இருக்குமென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே தான் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக அதிகக்கவனம் செலுத்தி, குளங்கள், கிணறுகள் முதலியவைகளை நல்ல முறையில் மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வராமல் கால்வாய்கள் தூர்ந்துபோய் கிடக்கின்றன என்பதை நான் முன்பே சொன்னேன். இந்தக் கால்வாய்களை மராமத்து செய்து குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வந்து தேங்கும்படி செய்தால் தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தால் அதைக் கொண்டு பாசனமும் செய்யமுடியும். குறைவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அக்குளத்தில் தண்ணீர் தேங்கி நின்றாலே பக்கத்திலுள்ள கிணறுகளின் தண்ணீர் மட்டம் உயருமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ என்னுடைய தொகுதி ஜமீன்தாரி பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. சர்க்கார் எல்லா ஜமீன் பிராந்தியங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆனால் இவ்விஷயத்தில் ஏதோ சில தகராறுகள் இருப்பதன் காரணமாக என்னுடைய தொகுதி இன்னமும் பூர்ணமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இருந்தாலும் ஜமீன் பிராந்தியத்திலுள்ள குளங்கள் எல்லாம் ஜமீன்தார்களுக்குச் சொந்தமாகக் கருதக்கூடாது. அவைகள் கிராமங்களின் பொது சொத்து. அவைகளை மராமத்து செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும். அங்குள்ள குளங்கள், கண்மாய்கள், முதலியன மராமத்து செய்யப்படாமலிருக்கின்றன. அவைகளைச் செப்பனிடவதற்கும், சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அதிகமாகச் செய்வதற்கும் இந்தச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமாந்திரங்களிலுள்ள மக்கள் தாங்களே பல சிறிய திட்டங்களைச் செய்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழில் நிபுணர்களின் உதவியையும், கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய அனுமதியையும் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI V. BALAKRISHNAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! நான் இந்த மானியத்தைக் கனலில் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று நினைத்தாலும்கூட நினைவிலும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்ல முன் வரவில்லை. விவசாயம் பெருகுவதற்கு நீர்ப்பாசனம் அதிகம் வேண்டும். ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமசுந்திரன் சொன்னது போல் ஆற்றுப்பாசனம் இருக்கும் இடத்தில் பெரிய திட்டங்கள் போடப்படுகிறது. அவைகளைப் பற்றி சதா இச்சபையில் சொல்லப்படுகிறது. காவேரி, வைகை, பல்லம்பாடி, கீழ்பவானி திட்டங்களைப்பற்றித்தான் அடிக்கடி இச்சபையில் கேட்கிறோம். நீர்ப்பாசனம் இல்லாத வானத்தைப் பார்த்துவாழும் பிரதேச விவசாயிகளின்

[Sri V. Balakrishnan]

[23rd March 1954]

நிலை நாளுக்கு நாள் கீழ்போகிறது. புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் ஜில்லா பெரும் பகுதியில் இந்த விவசாயம் பெயரில் தான் நடக்கிறது. இந்த விவசாயத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

“ எனக்குமுன் பேசியவர் ராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் சொன்னதுபோல் ராமநாதபுரம் வறண்ட பிரதேசம் என்று சொன்னார். அதன் பக்கத்தில் இருக்கும் பிரதேசம் புதுக்கோட்டையாதலால் எனக்கும் ராமநாதபுரத்திலிருக்கும் நீர்ப்பாசன குறைவுகள் புதுக்கோட்டையிலுமுண்டு. புதுக்கோட்டைக்கு இதர இடங்களைப் பார்க்கிலும், நீர்ப்பாசனத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். நான் அதிகப்படியாக செலவு கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்பிரதேச மக்கள் முந்தி இருந்ததைவிட மூன்று நான்கு மடங்கு அதிகமாக வரி கொடுத்தும் கூட விவசாயிகளின் நிலை கொஞ்சம்கூட அபிவிருத்தி யடையவில்லை. வரி கொடுப்பது அதிகப்படியாக உயர்ந்து கொண்டே போகிறதே தவிர, அப்படி அதிகவரி கொடுத்தும் எந்த காரியமும் நடந்தேறியதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாக சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதாவது புதுக்கோட்டையில் இரண்டு மூன்று காட்டாறுகள் ஓடுகின்றன. இதில் வரும் தண்ணீர் கடலில் வீழ்ந்து வீணாகப்போகிறது. இது வீணாகாமல் பல தேக்கங்கள் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்றும் இதனால் விவசாயிகளுக்குப்பெரும்பயன் ஏற்படும் என்றும் ஆண்டு தோறும் திரும்பத் திரும்ப பாடிப்பாடி, கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்டும் கூட ஒரு விதமான முடிவும் காண முடியவில்லை. அக்கினியாறு என்ற ஆற்றில் அணைக் கட்டுவதால் 3,000 ஏக்கரா நஞ்சை நிலங்கள் விவசாயத்திற்குள்ளாகிறது. குறைந்தபட்சம் 30,000 (மூப்பது ஆயிரம்) நெல் மூட்டை விளைவு ஏற்படுகிறது. அணைக்கட்டு கட்டுவதென்று இரண்டு ஆண்டுகளாக அதிகாரிகள் போவது, பரீட்சை செய்வதுமாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் முடிவு செய்து அணைக்கட்டினபாடினில். ஏன் தாமதம்? அடிக்கடி ஜில்லா Engineer டிவிஷன் இன்ஜினியர் இவர்களை மாற்றுவதாலும் சர்க்காருக்கு புதுக்கோட்டை மக்களிடம் கருணை, அன்பு இல்லாததாலும் இவ்விதம் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதன் மூலம் சர்க்கார் பேரில் மக்களுக்கு துவேஷமும், வெறுப்பும் உண்டாகிறது. மக்களின் பிரதி நிதியாகிய நானும் சில சமயங்களில் சர்க்காரை எதிர்க்கவும் நேருகிறது. 30,000 மூட்டை நெல் விளைச்சலினால் விவசாயிகளின் நிலை உயரும் என்று சொல்லத்தேவையில்லை. அப்பகுதி மக்களுக்கு ஒரு சிறிதளவு சுயதேவை பூர்த்தி ஏற்படுகிறது. இந்த அரைகுறையை P.W.D. மந்திரி உள்ளாக்கக் கவனிப்பார்களா. வெள்ளாறு என்ற ஒரு காட்டாற்றில் அணைக்கட்டைப்பற்றி 1952-ம் ஆண்டில் சட்ட சபையில் என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொப் பியதில் மூன்று நான்கு இடங்கள் அணைக்கட்டுவதாகத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டு வருகிறதென்றும் சீக்கிரம் முடிவாகுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. காரணம் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திலிருந்து போடப்பட்ட முதலுக்கு 4½ கூடவட்டி வருமானம் கிடைக்காதென்ற காரணத்திற்காக கைவிடப்பட்டது என்று தெரிகிறது. இந்த நிலையில் தான் புதுக்கோட்டை மக்கள் வாழ்கிறார்கள். சர்க்கார் வட்டிபெற்று மிச்சம் பார்ப்பதற்காக ராஜாங்கம் நடத்துகிறார்கள். P.W.D. மந்திரி வட்டி சிட்டை போட்டுக்கூட்டி பெருக்குவதற்காக மந்திரி பதவி வகிக்கிறார்கள். அவ்விதமா னால் P.W.D. மந்திரி என்ற பெயரை மாற்றி செட்டியார் என்று அழைப்பது பொருத்தமாகும். முன்று, நான்கு மடங்கு வரி அதிகமாக்கக் கட்டுவதைத் தவிர வேறேரு பலனையும் புதுக்கோட்டை மக்கள் இன்னும் அடைய வில்லை. மராமத்து மந்திரி வெல்லாறு அணைத் தேக்கம் விஷயத்தையும் நடைபெறும்படி கவனித்து புதுக்கோட்டை மக்களுக்கு இணைப்பை இன்பமாக இருக்கச் செய்வாரா? இங்கு இருக்கும் ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்கு குளம் மராமத்து வேலைகள் செப்பணிடுவதில்முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டு மென்றிருந்த போதிலும் அவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. எல்லாம் அன் னிய, ஆயக்கட்டுதார் இல்லாத காண்ட்ராக்டர்களுக்கு விடப்படுகிறது. அதி காரிகள் கைலஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். கைலஞ்சம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். குளத்தார் தாலாகாவிலே ஒலகம்பட்டி என்ற ஊரிலே மாரியம் குளம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் குளத்தை அங்கிருக்கும் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள்

23rd March 1954] [Sri V. Balakrishnan]

ரிபேர் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கடைசியிலே மதுரையில் ஆயக்கட்டு ஏலம் விடப்படும் என்று சொல்லி 9-ம் தேதி நடக்கப் போவதற்கு 8-ம் தேதி சாயங்காலம், மாலை 4 மணிக்கு நோட்டீஸ் வாங்கினார்கள். அதனால் எப்படி அந்த ஊர் ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் 120 மைலுக்குமேல் இருக்கும் மதுரைக்குப்போய் ஏலம் எடுக்க முடியும். அந்த கிராமத்திலுள்ள மக்களெல்லாம் என்ஜினியருக்கு மனுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எந்தவிதமான பைனும் கிடையாது. காத்திருந்தவர்கள், முன் ஏலம் எடுத்தவருக்கே ஏலம் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு ஒரே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். எதுவும் நியாயமாகச் செய்யப்படவில்லை பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். இதுபோல் அனேகமாக நடந்துவருகிறது. இந்தத்தப் பாண முறை ஏற்பட்டு மக்கள், குளங்கள், கணமாய்கள் எல்லாம் தூர்ந்து போய்கொண்டிருக்கிறது. எக்கலடைப்புத் திட்டம் புதுக்கோட்டையில் முன் சமஸ்தான சர்க்காரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓர் அளவு எங்கள் குளங்களை தூர்க்காமல் நடைபெற்றுவந்தது. இதைச் சிறிய விஷயமென்று சர்க்கார் புறக்கணித்தால் வருங்காலத்தில் வருத்தப்படுவார்கள் என்ற தலையங்கத்தின்கீழ் மத்திய சர்க்கார் ரூ. 40 ஆயிரம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. எக்கலடைப்புத் திட்டத்தைச் சர்க்கார் வகுத்து உடனடியாக குளங்களை பாதுகாக்காவிட்டால் வருங்காலத்தில் கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்தாலும் பலன் கிடைக்காது. இது சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. இதைச் சரியாகச் செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே ரோடுகள் அதிகம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இவைகளைக் கவனித்து உடனடியான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு இதைப் பற்றி மூன்று முறை எழுதினேன், எவ்வித பதிலும் இல்லை. ஆதலால் மராமத்து அதிகாரிகள் ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் எந்த ரஸ்தா அதிகப்படியான மக்களுக்கு சௌகரியத்தை கொடுக்கிறதோ அதைப் போடவேண்டும். கொளத்தூர் தாலுகாவில் கடம்பராயப்படி ரஸ்தா ஒன்று மத்திய சர்க்கார் நிதியில் போடுவதென்று முடிவு செய்திருப்பதை ஆட்சேபித்து பல மனுக்கள் கீழே இருந்து மேல் மந்திரி வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 300, 400 நபர்களுக்கு சமார் இரண்டுமேல் தூரம் குருவி, காக்காய்கூட நடமாடாத காட்டுப்பக்கத்தில் போடுவது சர்க்காருக்கும் ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமா அல்லது 2,000 - 3,000 ஜனங்களுக்கும் 3, 4 ஊர் வழியாக 1½ மைல் தூரம் போடுவது நன்மையா. இதுதான் கடம்பராயப்படி - தென்னுளத்தூர் - விராலிமலை ரோட்டு பிரச்சனை. இதை கீழ் ஜில்லா அதிகாரிகள் தீர்த்து வைப்பார்களில்லை. மராமத்து மந்திரிக்கு நான் தந்தி தபால் அனுப்பியும் பலனில்லாததால், ஊர்ஜித ரீதியாக ஒருவர் கனம் மந்திரியை இது விஷயமாய் பேசுகாண வந்திருக்கிறார் இதையும் கவனித்து கனம் மராமத்து மந்திரிகள் நியாயம் வழங்கும் படிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to support the Demand under the head, ‘Irrigation.’ Sir, agriculture is the main occupation of the majority of population in this State. To give an impetus to agriculture, better manures and better seeds are merely auxiliary aids. The main and necessary thing to give the needed impetus is the creation of irrigation facilities that are now far from satisfactory. So, I only wish that the Government give more attention to the creation of irrigation facilities in the State. Sir, I am glad to note that the Government have been able to appreciate it and have come forward to allot more money to this Demand. I may, at this juncture, say that the strength of a chain lies in its weakest link. Unless immediate attention is paid to all parts of the State, it is impossible to maintain the good body politics of the entire State. It is needless for me to mention that certain areas are receiving better treatment and certain other areas are remaining backward

[Sri S. C. Virupakshiah] [23rd March 1954]

and they have never been able to catch the eye of the Government for a very long time. So, I only wish that this disparity becomes a thing of the past and more attention is paid towards backward and undeveloped areas. Unfortunately, I have got to stress this point, since my constituency of Kollegal comes under the latter category and has been sadly neglected for over a number of decades. Excuse me, Sir, for having used such words but anyway things are like that. What I wish to draw the attention of the Government is that it is capable of being improved quickly and at a small cost. Why not the Government pay immediate attention to it? There are a large number of jungle streams which can easily be harnessed for the creation of irrigation facilities. Sir, one Section Officer in our taluk is at Kollegal. Unfortunately, our taluk has been tacked on to various other districts, as I have been mentioning it all along. The Subdivisional Officer is living at Tiruppattur in North Arcot district. The Executive Engineer resides at Mettur, in the Salem district. The Superintending Engineer resides at Coimbatore in the Coimbatore district. Such being the case, how can we expect the officials in the higher ranks to visit this place which is far off from the headquarters. For their visits, only one or two days are allowed for the inspection of works in Kollegal and by the time they perform their journey from their headquarters to Kollegal, they will get fatigued and it is physically impossible for any man, for any officer however eminent and however hard-working he may be to bestow needed attention for such backward areas under such circumstances. I only wish that the Government be pleased to bestow special consideration for such backward areas. The theory of taking up an irrigation scheme only when it yields a certain percentage of return should not be put into practice. That can only be insisted when conditions are equal all over the State. Sir, when we have not been able to develop certain parts of the State, where is the meaning in insisting upon some limit for the return from an irrigation projects? Equity and justice demand that we should not insist on this rule when we are perfectly satisfied that certain parts of the State are very backward and require irrigation facilities. Hence I entreat the Government to reconsider their decision of starting projects only if they are assured of a big return. On the other hand let the Government take the backwardness of the area into consideration and let them show concession to the needs of the backward areas.

"A very small percentage of land only come under 'wet irrigation' in my taluk. The entire area is served by about eight to ten tanks. I am sorry to say that none of these taluks have been restored for the past so many decades. I am glad that at least in this Budget a large amount of money has been allotted towards the restoration of the tanks. As I said previously, let not the Government think of the returns first before they start any project. Let them concentrate their attention on the backward areas. I hope if they do so, my area, I mean, Kollegal, being a very backward area will receive immediate attention.

23rd March 1954] [Sri S. C. Virupakshiah]

“ With regard to conservation and distribution of water in the irrigation tanks there seems to be some confusion between the duties amongst the Public Works Department and the Revenue Departments. I need hardly say that due to the conflict between these two departments, the ryots are put to a lot of Lardship. I request that there may be co-ordination between the two departments so that the ryots may be benefited and may have a fair deal. There must be proper apportionment of duties as between these two departments for the smooth working of things.

“ There are one or two schemes that have been investigated over and over again in my taluk. For instance, there is one Honhalla scheme. When I had contact with the Engineering Department previously I was told that that scheme would irrigate about 15,000 acres and would cost about Rs. 6 lakhs. The return was expected to be 3 per cent. Now the scheme has been revised. The acreage has been reduced. The cost has been increased. The yield is said to be not up to the mark. I not only pray but also wish that what I have said just now, would be carried out by Government, viz., that Government should not insist too much on returns from the projects, but should take into account the backwardness of the locality and if the condition in that locality warrant the starting up of the project, to start the project forthwith. I do hope Government would take into consideration the backwardness of Kollegal and start the Honhalla scheme.

“ We have got next the ‘Gundal’ reservoir which is the life-line for irrigation in Kollegal taluk. It feeds a chain of about seven tanks. The main channel that leads from the river ‘Gundal’ and all the other tanks have all been silted up. It is but proper that Government should bestow their attention over this to deepen and widen the channel so that it may keep pace with the flow of water from the river. The ayacut under these tanks has increased to some extent, due to, what shall I say, the attention which the ryots have bestowed to increase food production. So when the ryots are showing such diligence to increase food production, it is but fair that Government should come to their rescue and do what all they can to repair the tanks and keep them under proper condition. There are two small hillocks very near this ‘Gundal’ river. A dam could be raised there and a reservoir built. What pains me most is when Nature has been so bountiful to us, we have not made proper use of it. A scheme was prepared and estimates were got ready in this connection. It has been since revised. The whole scheme is hanging in the balance for a number of years. I would request Government to expedite this scheme at a very early date.

“ Again there is a scheme called the ‘Udutharaihalla’ scheme. There are a number of jungle streams in my area. Nature has been kind to us. But Government have not bestowed sufficient attention over the bounty of Nature. They have not impounded the stream waters and used them for irrigation. That is what pains me most. The ‘Udutharaihalla’ scheme was expected to irrigate about 800 acres. This is what was estimated

[Sri S. C. Virupakshiah] [23rd March 1954]

previously. But now it irrigates only 200 acres. I would request Government to bestow their attention and remedy the defect in this scheme without leaving any loophole. I only wish to inform Government that the interests of the ryots would be best realized if Government take interest in their welfare and formulate the scheme at an early date. 'Thank you, Sir.'

DEPUTY SPEAKER:—"The time-limit for each hon. Member's speech is reduced from ten minutes to five minutes."

5-25
p.m.

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன இலாக்கா மான்யத்தின்மீது தோழர் ஸ்ரீ மூக்கையா தேவர் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் மேட்டூர் தேக்கத்தில் 100 அடி தண்ணீர் இருந்தும் C.M.P. வாய்க்கால்களில் பல இடங்களில் கடைக்கால்களில் (tail end) தண்ணீரில்லாததால் என் தொகுதியில் சில இடங்களில் சாகுபடி செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. பத்து 15 வருஷங்களுக்கு முன் வெட்டப்பட்ட வாய்க்கால்களினிழ் அதிக ஆயக்கட்டுகள் சாகுபடிக்கு வந்துவிட்டதன் காரணமாக இந்த வாய்க்கால்களில் Tail end-ல் தண்ணீர் இருப்பது கிடையாது. உதாரணமாக, வடவார் C.M.P. வாய்க்காலில் கடைக்காலில் தண்ணீர் கிடையாது. நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் இதைப்பற்றி கனம் வெங்கடேச சோழகர் பேசியிருக்கிறார்கள். நெ. 3 குலமங்கலம் C.M.P. வாய்க்காலில் ஒரு நாள் நான் சென்று பார்த்தேன். கடைக்காலில் 1½ அங்குலம்தான் தண்ணீர் இருந்தது. ஆனால் 1½ அடி தண்ணீர் இருப்பதாக அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். நான் நேரடியாக பார்த்ததால் அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தது எனக்குத் தெரியும். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிலும் C. M. P. வாய்க்கால்கள் Tail end-ல் தண்ணீர் இல்லையென்று கனம் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் சொன்னார். சர்க்கார் குறிப்பாக இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து C.M.P. வாய்க்கால் கரைகளை ஸ்திரிப்படுத்தி ஆழப்படுத்தி அதிகத் தண்ணீர் விடுவதன் மூலம் ஏற்கனவே உள்ள பாசன வசதி பெற்ற எல்லா ஆயக்கட்டுகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்துக்காக இந்த வருஷம் ரூ. 35,39,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் Revis d estimate-ல் ரூபாய் 21,31,000 செலவு செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆறு மாதத்தில் செலவு செய்திருப்பதைவைத்துக்கொண்டு கணக்குப் பார்க்கும்பொழுது இந்த வருஷம் ஏழு லட்ச ரூபாய் குறைவாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்துக்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால், இந்த வருஷம் சிறு நீர்ப்பாசனத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் 7 லட்ச ரூபாய் குறைவு. ஆதலால் சிறு நீர்ப்பாசன திட்டத்துக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சையில பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி முதலிய இடங்களில் ஜமீன் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள குளங்களைச் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதியாக மராமத்து செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தோழர் ராமசவாமி தேவர் சொல்லியதுபோல் சில குளங்கள் விக்டோரியா மகாராணி காலத்தில் தோண்டப்பட்டது."

"வெகு காலமாக மாயனூர்வல்லளம் கட்டிணக்கால் கால்வாய் வெட்டவேண்டுமென்று காடாரம்ப மிராஸ்தார்கள் மந்திரிகளைச் சிங்கப்பாட்டிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் செய்துகொடுத்து மாலைபோட்டு, தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். 50, 60 வருஷங்கள் ஆகி கிளர்ச்சி செய்தும் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. இந்த வாய்க்காலில் வெட்டுவதற்கு இன்னும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை. மேட்டூர் அணியில் 120 அடி தண்ணீர் இருக்கும்போது கேட்டாலும்கூட புதிதாக அதிகமாகத் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு மைசூர் சர்க்காருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டாகவேண்டுமென்று சொல்

23rd March 1954] [Sri S. Ramalingam]

லப்படுகிறது. சர்க்கார் உடனே மைசூர் சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக முத்துப்பட்டியில் மறுதலங்காளியில் 750 ஏக்கரா நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. சிறு சிறு நீர்ப்பாசன வசதியிருந்தால் இந்தத் தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்யலாம்.”

* SRI M. PALNIYANDI :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே நமது P.W.D. மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மான்யத்தின் மீதுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது சகா நண்பர் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொல்லியதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். அவர்கள் சொல்லியபடி இந்த ராஜ்யத்தில் மழை பெய்யும்பொழுது கிராமங்களில் சிறு சிறு ஏரிகளை வெட்டித் தண்ணீரை தேக்கி வைத்தால் அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை கிடைக்கும். அந்தத் திட்டங்களுக்கு நம் Engineerகள் தங்களையே Technical advice-யைக் கொடுத்து, அளவு பார்த்து சர்வே செய்துகொடுத்தால் போதும்தான். பணச் செலவு கிடையாது.

“அடுத்தபடியாக, 1953-ல் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதாவது, லால்குடி தாலுகாவில் கல்லகம் ஒடையில் மழை பெய்தபோது நீரைத் தேக்கி வைத்தால் 25 சதவிகிதம் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமென்றும் அதே மாதிரி மழை பெய்யும்பொழுது எல்லா கிராமங்களிலும் சிறு சிறு நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கவேண்டுமென்பது தான் அந்தத் தீர்மானம். இப்பொழுது 10 சதவிகிதம்தான் குறைமானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை எடுத்துக்காட்டாக வைத்துக்கொண்டால், எல்லா இடங்களிலும் 25 சத விகிதம் உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம். ஆனால் இந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இன்னும் கவனிக்கப்படாதாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பிறகு Subdivisional Officer, Executive Engineer, Superintending Engineer முதலிய ஆபீசர்களிடம் வணக்கமாகவும் மிகவும் தாழ்வாகவும் எடுத்துச் சொல்லியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால் சர்க்கார் இதை உடனடியாகக் கவனித்து சிறு சிறு நீர்த்தேக்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Community Project-கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் முதலில் ஆபீசுகளில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இதேபோல் நண்பர் கனம் சேனாபதி அவர்கள் தாராபுரத்தில் உப்பாறில் தண்ணீர் தேக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் புள்ளம்பாடி திட்டம் 1904-ம் ஆண்டில் போடப்பட்டும் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அடுத்த ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் இது சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டப் படி மூன்று திட்டங்கள் போடப்பட்டிருந்தது. (1) காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுவது; (2) நத்தை ஆறு மூலம்பெரும் பெரும் ஏரிகளில் தண்ணீர் தேக்குவது; (3) தண்ணீர் இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளுவது இல்லாவிட்டால் விட்டுவிடுவது. திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையத்திலிருக்கும் மக்கள் பணத்திலும், படிப்பிலும், கலா சாரத்திலும் பிற்போக்கானவர்கள். ஆகையால் புள்ளம்பாடி திட்டத்தைச் சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்படி நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“காவேரியில் தண்ணீர் நிறைய இருந்தாலும், பட்டுக்கோட்டைக்கு எப்படித் தண்ணீர் போய்ச் சேரவில்லையோ அதேபோல் திருச்சியில், லால்குடி வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு அங்கு இருக்கும் ஐயன் பெருவளை கால்வாய்களில் தண்ணீர் அதிகமாகப் போய்ச் சேறுவதில்லை. Scale-ல் 4, 5 அடி தண்ணீர் காணப்பட்டதால் 400 கிலோவாட்ஸ் தண்ணீர் என்று

[Sri M. Palniyandi]

[23rd March 1954]

கணக்கிடக்கூடாது. அங்கு ஸால்ட் தேங்கியிருப்பதால், உண்மையில் 2 அடி 3 அடி தண்ணீர் அதாவது 200 கிலோவாட்ஸ் தண்ணீர்தான் விடப்படுகிறது. சோழர்கள் காலத்திலிருந்து இந்தக் கால்வாய்கள் புதுப்பிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. இதிலிருந்து உண்மையில் 40,000 ஆயக்கட்டு களுக்குத் தண்ணீர் பாயவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் தண்ணீர் வரிமட்டும் double வசூலிக்கிறார்கள் அங்கு வருமானம் அதிகம். செலவு குறைவு (முகம்பால்) கிராண்ட் அணைக்கட்டில் ஒரு Bed Regulator கட்டவேண்டும்.

“ஆகையால், ஐயன் பெருமுறை கால்வாய்களுக்கு அதிகத் தண்ணீர் விட வேண்டுமென்றும், புள்ளம்பாடி திட்டத்தைச் சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், மழை பெய்யும் பொழுது சிறு சிறு நீர்த் தேக்கங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கவேண்டும் மென்றும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

5 35
p.m.

* SRI S. SAMIKANNU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீர் பாசன மானியத்திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச நான் விரும்புகின்றேன். வெள்ளாளில் தொழுதூர், பிளாந்துறை என்ற 2 அணைக் கட்டுகள் இருக்கின்றன. அதில் சுமார் 40 ஆயிரம் ஏக்கரா நஞ்சை ஆயக் கட்டு அதன் கீழ் வந்து சாகுபடியாய்க்கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளாறுக்கு சேலத்தில் பெய்யும் மழைதான் ஐலம் வருவாய். மேற்கே மழை இல்லா விட்டால் சாகுபடி செய்த மகசூல்கள் கேட்டுப்போய் விடுகின்றன. இதற்கு காவேரி ஜலத்தைக் கொண்டு வர ஏற்கனவே ஒரு திட்டமும் சர்க்கா ரிடம் இருக்கிறது. திருச்சிணைப்பள்ளிக்கும் நாமக்கல்லுக்கும் மத்தியில் மோயினூர் வழியாக மெயின் வாய்க்காலக்கொண்டு வந்தால் திருச்சி ஜில்லா பெரம்பலூர் தாலுகா, உடையார்பாளையம் தாலுகா, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இருந்தாசலம் தாலுகா, சிதம்பரம் தாலுகாவில் இரண்டு பிரிக்காக்கள் பூராவும் ஜலம் வந்து பாசனத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இதனால் சுமார் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா சாகுபடிக்கு வரும். இதைச் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிளாந்துறை அணைக்கட்டு ரொம்பவும் கெடுதலான நிலைமையில் இரு ந்து கொண்டிருப்பதால் சொற்ப ஜலம் வருங்காலத்திலும் அணைக்கட்டு ஓட்டை வழியால் ஜலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதை ரிப்பேர் செய்ய பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிளாந்துறை அணைக்கட்டு மெயின் வாய்க்கால் முன்னடியில் மேட்டுப் பாங்கான புத்தூர் என்னும் கிராமத்தை உத்தேசித்து மெயின் வாய்க் காலின் குறுக்கே ஒரு கட்டைகட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கீழ் கிராமங் களுக்கு ஜலம் போக வசதி இல்லாமல் தடுக்கப்படுகிறது. அந்தக் கட்டையை எடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிளாந்துறை அணைக்கட்டு பாசனத்தில் எட்டு பெரிய ஏரிகள் இருக்கி கின்றன. அவைகளை மாாமத்து செய்ய சர்க்கார் அடுத்த பட்ஜெட்டி லாவது பணத்தை ஒதுக்கி வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, எனக்குக் கொடுத்த இந்த ஐந்து நிமிஷங்களில் இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கு முன்னால் சில கருத்துக்களை பைத் தலைவர் அவர்களுக்கு முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். திருவள்ளூர் தம் குறளில்

‘ஈங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.’

என்று சொல்லி இருக்கிறார். சாதாரணமாக அதே நிலையில்தான் இங்கு நாங்கள் சட்டசபைத் தலைவர் அவர்களுடைய கௌரவத்தையும், மரியாதை யையும் பெற்று இருக்கிறோம். இங்கு அவருக்கு உரிய மரியாதைக் கொடுத் துப் பேசுகிறேன். எங்கள் கட்சியாகிய உழைப்பாளி கட்சியில் சுமார் 15 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுவதற்கு

23rd March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

தங்களுடைய பெயர்களைக் கொடுத்தும் கூட எல்லாக் கட்சிகளும் பேசி முடிந்த பிறகு இறுதியாக ஐந்து நிமிஷங்களும், மூன்று நிமிஷங்களும் தான் பேச எங்களுக்கு இடம் கொடுப்பது என்பது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. மற்ற கட்சியில் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member should not cast aspersions on the Chair. He is requested to speak only on the Demand.”

SRI C. H. KANARAN :—“ It is a fact that our Party has given the names in a certain order and the Deputy Speaker is changing the order.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not necessary for the Speaker to call the names in the order in which they are furnished to him. It is in the Chair's discretion to follow it or not? எல்லோருக்கும் பாகுபாடு இல்லாமல் தான் அவகாசம் கொடுக்கப்படுகிறது. எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு இடம் கொடுப்பது என்பது முடியாது.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ என்னுடைய உள்ளத்தில் தோன்றும் கருத்தைத் தான் தெரிவிக்கிறேன். உழைப்பாளி ஊரில்தான் அலட்சியப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்றால் இந்த உயர்ந்த சபையிலுமா புறக் கணிக்கப்படவேண்டும்? எங்கள் கட்சிக்கு உரிய பங்கை கொடுக்கவேண்டுமென்று அவசியம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I am sorry the hon. Member is continuing to speak against the Chair and not speaking on the Demand.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ I am only expressing my feeling.

“ உதவித் தலைவர் அவர்களே நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். உடையார்பாளையம் ரொம்பவும் பிற்போக்கான தாலுகா. அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. மாணவாரிப் பிரதேசமாக மழையைப் பார்த்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு புள்ளிமாபாடு என்ற ஒரு திட்டத்தை எடுத்து நடத்தினால் அதிகச் செலவு இல்லாமல் அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு வசதி செய்துகொடுக்க முடியும். அதை எடுத்துக்கொள்வது என்று 1905-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1948-ல் கணக்குகள் போட்டு எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டன. ஆனால் 1948-ம் வருஷத்திலேயே அது அலமாரியில் வைக்கப்பட்டுவிட்டது. காரணம் தண்ணீர் கிடைப்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி அப்படி அலமாரியில் வைத்து விட்டார்கள். அந்தத் தாலுகா மக்கள் எப்படியாவது அதைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் என்று சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். சில காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அங்கு பவனி வரும்போது அதை மந்திரிகளும் கவனிப்பார்கள் என்று சந்தோஷத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதை அலமாரியில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதைப் புனராலோசனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக இந்தத் தாலுகாவில் வாழ்கிற மக்களுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடையாது. பெரிய திட்டங்களை அங்கு கொண்டுவர முடியாவிட்டாலும் சிறிய சிறிய தேக்கங்களை அங்கு ஏற்படுத்தி அவைகளை அந்த தாலுகா விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அங்விதம் சிறிய தேக்கங்களைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்

[Sri K. R. Viswanathan] [23rd March 1954]

டால் தென்னாட்டிற்குவரும் தண்ணீர் அதனால் தடைப்படும் என்று தென்றாகா எக்சிசியூட்டில் இஞ்சினியர் சொல்லுவதால் அந்த வேலைகளை எடுத்த நடத்த முன்வருகிறார்கள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் இந்த தாலாகாவிற்கு வந்து அந்த மாதிரி தண்ணீர் தடைப்படுமா என்று நேரில் வந்து பார்ப்பதும் இல்லை. உடையார்பாளையம் நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி ஏதாவது சொன்னால் உடனே தென்றாகா தாலாகா இஞ்சினியர் தங்களுடைய ஜில்லாவிற்கு அது தடைப்படும் என்று சொல்லி திட்டத்தைத் தடுத்தி விடுகிறார். ஆகையினால் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா கலெக்டர் அந்தப் பிரதேசத்தை பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வராது கைவிடுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக செந்துறை ஓடையில் தேக்கம் கட்டினால் குழுமார் ஏரி மூலமாகச் சுமார் 350 அல்லது 400 ஏக்கரா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயமுடியும். அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து எஸ்டிமேட்டுகள் தயாராக இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தென்றாகா ஜில்லா அதிகாரிகள் தலையீட்டினால் அந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஸ்ரீபுரத்தான் ஏரியைப் பழுதுபார்க்கும் திட்டம் ஒன்று உள்ளது. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை ரிப்பேர் செய்து கொடுப்பதற்கு கிராம மக்களிடமிருந்து சில தொகைகளை வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதைத் கொடுக்கவும் அவர்கள் சம்மதித்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை சர்க்காரும் இரண்டு வருஷங்களாக காலம் கடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி இருக்கிறோம். அங்கிருந்து உத்தரவு வரவேண்டும் என்று காலம் கடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்விதம் காலம் கடத்தாமல் அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு முடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தபடியாக சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவைகளை குறைந்த செலவில் முடித்துவிடலாம். அவைகளுக்குப் பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து அவைகளைக்கொண்டு வறண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் குறைந்த செலவில் செய்து கொடுக்கவேண்டிய அநேகம் திட்டங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் அங்குள்ள சிறு குட்டைகளுக்கும், ஏரிகளுக்கும் தண்ணீர் வந்து சுமார், 20, 30, 40 ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். இந்த வகையில் சர்க்கார் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இத்தகைய பிற்போக்கு பிரதேசங்களுக்கு வேறு எந்த வகையிலும் பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அங்கு பூமிக்கு அடியில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை எடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது தென்றாகா ஜில்லாவில் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு 25 கிணறுத் திட்டம் என்றும் 101 கிணறுத் திட்டம் என்றும் இப்பொழுது சர்க்காரே எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கு அதிகப்படியாகக் கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுப்பதற்கு சர்க்காரே முதலில் முதல் போட்டு பின்பு பணத்தை வசூல் செய்துகொள்ள முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரியான திட்டத்தை உடையார்பாளையம் வட்டத்திலும் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது? கிணறு வெட்டித் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு அங்குள்ள மக்களுக்குப் பொருளாதார வசதி இல்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருந்து வந்த மிராசதார் ஒருவர் போரிங் செட் இறக்கி 120 அடியில் ஒரு ஆர்டிசன் ஹூறுகளைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு கிணறு அங்கு இருக்கிறது என்று இப்பொழுது கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி மற்ற இடங்களிலும் போரிங் பம்பு இறக்கினால் ஆர்டிசன் கிணறுகள் கிடைக்கும். அதனால் பூமிக்குள் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்துப் பாசன வசதி செய்துகொள்ள முடியும். சர்க்கார் இதை ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். உடையார்பாளையம் தாலாகாவில் மக்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதால் அவர்களால் அங்கு போரிங் கிணறுகளைத் தாங்களே வெட்டிக்கொள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் சர்க்கார் முன் வந்து அந்தப் பகுதி களில் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்தால் பின்னால் அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்துகொள்ளலாம்.

23rd March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

“அடுத்தபடியாக கிணற்றுத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வதற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக உடையார்பாளையம் பொறுத்தவரைக்கும் அங்கு மின்சார வசதியே இதுவரையிலும் வரவில்லை. பக்கத்தில் கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்போரேஷன் இருந்தும் அந்த இடங்களுக்கு மின்சாரவசதி செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. சென்ற வருஷம் பக்கத்திலுள்ள செயங்கொண்டம் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கடன் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இந்த ஆண்டில் பட்ஜெட்டில் பத்து லட்சம் ரூபாய் சர்க்காரில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த லைசென்ஸ்தார்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்தப் பத்து லட்சம் ரூபாயிலிருந்து இரண்டு லட்சம் ரூபாயாவது கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்போரேஷனுக்குக் கடன் கொடுத்து உடையார்பாளையம் தாலுகாவிற்கு அது பிற்போக்கான நிலைமையில் இருப்பதால், மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாக நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI K. PARTHASARATHY:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 5-45 p.m.

கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் கடந்த 6 வருஷங்களாக நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக மிக அதிகமான தொகை செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர் தன்னுடைய பிரச்சங்கத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நான் ராஜ்ய சர்க்காரை வருவாகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இவ்வளவு பெருந்தொகை செலவிடப்பட்டிருந்தும் கூட என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அதிகம் செலவிடப்படவில்லை என்பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதியாக நல்ல நல்ல பாசன திட்டங்களை எல்லாம் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் என்னுடைய தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பாசன வசதிக்கு வழி நிறைய இருந்தும் கூட அதிகமான திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் முப்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக சில நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக ஸ்பெஷல் இன்ஜினியர்கள் போட்டு பல வருஷங்களாகவே ஆராய்ச்சி செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் சீக்கிரம் அமுலுக்கு வருமென்று நாங்கள் மூன்று நாளுக்கு வருஷங்களாகவே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த ஒருவர் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே இந்தத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்துவிடுமென்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் வரவில்லை. இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இவ்வாறும் அத்திட்டத்தைப் பற்றி எந்தவிதமான பிரஸ்தாபமும் இல்லை என்பதைப் பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதிகளை இயற்கையாகவே அதிகரிக்கக் கூடிய வசதிகள். மிகக் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு உடனடியாக இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது அங்குள்ள மக்களின் உற்சாகம், சுறுசுறுப்புத் தன்மை இவைகளை யெல்லாம் முக்கிய காரணமாக எடுத்துக் கொண்டு அதற்குத் தக்க வகையில் முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய ஜில்லா வாசிகள் மிகவும் சுறுசுறுப்புள்ளவர்கள். உற்சாகமிக்கவர்கள். இந்தப் பிரதேசத்தில் சர்க்கார் நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து வசதி செய்தால் இங்குள்ள மக்கள் மிகவும் உற்சாகத்தோடு, சுறுசுறுப்போடு விவசாயத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன். என்னுடைய பிரதேசத்தில் அதாவது கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் சுமார் அறுபதாயிரம் ஏக்கரா ஆயக்கட்டுதார்கள் கிணறுகளிலிருந்து கஷ்டப்பட்டுத் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்

[Sri K. Parthasarathy]

[23rd March 1954]

கள். அந்த மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும்படி பல நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அதன் மூலம் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியை மிகவும் அதிகமாகப் பெறுக்குவார்கள்.

“குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவிலுள்ள மணிமுத்தாறு, கோமுகி ஆகிய இரண்டு தட்டங்களையும் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, அமுலுக்குக் கொண்டுவர இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்காக விடாலும் அடுத்த ஆண்டாவது அந்தத் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் தென் பெண்ணையாறு கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவின் வட எல்லையோரமாகப் போய்விட்டாலும் கூட அதனால் என் தாலுக்காவிற்கு யாதொரு உபயோகமும் இப்போது இல்லை. அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப் படுத்தினால் எங்கள் பிரதேசத்திற்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்படுமென்றே கருதுகிறேன். அதை அனுசரித்து மூங்கில்துரைப்பட்டு அருகில் தென் பெண்ணையாற்றிலிருந்து யாதொரு அணை இல்லாமலும் வாய்க்கால் மூலம் சுமார் 3,000 ஏக்கரவுக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதி செய்யலாம் என்று கடிதம் எழுதியிருந்தேன். இதைப் பற்றி எனக்கு இதுவரை யாதொரு பதிலும் வரவில்லை. நான் வசாரித்த அளவில் யாதொரு அளவுகளும் ஸ்தலத்தில் எடுக்காமலேயே சாத்தியமல்ல என்று விட்டு விட்டதாக அறிகிறேன். இது தவறு. சரியானபடி அளவுகள் எடுத்தால் நிச்சயமாக குறைந்து செலவில் பாசன வசதி செய்ய முடியும் என்று சொல்லவேண்டும். எனவே மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்தும் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருக்குவதை உத்தேசித்தும் இவைகளை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலர் சர்க்கார் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களில் அதிகமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமெனச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை சர்க்காரே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு அந்தந்தப் பிரதேச மக்களையே அவைகளைச் செய்து கொள்ளச் சொன்னால் அவர்களை அதைச் செய்து கொள்வார்கள். ஆனால் இம்மாதிரியாக எந்தப் பிரதேச மக்கள் தங்கள் தங்கள் பிராந்தியத்திலுள்ள சிறுசிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து வருகிறார்களோ அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வரியை கால் பங்காகக் குறைத்து விட்டால் ஆர்வத்துடன் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion. I want to speak with particular reference to irrigation in Malabar. Malabar is highly deficient in food and the reason for it is that the district is highly neglected in the matter of irrigation. The people of Malabar are a national minority in the present artificial State of Madras and our problems should be looked into and our interests and rights safeguarded by the State. On the contrary we find that Malabar is highly neglected by the present administration. A sum of Rs. 90 lakhs is provided in this budget for new minor irrigation works, and not a single minor irrigation work for Malabar is included in the list of works. In the last five or six years that is from the time Congress Party has been in power, the Government of Madras and, I find, even the Central Government have been adopting the same attitude of neglect towards Malabar. I say this because I find from the Popular edition of the Five Year Plan that the Central Government have come to the conclusion

23rd March 1954]

[Sri P. K. Gopalakrishnan]

that West Coast does not require any irrigation work because it has got plenty of rain. This attitude arises because the State and the Central Governments do not understand the problem of Malabar. It is true that there is plenty of rain. But all the rain water flows into the sea. Drought is the main difficulty facing the agriculturists of Malabar. Minor as well as major irrigation works are required to wipe out the food deficit of Malabar. The Hon. Minister might say that there are a few schemes proposed for Malabar. But all those schemes benefit only one taluk out of ten taluks. All the other nine taluks are highly neglected. Several minor and major irrigation works have to be taken up. The execution of major works, which have been investigated by the Government, are not sanctioned. We are glad that the execution of the Amaravathi and Vaigai reservoirs has been sanctioned. But the Kanhirapuzha scheme has not yet been sanctioned. The people of Malabar apprehend that it may not be taken up even in the Second Five Year Plan. I will simply mention the names of the minor irrigation works needed for Malabar without going into details, because the five minutes that is allotted to me is hardly sufficient to speak about the needs of Malabar whose people are a national minority in this State.

“ A vented dam at Kootayi for Tirur-Ponnani river is required to protect the lands from saline water. A vented dam is required for Kuntayarthodu that starts from Manurkayal. The people are prepared to bear 25 per cent of the cost of the dam. The construction of this dam will benefit an extent of land which will produce about 50,000 paras of paddy. The fields in Kanhiramukkur have to be protected by the construction of a canal from the river that lies to the east of Viyyomkettu. Another canal has to be dug for irrigating the Iswaramangalam-Irikkan fields. A vented dam is required at Oorakam in Chowghat Firka. A vented dam is also required at Muthukayal in the village of Vadanappochi. There should be deepening and widening of Perunthodu. If the branch of the Baliarpattam river is dammed at Kottapalli, it will provide water for irrigation for about ten thousand acres. Not a single inch of land is irrigated in Taliparamba firka of Chirakkal taluk. I hope the Government will realise that it is their responsibility to safeguard the interests of Malabar.”

* **SRI S. T. ADITYAN** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது இங்கே அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் விஷயங்களை யெல்லாம் சேர்த்து ஒன்றாக அந்தந்த ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்போலவே சென்ற முறை இங்கே நடந்த விவாதத்தை எல்லாம் ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை எல்லாம் இவ்வாண்டு தனது பிரசங்கத்தில் பிரஸ்தாபிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒருவிதமான பிரஸ்தாபமும் கீர்ணவில்லை. திரும்பவும் இவ்வாண்டு இங்கே நடக்கும் விவாதங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள் போலும் ; அதைப் போலவே

5-55
p.m.

[Sri S. T. Adityan]

[23rd March 1954]

அடுத்த ஆண்டு இதைப்பற்றி எதையும் சட்டசபையில் பிரஸ்தாபிக்க மாட்டார்கள் போலும் : அப்படியானால் ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கு இவைகளை அனுப்புவதினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இருக்காது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் ஐந்து நிமிஷ நேரத்தில் நான் முதல் 2½ நிமிஷத்தில் பொது விஷயமாகவும், பாக்கியுள்ள 2½ நிமிஷத்தில் என்னுடைய ஜில்லாவைப் பற்றியும் சர்க்காருக்குச் சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

“முதலிலே குளங்கள் மராமத்து. குள மராமத்து விஷயம் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மட்டுமுள்ள பிரச்சனை அல்ல. இந்தியா முழுமைக்குமுள்ள பிரச்சனை. இந்தியா முழுமைக்குமுள்ள பிரச்சனை அல்ல; உலகம் பூராவுக்கு மேயுள்ள ஒரு பொதுப் பிரச்சனை. இன்றையதினம் பார்த்தால் உலகம் பூராவும் நிலப்பரப்பு மேடிட்டுக் கொண்டு போகிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே குளங்களின் அடித் தளங்களும் கூட உயர்ந்து கொண்டே வந்து விட்டது. குறிப்பாக இந்த உலகிலுள்ள பள்ளமெல்லாம் மேடாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே மராமத்து மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இனிமேல் ஏரான்மான செலவில் குளங்களைப் பள்ளமாக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்வது உசிதமில்லை. அதனால் எவ்விதமான பிரயோசனமும் இருக்காது. ஆகவே குளங்களின் கரைகளை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குளங்களின் அடித்தளங்கள் மேடிட்டுக்கொண்டு வந்துகொண்டிருக்க நாம் குளங்களில் கரைகளை உயர்த்துவதைத் தவிர வேறு வழி இருக்கிறதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே உடனடியாக குளங்களின் கரைகளை உயர்த்துவதுதான் சர்க்காரின் கடமை என்றும், அவசியமென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக என்னுடைய ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் அடிக்கடி சொல்லப்படும் பெயராகிய சிரக்கல் தாலுக்காவின் பெயர் நம் செலியில் ரீங்காரம் செய்துகொண்டேயிருக்கிறது. இந்தச் சபையில் அடிக்கடி சொல்லப்படும் பெயராகிய வல்லுவநாடி தாலுக்கா என்ற பெயரும், புள்ளம்பாடி என்ற பெயரும் நம் செலியில் ரீங்காரம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப்பற்றி எந்தவிதமான வார்த்தையும் சொல்லப்படவேயில்லை யென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கூட திருநெல்வேலி ஜில்லாக் கடவுளாலும் மனிதராலும் கைவிடப்பட்ட ஜில்லா என்று பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். எப்படி திருநெல்வேலி ஜில்லா எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டதோ அப்படியே கடவுளாலும் கூட புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதாக, அதாவது யார் கண்ணிலும் பாடாதவகையில் இந்தியாவின் கடைக் கோடியிலே கொண்டு போய் அதை அமைத்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சாதாரணமாக போன தடவை அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். இது ஒரு சரியான வாத மில்லை. அந்த ஜில்லாவில் மணிமுத்தாறு திட்டம் பூர்த்தியாகக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதோடு கடம்பா என்றொரு குளம் அங்கேயிருக்கிறது. ‘எங்களுடைய ஊரில் பதினைந்து வருஷங்களாக ‘எந்தக் குளமும் மராமத்து செய்யப்படவில்லை,’ என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். மற்றொருவர் ‘எங்களுடைய ஊரில் பத்து வருஷங்களாக எந்தக் குளமும் மராமத்து செய்யப்படவில்லை,’ என்று சொன்னார். ஆனால் பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பாவது இந்தக் குளம் மராமத்து செய்யப்பட்டது என்று சொன்னால் நான் அதைப் பொருட்படுத்தமாட்டேன். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில், சரித்திரம் தோன்றிய நான் முதற்கொண்டே இந்தக் குளம் மராமத்து செய்யப்பட்டதாக எந்த வரலாற்றிலும் காணப்படவில்லை. ஒரு வேளை கனம் ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்களுடைய டிபார்ட்மெண்டிலிருக்கும் ரிக்கார்டுகளிலுள்ள வரலாற்றில் அந்தக் குளம் ஏதாவது மராமத்து செய்யப்பட்ட விபரம் இருக்குமோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் அதையும் அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

23rd March 1954]

[Sri S. T. Adityan]

“குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில் எந்தக் குளமும் மராமத்து செய்யப் படுவதே கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவில்தான் குளங்கள் ஜாஸ்தி என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடம்பா குளத்திலிருந்து இன்னும் பதினாறு குளங்களுக்குப் பாசன வாய்க்கால்கள் போகின்றன. இந்தக் குளமே ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லையென்றால் மற்ற குளங்களுக்கு எப்படித் தண்ணீர் போகும் என்பதை நான் சொல்லாமலேயே உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே கடம்பாவுக்கு கிழக்கேயுள்ள பத்துப் பண்ணைகளுக்கு குளங்களுக்குத் தண்ணீர் போவதற்கு கடம்பாவுக்கு மேற்கிலிருந்து குளம்பாவுக்கு விலாப்புறமாக ஒரு புதிய வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டும் என்று ஆலோசனை சொல்லுகிறேன். இப்படி அந்த ஜில்லாவில் குளங்கலெல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமலே இருந்து கொண்டிருக்கும்போது அந்தப் பிரதேசத்தில் விதிக்கப்படும் நில வரியைப் பற்றியும் நான் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் மிராசதார்கள் தற்போது தங்கள் பிரதேசத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் வரி மிகவும் ஜாஸ்தி என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல ஆற்றைப் பாசனமுள்ள அந்தப் பிரதேசத்தில் போடப்படும் நஞ்சைத் தீர்வையை விட மிகவும் ஜாஸ்தியாக எந்தப் பிரதேசத்திலாவது தீர்வை போடப்படுகிறது என்றால் அது திருநெல்வேலி ஜில்லா ஒன்றில் தான் போடப்படுகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யம் பூராவிலும் போடப்படும் தீர்வையைவிட திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மிக அதிகமாகத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது என்பது உலகப் பிரசித்தமாக இருக்கிறது. அப்பிரதேசம் இரு போகும் காரம்பொன்றே என்று அதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்கள். இது கொஞ்சமும் நியாயமில்லை. நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் செய்து கொடுக்கப்படாமலிருக்கும் போது அவர்களிடமிருந்து அதிகமானத் தீர்வையை மாத்திரம் வசூல் செய்வது அநியாயமானது என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தப் பிராந்திய யத்தில் விதிக்கப்படும் தீர்வையைக் குறைக்கவேண்டுமென்றும், அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள குளங்கள், கண்மாய்கள் போன்றவைகள் உடனடியாக மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்றும் சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KANDASWAMI KANDAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சனத்குமார நதி ஓசூர் தாலுகாவிற்கு மேலே ஆரம்பித்து தர்மபுரி தாலுகாவின் எல்லையில் உள்ள பஞ்சப்பள்ளி, மாண்ட அள்ளி வழியாக ஓடுகிறது. இது ஒரு காட்டாறு இருந்தாலும் ஜீவ நதியைப்போல் எப்பொழுதும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. சிறு நீர்ப்பாசன திட்டப்படி இந்த சனத்குமார நதிக்கு மைனர் போகின் என்ற பெயருமிருக்கிறது. இந்த நதியின் கழிவு நீர்தான் மாண்ட அள்ளி, பாவுக்கோடு பிரக்காவின் பல பெரிய ஏரிகளாகிய ஜோர்த்தலாவ் செங்கன் பசவந்தலாவ் ஏரிகளை நிரப்புகிறது. இந்த சனத்குமார நதியின் குறுக்கே ஒரு அணைகட்டி, வாய்க்கால்கள் பிரித்து ஒழுங்கான முறையில் ஏரிகளை நிரப்பினால் தெற்கே தர்மபுரி வரைக்கும் அதையும் தாண்டி அதுமன்கோட்டை, வரைக்கும் கிழக்கே காரியமங்கலம் பிரக்காவில் கிருஷ்ணபுரம், அனுமந்தபுரம் வரைக்கும் மேற்கே இண்டூர், பென்னாகரம் வரையிலுமுள்ள பல ஏரிகளை நிரப்பலாம். அப்படி நிரப்பினால், சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதோடு ஏற்கனவே ஏரியின்கீழ் உள்ள ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் கிடைக்கும். வருஷத்தில் இரண்டு போகும் நெல் விளைவிக்கலாம். உணவுப்பொருள் பற்றாக்குறையும் நிவர்த்தியாகும். இந்த சனத்குமார நதித் திட்டம் சுமார் 15 வருஷங்களுக்கு முன்பே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதுவரையிலும் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து நடத்திக்கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“இது தவிர தர்மபுரி தாலுகா, எலகிரி பெரிய ஏரி திட்டம், தர்மபுரி தாலுகா, எலகிரி பெரிய ஏரியின்கீழ் சுமார் 250 ஏக்கரா ஆயக்கட்டு நிலங்களிருக்கின்றன. இந்த ஏரிக்குத் தண்ணீர் சரிவர வந்து நிரம்புவதில்லை. போளன அள்ளி கிராமத்தில் கொப்புகரை காட்டோடே

[Sri M. Kandaswami Kandar]

[23rd March 1954]

என்ற ஒரு ஓடை ஓடுகிறது. இது ஒரு காட்டாறாக இருந்தபோதிலும் வருஷம் புராவும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஓடைக்குத் தாமிரத்த இடத்தில்தான் ஷே ஏரி இருக்கிறது. ஷே ஏரிக்கும் ஓடைக்கும் சுமார் 2 மைல் தூரம் தான் இருக்கும். இதன் மத்தியில் சுமார் 4 பர்லாங்கு தூரம் மேடுமட்டுமிருக்கிறது. ஷே ஓடையைத்தடுத்து ஒரு சிறு அணைகட்டி தண்ணீரை எரிக்குத் திருப்பிவிட்டால் தண்ணீர் வரியை நிரப்பிவிடும். அதனால் ஷே ஏலகிரி ஏரியின்கீழ் இன்னும் 200 ஏக்கரா விற்கு நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். அப்போது ஷே ஏரியின் ஆயக்கட்டை 500 ஏக்கராவாக அதிகப்படுத்தலாம்.

“மேலும் ஏரியில் தண்ணீர் சதா நின்று இருந்தால் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள பாளையம், பாகலசுள்ளி, டொக்குபோத்தன அள்ளி-போளான அள்ளி இந்த கிராமங்களில் புஞ்சை நிலங்களிலுள்ள கிணறுகளில் நீர் மட்டம் உயரும். அதனால் புஞ்சை நிலங்களிலும் தாராளமாக நஞ்சை சாகுபடி செய்யலாம். இந்தத் திட்டத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இது தவிர தொப்பையார் அணைத்திட்டத்தையும் உடனடியாக எடுத்து நடத்திக் கொடுத்து விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய உதவி செய்யவேண்டுமாய்க் கோருகிறேன். தர்மபுரி தாலூக்கா மிகவும் மேட்டுப் பிரதேசம். பெரிய மிராசதாரர்கள் அங்கு கிடையாது. சிறு சிறு விவசாயிகள், அதுவும் நேரான விவசாயிகள்தான் அங்கு இருக்கிறார்கள். தர்மபுரி தாலூகாவில் எந்தவிதமான நீர்த் தேக்கமும் இல்லை. ஆகையால் சனக்குமார நதி, ஏலகிரி பெரிய ஏரி, தொப்பையார் இந்த அணைக்கட்டுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இப்பொழுது நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்பேரில் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேஸையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன், “வரப்பு உயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும், குடி உயர கோல் உயரும்” என்ற மூதரையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் பணியாற்றினால் நல்லாட்சி ஏற்படும்.

“கனம் மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் தென்னாற்காடு நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவதில்லை, நந்தன் வாய்க்கால் மூலம் பனைமலை ஏரிக்குத் தண்ணீர் வந்துக்கொண்டிருந்தது. இந்த பனைமலை ஏரித் தண்ணீரிலால் 5,000 ஏக்கரா நிலம் விளைந்தது. பிறகு வறண்டுபோன காரணத்தினாலும் பழுது பார்க்காத காரணத்தினாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த இடங்களில் மராமத்து செய்து பல நாட்களாகிறது. ஓரத்தார் ஏரிக்கு திருக்கோயிலூர் வாய்க்கால் வழியாக தண்ணீர் கொண்டுவர திருக்கோயிலூர் வாய்க்கால் மராமத்து செய்தால் 15 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் விளைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். மேலும் என் தொகுதியில் ஆத்தூர் வரியை மராமத்து செய்து 12 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதற்கெல்லாம் Department பழுது பார்ப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னாற்காட்டில் இந்த ஏரிகள், குளங்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்து பல வருஷங்கள் ஆகின்றபடியால் தண்ணீர் வசதியின்றி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு நல்ல இன்ஜினீர் எங்சன் ஜில்லாவில் இருந்தும் பழுது பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் சர்க்கார் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் “அழகிரி குழந்தைக்கு வாழைப் பழம் காட்டுவது போல” இருக்கிறது. அந்த வாழைப்பழமும் கைக்கு வந்த பாடில்லை.

“இப்போது இருக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய திட்டங்களெல்லாம் வட நாட்டில்தான் நடந்தேறி வருகின்றன. தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்வோமானால் மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாகக் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக ஏரிகளில் பாய்ச்சலே கிடையாது. ஒரு போகம்

23rd March 1954]

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

விளைவதற்குக் கூட சரியான தண்ணீர் கிடையாது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலு நாயக்கர் நேரே வந்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும் எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி நான் சொல்வது மாத்திரமல்ல, திரு. வாசேசம் பிள்ளையும், திரு. பார்த்த சாரதி அவர்களும் தெரிவித்துள்ளார்கள். இந்தப்பிரச்சனை கட்சிகளைக்கண்ணோடு பார்க்காமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரே வந்து பார்வையிட்டு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU- 6 p.m.
PATHI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to thank the hon. Members for the very able and enlightening suggestions that they have made on the floor of this House. This Demand, coming as it does now, is for irrigation purposes of this State. The hon. Members have been in general complaining about the inadequacy of minor irrigation schemes in various places. Well, Sir, in moving the Demand, I did make some reference to the works already executed by way of minor irrigation works. But, still there are many more schemes to be attended to, I do concede. It is our earnest desire that we should take up as many schemes as possible knowing as we do the State in which the residuary State of Madras finds itself to-day, especially after the partition of Andhra—I mean the deficit condition of our State in regard to food. So, it must be the paramount duty of the Government and it must be the desire of everyone concerned to see whether this State cannot be made self-sufficient in food. With that end in view, all possible efforts will be made and let there be no misapprehension in the minds of the people and in the minds of the hon. Members here. It may be that a few areas have not been served now. But, they will all come to be served in their turns and let there be no misapprehension in regard to this matter. All efforts will be made, so far as the Government are concerned, to make the State as self-sufficient in food as possible.

“ Hon. Members have made some remarks and I would like to reply to some of the points, especially the very important points, that were touched upon by them in the order in which they have spoken. Almost nineteen of them have spoken on the cut motion. The hon. Member who initiated the discussion on this Demand, Sri U. Mutharamalinga Thevar, said ‘ Just as the flavour of asafoetida does not leave the pot in which it was kept even though it is taken out, so also the practice and customs of the Britishers are still being continued even after they have left this country ’. Well, I would like to tell him that he should not be a sceptic and that things are moving very fast indeed. We are all working for a national cause and to build up our homes and our State. Every effort is being made in this direction. That is why I prefixed the discussion on the Demand with a note to show how much has been done and what the quantum of work turned out so far is. I did so in order not to keep the hon. Members in a vague state about the works we have so far undertaken. I gave concrete instances and gave a short resume of the works that have been completed and that are still to be executed. Of course, the hon. Member

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1954]

mentioned about some of the taxes that were being collected. Well, that is not within my jurisdiction. He had a kind word to say that even the Zamindars had not collected taxes on waste lands but he said that this Government were collecting them. I would request the hon. Member to appeal to my Colleague, who is in charge of this portfolio. He also mentioned about the Vaigai and other irrigation schemes like the Narayana Cauvery and other things of which I am personally aware. The hon. Member will agree with me that when Sri R. A. Gopalaswamy, I.C.S., was there as Estate Collector (he is now the Secretary to the Government in the Agriculture Department) he had devised a plan for the development of that area by digging the Narayana Cauvery, Raghunatha Cauvery and all that. The Government would certainly like to implement all these schemes at an early date. I know personally that all these schemes, when completed, will certainly shower a lot of benefit on the people of that area. Then, about the Vaigai Scheme, it has not yet been settled which area the Scheme should serve. So, I am not in a position to state exactly the scope of the Scheme. But, this much, I can say. The hon. Member said that we had earlier missed the beat when the Grand Anicut was built. But, I may give him this assurance that no part of the Vaigai water will be touched by the construction of this Dam. By the construction of this Dam, water can be taken from the Periyar and it may be utilised for power development as well as for irrigation schemes. The question to which area the benefit of this irrigation Scheme should go is yet to be decided. We are taking so much time because there has been so much of controversy. That is why, the consideration and the execution of the Scheme is being delayed. The Government themselves are not in a position to come to very quick decision in the matter. They are again and again asking the engineering staff to go into details, collect materials and put up clarified notes on all the alternative schemes possible so that they could come to an impartial decision. That is the only difficulty facing the Government now and causing delay. But, this must be said here; let there be no misapprehension in the minds of the people who are hitherto benefited by the Vaigai that their rights of the waters will be infringed by the construction of this Dam.

“ Another hon. Member from Ramanathapuram, Sri Krishnaswamy Naidu, spoke. He admitted that some of the tank works under the Grow More Food Schemes have been taken up, but said that still there are many more things to be done. I can assure the hon. Member that all possible steps are being taken to implement these schemes with as much expedition as possible. I do concede that especially the zamin tanks have not been looked after for years and that they have all come into the hands of the Government now. We have got to investigate into the matter and then launch upon very big schemes for the renovation of these tanks which have been completely depleted of water and are in continual disrepair.

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“ Then, Sir, another hon. Member, Sri Madanagopal, prefixed his speech by saying that we do not like to be told about the defects or the lack of responsibility on the part of the Government. Well, I can assure the hon. Member that I welcome as much criticism as possible and I think it is only by such criticisms and by listening to such criticisms that we will be able to afford redress. It is not through the departmental sources alone that we can get to know about the rural problems. It is only through the criticisms that are offered on the floor of this House by the hon. Members that we will be able to penetrate much deeper into the numerous problems that are facing the people in the districts. I concede that point. Let not the hon. Member think that I shall not brook any criticism and that I would be sorry for being criticised. Sir, we are here to face criticisms and it is our duty to convince hon. Members or we should be convinced. That is the only alternative that is open to us.

“ Again, Sir, hon. Members Sri Ramaswamy Thevar and Sri Urkavalan spoke. I must mention that Sri Ramaswamy Thevar started by saying that ‘charity begins at home’. Well, he made no mistake of it. In fact, he made a clean breast of the personal interest he had in the Cauvery-Mettur Project Canal. Another hon. Member also spoke about it. We will certainly look into the matter because that deserves to be looked into. I have promised him also that immediately after the sessions are over, I shall myself go over there and do the needful. Mr. Urkavalan mentioned about the Giryar Project. I do not know how Mr. Ramaswamy Thevar developed an affinity to the Tirunelveli district. He has not spoken as plainly about it as he had spoken about the C.M.P. Canal.”

(Sri A. Ramaswamy Thevar rose.)

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Minister is not yielding.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I have already mentioned that the Giryar Project and other schemes will be investigated. In fact, I may mention here that when the Deputy Chairman of the Planning Commission had been here we had a detailed talk with him. The Giryar Project was one of the subjects then dealt with. It is very likely that it might be included in the Second Five-Year Plan at least.

“ Sir, I do sympathise with what the hon. Member Sri Rangaswamy Goundar said. The present position is that the Government have decided not to allow pumpsets but to allow only bull-lift. We had decided like that at a conference. But, further representations have been made to me in this regard. I have called the Chief Engineer and I have asked him to explain to me and still I am trying to explore if anything could be done. With that view I have proposed to visit that place to find out what the real trouble is and then and there to come to a decision. Although

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] 23rd March 1954

we are supposed to have taken a decision, it is not irrevocable, and I can assure the hon. Member that I would soon be going to that place, I shall look into this pumpset case and see whether an equitable solution can be arrived at.—

6-20 p.m. “ Then, Sir, the hon. Member Sri Narayana Kurup spoke about the food deficit in Malabar and said that many schemes could be undertaken in that area and that Malabar had been neglected in the past. That view has also been supported by another hon. Member Sri Gopalakrishnan. Well, I do admit that there has been some neglect of Malabar in the past but we will try to make up for it. As I have already said on another occasion on the floor of this House, we will try to collect data of schemes in all the districts and then we will try to give priority according to the district which has been lagging far behind in the matter of execution of irrigation works. We shall draw up a scheme like that and by means of that, I think this sort of complaint can be eradicated. This is the only solution that I can think of. Further, the hon. Member Sri Gopalakrishnan went on to narrate some small schemes about which he himself could not give any description as the time at his disposal was very short. I would request him to give me a list of such schemes so that I may look into the matter and see what I can do to satisfy the hon. Member.

“ Then, the hon. Member Sri Ramalingam referred to the Cauvery-Mettur Project Canal about which the hon. Member Sri Ramasamy Thevar also had spoken earlier. He said that the water at the tail-end was very limited and that there was not sufficient water available. Whatever the condition might have been in the past, I shall certainly cause an investigation to be made with reference to what the hon. Member has said. Especially, the hon. Member Sri Ramasamy Thevar said, ‘ It is not because I belong to the Mukkalathur community that I am saying it, but it is because Mukkalathur is a backward community that I am saying it.’ Whatever that might be, our intention is to serve all backward people irrespective of caste or community. So, all the relevant factors will be taken into consideration and I shall have the question examined.

“ The hon. Member Sri Virupakshiah spoke about Kollegal. It was only recently that he had been talking to me about the scheme he referred to and I told him that I would certainly look into the matter. Hon. Members Sri Virupakshayya and Sri Bala-krishnan said that the question of ‘ return ’ should not stand in the way while considering the cases of backward areas when people had to be served and when food production was the main essence of the scheme. This is a question in regard to which I am not prepared to accept what the hon. Members have said, namely, that I am acting like a Chettiar to consider the question of interest. It was not with that view that I said that the scheme should, in all likelihood, give adequate return. I said so because we had not got enough money to execute the scheme. I made that point very clear on the last occasion itself. But still, I am being misunderstood that I am acting like a Chettiar. Whether the hon.

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Member is correct in saying so or not, I do not know. But the point is this: To execute the schemes we have got to borrow because we have not got enough money. If we have enough money for the purpose, we need not care about the 'return'. What we care about are only food production and the well-being of the people. When we borrow, we have to pay interest and if this 'return' is not adequate, the general taxpayer and the people in the remaining areas of the State get taxed indirectly. That is the essence of the whole thing when we say that there should be adequate 'return'. But, of course, as I have already stated in my speech while moving the Demand, this question of adequate 'return' is not playing a very prominent part in considering the execution of schemes and, as far as possible, we are not standing on that. In regard to certain schemes which are not very important but which, at the same time, people want, we have got to observe this principle. So, it is there. It is not as if it is followed with any particular scruple. Let not the hon. Members think that the interest of the people will be forsaken, that the grow-more-food value of the scheme will be forsaken and that serving a backward area will be forsaken. Certainly not so, Sir.

"The hon. Member Sri Adityan asked me about the circulation of extracts of speeches of hon. Members to the Collectors, which was promised last time. That is a very pertinent question. I must plead my inability to do so now because we have not yet got copies of the speeches of hon. Members from the Legislature Secretariat. It is, therefore, not my fault. Even a proof copy of my reply to the debate on that occasion I got only about a week back. So, the hon. Members can understand that the delay is not due to any fault of mine."

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister could have taken notes when the hon. Members spoke."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, exact verbatim copies of the speeches of hon. Members were sought to be distributed to the Collectors."

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister need not have waited for the printed copies. He could have taken notes when the hon. Members delivered their speeches."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I could not do it, Sir, because what I had promised on the floor of the House was that a verbatim report of the speeches of the hon. Members would be supplied to the Collectors. I may give a paraphrase of the speeches, but it may prove to be wrong. Any hon. Member may challenge me tomorrow, 'I did not say that'. Very likely, my paraphrase may not tally with the verbatim expression of the hon. Members. They might have mentioned eighty or hundred places and so many schemes. God only knows what places or schemes they mentioned. I cannot remember the names of all those things. It is not humanly possible,

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] 23rd March 1954

Sir. I can challenge any hon. Member here, ' You cannot remember the names of all the villages that have been mentioned '. In these circumstances, how am I to take notes and give copies to the Collectors? I am very sorry, Mr. Deputy Speaker, I am unequal to the task if you think it is possible. (Laughter.) Sir, the hon. Member Sri Adityan made a particular reference to my promise on the floor of the House. He was trying to make out that I was not acting on my promise. So, by way of self-defence, I have to tell the truth, and if incidentally the Speaker's office comes into criticism, I can't help it.

" Sir, yet another wonderful suggestion which the hon. Member Sri Adityan made and which I very much appreciate is with reference to the problem of desilting and digging of tanks. It is true that the whole idea is that the tanks have got silted up, that lands have grown up thereon and that the only solution is to raise the bunds. Nobody else has thought about it. I really congratulate the hon. Member Sri Adityan on the very sensible suggestion that he has made and we shall certainly adopt it. The hon. Member also spoke about some tank repair works. He has asked me to undertake investigation with reference to the Kadamba tank. I do not know about the history of this tank, but I do feel that the hon. Member has made a very pertinent observation. I shall examine whether the matter has not been attended to for a number of years and I shall try to do my best to get things done.

" The hon. Member Sri Balakrishnan spoke about the Agniyar Anicut which might serve about 3,000 acres. He also referred to the Vellar Scheme and wanted that source to be tapped. But I can only say that the availability of adequate funds is a necessary adjunct to the consideration and execution of all these schemes. Some Members have referred to the utilization of the flood water of certain rivers. But these are all schemes which have got to be investigated. Sometimes, there may not be a steady supply of water. We are all concerned with the steady supply of water in considering such schemes. If there is no supply of water, the scheme may prove fruitless and the money spent on it may prove to be a waste. But it is our anxiety to do our bit in the matter. As I have already said, in a general way, we are trying to ask our engineering staff to investigate into the possibility of harnessing the flood water so that it may be stored in some tanks and adequate facilities may be given to enlarge the ayacut under tank irrigation. Now, Sir, I have not exactly looked into the two schemes mentioned by the hon. Member Sri Balakrishnan, but I promise that I would look into them and see how the Pudukkottai area—which is a backward area, I confess—can be regenerated.

" Well, Sir, hon. Member Sri Govindaswamy Nayagar from the opposition bench and hon. Members Sri Vageesam Pillai and Sri Panchaksharam Chettiar of this side of the House have made certain observations and suggestions. I give them this promise and assurance that I will carefully look into their suggestions and try to do what is possible in the circumstances. These are the few observations which I wish to make on this occasion by way of

23rd March 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

reply. I think I have fairly covered all the points mentioned by the hon. Members on the floor of the House. If I had left any point untouched, it does not mean that the Government do not bear those points in mind."

AN HON. MEMBER :—"What about the Pullambadi Scheme and the Kattalai High Level Canal Scheme?"

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Sir, I have already made a mention of these two schemes in my opening speech in which I have said that we shall try our best to include these schemes in the next Five-Year Plan. That is why I have not referred to these schemes now.

"Sir, the hon. Lady Member Srimathi Soundaram Ramachandran mentioned about various rivulets and certain small schemes which, if undertaken, will be of great help to the villagers. I shall certainly look into her suggestions in this regard and see what could be done. She is a practical worker and she fully knows the needs and requirements of villagers as she has been moving in the midst of villagers more than any other hon. Member. So, her words and suggestions will have the full weight with the Government which they deserve.

"So, Mr. Deputy Speaker, with your permission, I finish my speech. I think I have fairly covered all the points. If, however, I have not replied to any point, let nobody go with the impression that I have ignored that point or I have forgotten it. With these observations I request the hon. Mover of the cut motion, Sri Mookiah Thevar to be generous enough to withdraw the cut motion in view of the fact that I have given the assurance that we will do our best."

SRI R. S. ARUMUGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் மற்ற மெம்பர்களுக்கு அளித்த பதில் திருப்தி கரமாகவும் சந்தோஷமளிக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. நான் பட்ஜெட் பொது விவாதத்தில் பேசும்போது, திருநெல்வேலி தாலுகாவில் கங்கைகொண்டான் குளத்திற்கு ஒரு வாய்க்கால் வெட்டவேண்டுமென்றும், மாணார் குளத்திற்கு தாம்பிரபரணி தண்ணீர் திருப்படை மருதூர் பக்க மிருந்து வருவதற்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டவேண்டுமென்றும் பேசினேன். மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இது சம்பந்தமாகப் பேசியிருக்கிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இது குறித்து இதுவரையிலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இல்லையெல், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Sir, in my reply I have already stated that we are attending to the representations that have been made to us."

DEPUTY SPEAKER :—"The Hon. the Minister for Public Works says that he has already mentioned it in his speech. The hon. Member should have listened to his speech."

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—"Sir, it would appear from the papers and from the reply of the Hon. Minister that certain representations have been made and the Hon. the Minister for

[Sri S. Ramasamy Naidu] [23rd March 1954]

Public Works has promised that he will look into them. May I take it that the unrepresented grievances of other constituencies also would receive the same attention in the hands of the Hon. Minister so that the needs of all areas may be satisfied? "

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I have made it perfectly clear in my speech that we would collect statistics in respect of each district, see which district is lagging behind and give priority to it. I think this statement of mine will cover all areas. If it does not cover all areas, I do not know what else will cover all areas."

DEPUTY SPEAKER :—" Besides representing their grievances on the floor of the House, the hon. Members may also write to the Government enumerating their grievances. The question is—

' That the allotment of Rs. 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100.' "

The cut motion was put and declared lost.

SOME HON. MEMBERS :—" The ' Ayes ' have it, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Does any hon. Member want a division? "

SRI S. T. ADITYAN :—" No, Sir. We are not challenging your verdict. We have already given the promise that we will not press for a division."

DEPUTY SPEAKER :—" I am glad then. I am now going to put the main Demand to the vote of the House. The question is—

' That Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,25,08,600 under Demand VIII—Irrigation.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.